

“Täällä Bryssel, kuuleeko Eurooppa?”
Komission Suomen-, Belgian- ja
Ranskan-edustustojen verkkosivujen lokalisointi

Anna Vilkman

Pro gradu -tutkielma

Turun yliopisto

Kieli- ja käännöstieteiden laitos

Ranska, käännösviestinnän opintopolku

Toukokuu 2017

Turun yliopiston laatujärjestelmän mukaisesti tämän julkaisun alkuperäisyys on tarkastettu Turnitin OriginalityCheck -järjestelmällä.

TURUN YLIOPISTO

Kieli- ja käännöstieteiden laitos / Humanistinen tiedekunta

VILKMAN, ANNA: ”Täällä Bryssel, kuuleeko Eurooppa?” – Komission Suomen-, Belgian- ja Ranskan-edustustojen verkkosivujen lokalisointi

Tutkielma, 125 s., 19 liites.

Ranska, käännösviestinnän opintopolku

Toukokuu 2017

Pro gradu -tutkielman aiheena on Euroopan komission viestintä ja lokalisointi, jota tarkastellaan komission Suomen-, Belgian- ja Ranskan-edustustojen verkkosivujen avulla. Tutkielman tarkoituksena on tarkastella, millaista lokalisointia kunkin edustuston verkkosivuilla esiintyy ja miten niiden lokalisointistrategiat eroavat toisistaan. Tutkielma suoritettiin empiirisenä tutkimuksena, jossa kunkin edustuston verkkosivuja tutkittiin kolmen eri analyysin muodossa. Ensimmäiseksi analysoitiin verkkosivujen ulkoasun lokalisointia ruutukaappausten avulla. Toiseksi edustustojen ajankohtaisaiheita ja niiden lokalisointia seurattiin viiden viikon mittaisessa seurantajaksossa. Kolmanneksi kunkin edustuston verkkosivuilta valittiin saman lehdistötiedotteen pohjalta tehtyjä artikkeleita, joita verrattiin tekstivertailun avulla sekä alkuperäiseen että toisiinsa.

Analyysit osoittivat, että komission edustusto Suomessa lokalisoi verkkosivujensa sisällöstä enemmän kuin Ranska ja Belgia. Ranskan-edustusto julkaisi paljon artikkeleita ja pyrki lokalisoimaan sivustonsa ulkoasua, mutta ei lokalisoinut sisältöään yhtä paljon kuin Suomi. Belgian-edustusto sen sijaan lokalisoi sisältöään kaikkein vähiten. Loppupäätelmänä oli, että vaikka kaikki otannan edustustot lokalisivat sivujaan, niiden strategiat olivat hyvin erilaiset: Suomen-edustusto lokalisoi materiaaliaan tasaisimmin, kun taas Ranska tarjosi lukijoilleen suuren ja usein vaihtuvan artikkelimäärän ja visuaalista lokalisointia. Belgian lokalisointi taas vaihteli niin paljon, ettei sille voinut määrittää todellisenä strategiaa. Tutkimuksen tulosten perusteella voidaankin todeta, että Euroopan unionin ja komission fyysinen mutta myös kielellinen ja kulttuurillinen etäisyys saattavat vaikuttaa lokalisoinnin määrään. Tämä tarkoittaa sitä, että maantieteellisesti lähellä Brysseliä ja EU:n toimielimiä olevat maat eivät välttämättä lokalisoi sisältöään yhtä paljon kuin kauempana olevat maat.

Asiasanat: Euroopan unioni, Euroopan komissio, instituutiot, kääntäminen, lokalisointi, viestintä, monikielisyys, Internet, verkkosivut

Sisällysluettelo

1. JOHDANTO	1
2. EUROOPAN UNIONI	5
2.1. HISTORIA	5
2.2. TOIMIELIMET	6
2.2.1. KOMISSION ROOLI EUROOPAN UNIONISSA	8
2.2.2. KOMISSION EDUSTUSTOT	9
2.3. EUROOPAN UNIONI JA MONIKIELISYYS	11
2.4. EUROOPAN UNIONIN NYKYTILA	15
3. INTERNET JA VERKKOSIVUT	17
3.1. INTERNETIN HISTORIASTA	17
3.2. WWW- ELI VERKKOSIVUT	18
3.2.1. WEB 2.0	19
3.2.2. WEB 3.0 – VERKKOSIVUJEN TULEVAISUUS.....	21
3.3. EUROOPAN UNIONI VERKOSSA	22
4. LOKALISOINTI	26
4.1. LOKALISOINTI TEOLLISUUDEN ALANA JA PROSESSINA	26
4.2. LOKALISOINTI OSANA KÄÄNTÄMISTÄ	29
4.3. VERKKOSIVUJEN LOKALISOINTI	31
4.3.1. VERKKOSIVUJEN LOKALISOINNIN ELEMENTIT	32
4.3.2. LOKALISOINNIN ASTE.....	34
4.3.3. VERTAILEVIA TUTKIMUKSIA	35
5. MENETELMÄT	37
6. TUTKIMUSAINESTON ANALYYSI	40

6.1. KOMISSION EDUSTUSTOJEN VERKKOSIVUT	41
6.1.1. SUOMEN-EDUSTUSTON VERKKOSIVUT	42
6.1.2. BELGIAN-EDUSTUSTON VERKKOSIVUT	46
6.1.3. RANSKAN-EDUSTUSTON VERKKOSIVUT	47
6.2. ETUSIVUJEN LOKALISOINTI	47
6.2.1. EDUSTUSTOJEN VANHOJEN JA UUSIEN ETUSIVUJEN EROT	48
6.2.2. EDUSTUSTOJEN UUSIEN ETUSIVUJEN ANALYYSI	54
6.2.3. LOKALISOINTI VS. AUTOMATISOINTI	64
6.3. SEURANTAJAKSO: AJANKOHTAISAIHEIDEN ESITTÄMINEN	64
6.3.1. ENSIMMÄINEN VIIKKO	66
6.3.2. TOINEN VIIKKO	70
6.3.3. KOLMAS VIIKKO	73
6.3.4. NELJÄS VIIKKO	75
6.3.5. VIIDES VIIKKO	78
6.3.6. YHTEENVETO	81
6.4. TEKSTIVERTAILU	84
6.4.1. JUVENES TRANSLADORES -KILPAILU	86
6.4.2. ALV-JÄRJESTELMÄN UUDISTAMINEN	89
6.4.3. ESIR-RAHASTO	93
6.4.4. EUROOPAN OSAAMISOHJELMA	95
6.4.5. YHTEENVETO JA YLEISIÄ HUOMIOITA	97
7. TULOKSET JA POHDINTAA	103
7.1. LOKALISOINNIN ASTE	103
7.2. TULOSTEN ANALYYSI	105
8. LOPPUPÄÄTELMÄT	113
8.1. YHTEENVETO TUTKIMUKSESTA	113
8.2. TUTKIMUKSEN RAJOITUKSET	116
8.3. LOPPUPOHDIINTAA	117
LÄHTEET	119

LIITE 1: KYSELYLOMAKKEEN KYSYMYKSET

LIITE 2: VERKKOSIVUILTA POISTETUT TEKSTIVERTAILUN TEKSTIT

LIITE 3: RANSKANKIELINEN TIIVISTELMÄ

1. Johdanto

Pro gradu -tutkielmani tarkoituksena on tutkia Euroopan komission viestintää ja erityisesti sen edustustojen lokalisointistrategiaa tarkastelemalla kolmen eri edustuston verkkosivuja. Tutkin aihetta Euroopan komission Suomen-, Belgian- ja Ranskan-edustustojen verkkosivujen lokalisointia kartoittamalla ja vertailemalla. Aihe on ajankohtainen, sillä vuosi 2016 osoitti, että Euroopan unioni ja sen pysyvyys eivät ole enää itsestäänselvyksiä. Euroopan unionin viestintää on tutkittu aikaisemminkin, mutta hyvin usein vain tekstianalyysin keinoin. EU:n verkkoviestintää ei ole sen sijaan juurikaan tutkittu, joten tutkielmani antaa sekä uutta näkökulmaa että asettuu muun aiheeseen liittyvän tutkimuksen jatkoksi. Hetki oli erittäin otollinen EU:n lokalisointia tarkastelevalle tutkimukselle, sillä nationalististen ajatusten nousu tarkoittaa myös sitä, että EU:n todistettava arvonsa ja tuotava oma hyötynsä entistä paremmin esille julkisuuskuvasa ja mielipiteiden muuttamiseksi.

Tutkimuksen aihe nousi myös omasta kiinnostuksesta Euroopan unionia ja sen viestintää kohtaan. Käännösalan opiskelijana Euroopan unionin viestintä kiinnostaa minua erityisesti ja useiden EU-harjoittelujen jälkeen voin myös pitää itseäni EU-kielen asiantuntijana. Oma kiinnostus ja tietämys auttoivat tutkimuksen tekemisessä, aiheen rajaamisessa ja erityisesti EU-kieleen kuuluvien tyypillisten ilmaisujen löytämisessä.

Euroopan unionilla on kommunikaatio-ongelma, jonka merkitys on viime vuosina kasvanut: Euroopan unionia pidetään elitistisenä ja etäisenä instituutiona, joka ei aja niin sanotun tavallisen eurooppalaisen asiaa. Tätä näkemystä ovat lisänneet osaltaan niin valtionpäämiesten tapa vierittää syy vaikeista päätöksistä ”Brysselille” kuin kansallisen median vaikutuskin. Hyvänä esimerkkinä toimii Iso-Britannia, jonka lehdistössä EU-vastaiset tarinat ja legendat (käyrien kurkkujen kieltämisestä teepussien uudelleenkäytämisen estämiseen) ovat kiertäneet vuosia. Nämä tarinat olivat yksi syistä, joiden vuoksi britit päättivät kesäkuussa 2016 erota Euroopan unionista. Euroopan komissio, joka toimii usein unionin keulakuvana toimeenpanevan roolinsa vuoksi, on juuri nyt isojen kysymysten edessä: kuinka Euroopan unionin hajoaminen estetään ja kuinka kuilu kansan ja EU:n välillä voidaan kuroa umpeen?

Syy tälle tutkielmalle nousee juuri tästä kysymyksestä, ja yhdestä ratkaisusta, jolla Euroopan komissio pyrkii parantamaan imagoaan ympäri Eurooppaa. Selkeä viestintä kansalaisten omalla kielellä on yksi helpoimmista tavoista tuoda EU lähemmäs kansalaisia. Euroopan komissiolla on jokaisessa EU-maassa edustusto, jonka tehtävänä on viestiä komission toiminnasta kansalaisille näiden omalla kielellä ja näiden kotimaasta käsin. Edustustoilla on näin ollen suuri rooli komission ja kansalaisten välisenä siltana. Verkkosivuilla ja sosiaalisella medially on yhä suurempi merkitys kansainvälisessä viestinnässä ja ne ovat suurelle osalle EU:n kansalaisista tärkeä tiedonlähde. Tästä syystä keskityn tutkimuksessani tarkastelemaan komission kolmen edustuston, Suomen, Belgian ja Ranskan, verkkosivuja saadakseni kuvan siitä, millaista lokalisointia kussakin edustustossa tehdään. Selkeyden vuoksi valitsin jokaiselta sivulta tarkasteltavaksi vain yhden kielen: Suomella ja Belgiolla on sivustoillaan käytössä kaikki maan viralliset kielet, jotka ovat Suomella ruotsi ja suomi ja Belgiolla ranska, hollanti ja saksa. Omien kielitaitojeni vuoksi päädyin valitsemaan tutkimuksen kohteeksi Suomen sivuilta suomen ja Belgian sivuilta ranskan kielen.

Asetin tutkimukselleni kolme hypoteesia, joiden toteutumista tarkastelen aineistoanalyysin tulosten perusteella. Ensimmäisen hypoteesin mukaan kaikki artikkelit, jotka edustustot julkaisevat sivuillaan, on lokalisoitu, mutta aiheet ovat samanlaisia. Tämä perustuu olettamukseen, että Euroopan komissio haluaa taata, että kansallisista eroista huolimatta komission kannalta tärkeimmät uutiset nousevat esille kussakin maassa. Toinen hypoteesini on, että kukin edustusto julkaisee lisäksi erityisesti omaan maahansa liittyviä artikkeleita, sillä oletettavasti ne kiinnostavat kohdeyleisöä komission yleisiä uutisia enemmän. Kolmas hypoteesini on, että Belgian-edustuston sivustolla esiintyy vähiten lokalisointia. Tämä oletamus perustuu EU:n voimakkaaseen fyysiseen läsnäoloon Belgian pääkaupungissa Brysselissä.

Tutkimusaineistoni koostuu kolmesta erilaisesta materiaalista, jotka kerättiin alkuvuoden 2016 aikana komission Suomen-, Ranskan- ja Belgian-edustustojen sivuilta. Näiden materiaalien avulla analysoin verkkosivujen ulkoasua, ajankohtaisaiheiden esittämistä ja tekstien lokalisointia. Verkkosivujen ulkoasun analyysia varten keräsin kunkin edustuston sivuista ruutukaappaukset helmikuussa ja touko-kesäkuussa 2016. Ajankohtaisaiheiden esittämisen tarkastelemiseksi keräsin helmi-maaliskuussa 2016 ruutukaappauksia

viiden viikon ajan kunkin edustuston sivuilta. Tekstivertailua varten seurasin sivustojen artikkeleita helmikuusta kesäkuuhun 2016 asti. Valitsin vertailuun tekstit, jotka oli tehty saman komission lehdistötiedotteen pohjalta ja jotka edustivat sekä helposti että vaikeammin lokalisoitavia aiheita.

Tutkimukseen kuului myös keväällä 2016 tehty työharjoittelu komission Suomen-edustustossa Helsingissä. Harjoittelun tarkoituksena oli tutustua edustuston toimintaan sekä saada omakohtaista kokemusta ja henkilökohtaista tietoa edustuston lokalisointistrategioista. Lähetin kesäkuussa 2016 komission Belgian- ja Ranskan-edustustoille Webropol-kyselyn, jossa kartoitin niiden verkkosivujen sisällöntuottamisprosesseja ja lokalisointia. Näin minulla oli aineistoanalyysia varten myös tietoa siitä, miten edustustot toimivat, ja pystyin näin ollen analysoimaan aineistoa myös faktojen eikä pelkkien olettamusten perusteella.

Tutkielmani ensimmäiset luvut antavat yleiskuvan tutkimuksen kannalta relevanteista aloista ja teorioista sekä aiemmasta tutkimuksesta. Ensimmäiseksi käsitelen luvussa 2 Euroopan unionia, sen historiaa, nykytilaa, rakennetta sekä sen suhdetta monikielisyyteen. Luvussa 3 tarkastelen verkkosivuja ja käyn myös nopeasti läpi, miten Euroopan unioni toimii verkossa. Luvussa 4. käsitelen lokalisointia ja asetan se kontekstiin niin teollisuuden alana kuin osana kääntämistäkin. Omana alalukunaan on verkkosivujen lokalisoinnin tutkimusta ja teoriataustaa. Viidennessä luvussa esittelen tutkimuksen tutkimusmenetelmän.

Kuudes luku on jaettu neljään alalukuun, joissa analysoin tutkimusaineistoni ja etsin siellä esiintyvää lokalisointia. Ensimmäisessä alaluvussa esitellään kunkin edustuston verkkosivut ja kerrotaan edustuston toiminnasta. Toisessa alaluvussa analysoin edustustojen etusivujen ulkoasun lokalisointia. Kolmannessa alaluvussa käsitelen ajankohtaisaiheiden esittämistä seurantajakson aikana. Neljännessä alaluvussa tutkin edustustojen artikkeleiden lokalisointia tekstivertailun avulla. Vertailen kaikkien edustustojen samaa aihetta käsitteleviä tekstejä toisiinsa sekä komission alkuperäiseen lehdistötiedotteeseen, jonka pohjalta edustustojen tekstit on tehty.

Seitsemännessä luvussa esitän analyysin pohjalta saadut tulokset ja vastaan kysymykseen, millaista kunkin edustuston lokalisointi on ja millainen niiden sivujen lokalisointi-

aste on. Lisäksi vertaan tuloksia alussa asettamiini hypoteeseihin ja tarkastelen, toteutuivatko ne vai eivät.

Viimeisessä luvussa esitän yhteenvedon tutkielmasta ja sen tuloksista. Esitän myös kritiikkiä omaa tutkimustani kohtaan sekä ehdotan tutkimukseni pohjalta mahdollisia lisätutkimusaiheita.

Tutkielman lopusta löytyvät erillisinä osioinaan lähdeluettelo sekä liitteet, joista viimeimpänä on ranskankielinen tiivistelmä tutkielmastani.

2. Euroopan unioni

Rauha on verrattain uusi tila Euroopassa. Läpi tunnetun historian Euroopan eri kansat ovat olleet sodassa keskenään. Nämä sodat kulminoituvat 1900-luvun kahteen maailmansotaan, jotka sekä tappoivat miljoonia ihmisiä että raunioittivat koko maanosan. Näistä raunioista syntyi Euroopan unioni 1950-luvulla. Euroopan unioni perustettiin ennen kaikkea uuden sodan välttämiseksi, sillä kauppayhteistyö sitoi Euroopan suurimpien mahtien taloudelliset intressit niin toisistaan riippuvaisiksi, että keskenään sotiminen olisi käytännössä mahdotonta. (Nobel Peace Center, 2012, 10.)

Euroopan unioni vaikuttaa jokapäiväisessä elämässämme ja se tarjoaa mahdollisuuksia, jollaisista ei ennen unioniin liittymistä voinut juuri haaveilla. Se on tuonut rauhaa ja vaurautta ympäri Euroopan, ja rajojen avaaminen on tuonut mahdollisuuden liikkua ja matkustaa. Erityisesti nuoret ovat päässeet hyödyntämään liikkuvuutta ja asumaan ja opiskelemaan useissa eri EU-maissa. Monille EU näyttäytyy kuitenkin yhä vain byrokrattisena, kaukaisena organisaationa, ja negatiiviset mielikuvat konkretisoituvat puheina ”Brysselin pukumiehistä, jotka päättävät Suomen asioista”. EU:lla onkin selkeä imago-ongelma, jota se pyrkii ratkaisemaan panostamalla lokalisointiin ja promoamalla toimintaansa jäsenvaltioissa.

Tässä pro gradu -tutkielmassa tutkin Euroopan unionia sen ehkä näkyvimmän toimieliimen, komission, välityksellä. Käsitelen tässä luvussa unionin historiaa, komission roolia sekä paneudun lopuksi komission edustustojen toimintaan, joka on tutkielmani keskiössä, sillä edustustoilla on suuri rooli EU:n ja komission tuomisessa lähemmäksi kansalaisia. Osa luvun tiedoista perustuu omaan EU-tietouteeni sekä tietoihin, joita sain ollessani työharjoittelussa Suomen komission edustustossa.

2.1. Historia

Toisen maailmansodan jälkeen Ranska ja Saksa sopivat hiili- ja terästuotantonsa yhdistämisestä, ja Schuman-julistuksena tunnettu suunnitelma esiteltiin 9. toukokuuta 1950 Pariisissa. Tätä päivää juhlitaan vuosittain Eurooppa-päivänä, sillä julistus merkitsi EU:n syntymistä. Se aloitti toimintansa vuonna 1952 nimellä Euroopan hiili- ja teräsyhteisö (EHTY), johon kuuluivat Saksan ja Ranskan lisäksi Belgia, Hollanti, Italia ja Lu-

xembourg. Vuonna 1958 EHTY kehittyi Rooman sopimuksen myötä Euroopan talous-alueeksi (EEC, joka myöhemmin lyheni muotoon EC eli Euroopan yhteisö) ja Euroopan atomienergiayhteisöksi (Euratom). (Ruonala ja Pietilä, 2014, 21–22.) Yhteisö laajeni vuonna 1973, kun Britannia, Irlanti ja Tanska liittyivät siihen. 1980-luvulla yhteisö kehittyi kohti nykyistä muotoaan: yhteisöön liittyivät Kreikka (1981) sekä Portugali ja Espanja (1986), sisämarkkinoita ja yhteistyötä syvennettiin ja monia unionille tärkeitä menettelyitä otettiin käyttöön, muun muassa yhteispäätösmenettely. (idem, 27–28.)

Suurimmat muutokset lähtivät kuitenkin vyörymään Neuvostoliiton hajottua 1990-luvun alussa. Euroopan unioni perustettiin virallisesti Maastrichtin sopimuksella vuonna 1992, ja Suomi liittyi unioniin Ruotsin ja Itävallan kanssa yhtä aikaa vuonna 1995. Maastrichtin sopimuksella vahvistettiin myös yhteisvaluutan käyttöönotto. Unioni laajeni vuosina 2004–2007, jolloin siihen liittyi kaiken kaikkiaan 12 maata. Vuonna 2009 Euroopan unionin uusin sopimus, Lissabonin sopimus, astui voimaan. Viimeisimpänä unioniin liittyi Kroatia vuonna 2013. (idem, 28-29.) Viimeisin käänne unionin historiassa on Isossa-Britanniassa kesäkuussa 2016 järjestetty kansanäänestys, jossa niukka enemmistö oli Ison-Britannian EU-eron kannalla. Tämän myötä Iso-Britannia aloitti eroprosessin EU:sta maaliskuussa 2017.

Euroopan unionin tunnuslause on vuodesta 2000 alkaen ollut ”Moninaisuudessaan yhtenäinen”, mikä kuvaa hyvin unionia sen nykymuodossa. Unioniin kuuluu vielä tällä hetkellä 28 maata, joista 19 käyttää unionin yhteistä valuuttaa, euroa. Unionilla on kaiken kaikkiaan 24 virallista kieltä. Se on monikansallinen ja monikulttuurinen instituutio, joka pyrkii jäsenvaltioidensa yhteistyöllä takaamaan rauhan, vaurauden ja turvallisuuden Euroopassa. (Euroopan unioni, 2017.)

2.2. Toimielimet

Euroopan unionin toiminta rakentuu kolmen päätoimielimen, Euroopan parlamentin, Euroopan komission ja Euroopan unionin neuvoston, ympärille. Lissabonin sopimuksen myötä myös valtionpäämiesten huippukokous, Eurooppa-neuvosto, lasketaan erilliseksi, viralliseksi toimielimeksi, ja sillä on myös erittäin tärkeä rooli unionin päätöksenteossa. Muut EU:n viralliset toimielimet ovat Euroopan unionin tuomioistuin, Euroopan keskuspankki ja Euroopan tilintarkastustuomioistuin. Näiden lisäksi Euroopan unionin toi-

mintaan vaikuttavat monet muutkin elimet, esimerkiksi alueiden komitea sekä Euroopan talous- ja sosiaalikomitea ja Euroopan ulkosuhdehallinto. Suurin osa toimielimistä ja muista unionin elimistä sijaitsee Brysselissä, Luxembourgissa ja Strasbourgissa. (Ruonala ja Pietilä, 2014, 31–58.)

Euroopan komissio toimii aloitteen tekijänä ja toimeenpanijana lainsäädännössä, kun taas Euroopan parlamentti ja neuvosto päättävät lainsäädännöstä yhteistyössä ja hyväksyvät komission ehdotuksia. Eurooppa-neuvosto sen sijaan määrittelee unionin poliittiset linjaukset ja johtajavalinnat. Se ei ole varsinainen lainsäätävä, mutta se voi myös tehdä oikeudellisesti sitovia päätöksiä. (idem, 48.) Viime vuosien kriisien myötä Eurooppa-neuvosto on kokoontunut huomattavasti tavallista useammin, sillä niin Kreikan velkakriisi kuin vuonna 2015 alkanut maahanmuutokriisikin ovat vaatineet useita huipukokouksia.

Euroopan unionin neuvosto on unionin tärkein lainsäätävä. Se voi tehdä päätöksiä yksin tai yhteistyössä Euroopan parlamentin kanssa. Neuvosto kokoontuu erilaisissa ministerikokoonpanoissa käsiteltävästä aiheesta riippuen. Neuvostossa on kiertävä puheenjohtajuus, jossa kukin jäsenmaa on vuorollaan puoli vuotta neuvoston puheenjohtaja. Maa voi puheenjohtajakautenaan pyrkiä korostamaan itselleen tärkeitä teemoja neuvoston työssä ja päätöksissä. (idem, 35–39.)

Euroopan parlamentti edustaa Euroopan kansalaisia. Se on toimielimistä ainoa, jonka jäsenet kansalaiset valitsevat suorilla vaaleilla. Parlamentti toimii lainsäätäjänä yhteistyössä Euroopan unionin neuvoston kanssa, mutta sillä on myös iso rooli poliittisen keskustelun näyttämönä. Kullakin jäsenvaltiolla on määrätty määrä edustajia, ja määrä on suhteutettu maan väkilukuun. Edustajat, mepit, toimivat kuitenkin osana yleiseurooppalaisia poliittisia ryhmiään eivätkä niinkään jäsenvaltionsa edustajina. (idem, 42–46.)

Euroopan unionin päätoimielinten toimintaa onkin ehkä helpointa kuvata niin, että parlamentti edustaa kansalaisia, neuvosto jäsenvaltioita ja komissio unionia. Yhdessä ne muodostavat unionin lainsäädäntö- ja toimeenpanovallan, ja niiden lainsäädännön noudattamisen ja oikeellisuuden valvojana toimii Euroopan unionin tuomioistuin.

Koska Euroopan komissio on tutkimukseni keskiössä, syvennyn seuraavaksi sen toiminnan tarkastelemiseen.

2.2.1. Komission rooli Euroopan unionissa

Komissio on unionin näkyvin toimija, sillä se toimii lakialoitteiden antajana ja eräänlaisena unionin etujen vartijana, joka valvoo, että perussopimuksia ja muita jäsenmaita koskevia velvoitteita noudatetaan. Komissio myös hallinnoi unionin talousarviota ja edustaa unionia yhteisösopimuksista neuvoteltaessa ja kauppapolitiikassa. (Ruonala ja Pietilä, 2014, 48.) Viimeisimmästä esimerkkinä toimii paljon keskustelua ja vastustusta herättänyt CETA-sopimus Kanadan kanssa. Komissio onkin Euroopan unionin toimielimistä eniten esillä mediassa, sillä lähes kaikki aloitteet lähtevät siltä, ja se toimii Euroopan unionin kasvoina niin hyvässä kuin pahassakin.

Komissiossa on 33 000 työntekijää (Euroopan unioni, 2016), jotka työskentelevät Brysselissä ja Luxembourgissa. Komission toiminta on jaettu kaiken kaikkiaan 33 pääosastoon (Directorate General) ja 12 yksikköön. Niiden toimintaa voi verrata valtioiden ministeriöihin: ne vastaavat kukin omasta alastaan, kuten esimerkiksi ympäristöasioista, kilpailuista, kalastuksesta tai viestinnästä, ja kunkin johdossa on alan komissaarin alaisuudessa toimiva pääjohtaja. (Euroopan unioni, 2016, ja Euroopan komissio, 2016b).

Komission toiminnan keskiössä on 28 komissaaria, yksi kustakin jäsenvaltiosta. He muodostavat kerran viikossa kokoontuvan kollegion, joka päättää lakialoitteista. Komissio valitaan viideksi vuodeksi kerrallaan, ja nykyisen puheenjohtajan Jean-Claude Junckerin komissio aloitti toimintansa vuonna 2014. Kukin komissaareista saa ”salkun” eli vastualueen, jonka parissa tämä työskentelee komissaarina. Esimerkiksi Suomen komissaarina toimii Jyrki Katainen, joka on vastuussa komission työllisyys-, kasvu- ja investointipolitiikasta. Komissaarit toimivat kuitenkin komission, eivät jäsenvaltioidensa, edustajina. He sitoutuvat toimimaan unionin etujen mukaisesti eivätkä ota ohjeita jäsenvaltioilta tai muilta ulkopuolisilta tahoilta. Komissio on vastuussa Euroopan parlamentille, joka voi antaa epäluottamuslauseen, jolloin kaikkien komissaarien on erottava. (Ruonala ja Pietilä, 2014, 50.)

Komissio toimii EU:n lakien toteutumisen valvojana ja sillä on oikeus ryhtyä toimiin sääntöjä tai lakeja rikkonutta jäsenvaltioita ja/tai yritystä vastaan. Komissio nostaa aluk-

si kanteen jäsenmaata vastaan ja pyytää sitä muuttamaan lakiaan ja antamaan selityksen asiasta. Viime kädessä jäsenmaiden toimien lainvastaisuudesta ja rangaistavuudesta päättää kuitenkin Euroopan unionin tuomioistuin. (idem, 50–51.)

Komissio toimii siis sekä aloitteentekijänä että unionin lakien toimeenpanon tarkastajana. Se myös hoitaa unionin hallintoa ja vastaa sen taloudesta. Lisäksi se edustaa unionin intressejä ja se nähdään tästä syystä selkeimmin unionin edustajana. Viime vuosina Euroopan unioni on ajautunut haasteesta toiseen ja kritiikki unionin toimintaa kohtaan on kasvanut jäsenmaissa. Komissio onkin aktiivisesti pyrkinyt pääsemään lähemmäs kansalaisia ja mainostamaan omaa toimintaansa erityisesti lokalisoinnin kautta. Paikallistasolle taas päästään helpoiten edustustojen kautta, joita komissiolla on kussakin jäsenmaassa. Edustoilla onkin kaksoistehtävä: ne toisaalta edustavat komissiota ja sen etuja kussakin jäsenvaltioissa mutta myös tiedottavat ja kertovat komissiosta. Edustustojen työllä on suuri merkitys komission imagon parantamisessa ja EU:n tuomisessa lähelle kansalaisia heidän omalla kielellään ja heidän kiinnostuksen kohteitaan ajatellen.

2.2.2. Komission edustustot

Komissiolla on edustusto jokaisessa jäsenmaassa, lähetystöjä ympäri maailmaa sekä tärkeissä kansainvälisissä organisaatioissa kuten YK:ssa ja NATOssa. Jäsenmaissa sijaitsevien edustustojen tärkeimpiin tehtäviin lukeutuu komission ajankohtaisista asioista tiedottaminen, erilaisten tapahtumien järjestäminen ja komission toiminnasta tiedottaminen. Edustustot toisaalta myös seuraavat ja tiedottavat jäsenmaan yleisestä mielipideilmapiiristä sekä tärkeimmistä tapahtumista komissiolle. Ne toimivat linkkinä komission ja jäsenmaiden valtion ja poliittisten vaikuttajien välillä, mutta toisaalta niiden toimintaan kuuluu myös tavallisen kansan EU-kysymyksiin vastaaminen ja komission toiminnan edustaminen jäsenmaissa, sillä komissio itse jää yleensä hyvin kaukaiseksi, kun taas kotimaassa, omalla kielellä saatu lokalisoitu tieto vaikuttaa paremmin. (Euroopan unioni, 2016.)

Jokaisessa jäsenvaltiossa on komission edustusto, joka sijaitsee yleensä maan pääkaupungissa. Tämän lisäksi komissiolla on useita paikallisia edustustoja muun muassa Barcelonassa, Marseillessa ja Milanossa. Edustustojen työntekijät ovat sekä paikallisesti palkattuja että komissiosta lähetettyjä virkamiehiä, mutta he työskentelevät komission

alaisuudessa. Johdon ja hallinnon lisäksi edustustoissa on muun muassa poliittisia ja talouspoliittisia raportointia ja neuvonantajia, viestinnästä ja mediasta vastaavia henkilöitä sekä vähintään yksi komission käännöstoimen pääosaston paikallisedustaja. (Euroopan komission edustusto Suomessa, 2016.)

Yksi edustustojen tärkeimmistä tehtävistä on siis komission toiminnasta tiedottaminen kyseisen maan kansalaisille. Toimipisteen lisäksi kullakin edustustolla on Euroopan komission verkkosivuston alaisuudessa toimivat omat sivut, joista löytyy tietoa edustustosta ja komissiosta sekä uusimmista uutisista ja erilaisista edustuston järjestämistä ajankohtaistapahtumista jäsenmaissa. Tämän lisäksi edustustot ovat vahvasti läsnä sosiaalisessa mediassa, joka on nykyisin nopein tapa saavuttaa niitä käyttävät kansalaiset. Toisaalta esimerkiksi komission edustusto Suomessa toimittaa lisäksi sähköpostitse lähetettävää viikkotiedotetta, joka sisältää isomman kattauksen uutisia, tapahtumia ja muuta komissioon ja Euroopan unioniin liittyvää sisältöä. Tiedote toimii siksi hyvin EU-asioista kiinnostuneelle, mutta esimerkiksi sosiaaliseen mediaan kuulumattomalle henkilölle.

Tiedon nopeasta liikkumisesta on tullut yksi yhteiskuntaamme leimaavista piirteistä. Niin sosiaalinen media kuin Suomen-edustuston viikkotiedotekin ovat nousseet tiedonvälityksessä itse verkkosivustoja suurempaan rooliin, sillä sekä tiedote että sosiaalinen media tulevat suoraan palvelujen käyttäjälle, sähköpostiin tai puhelimeen ilmoituksena uudesta julkaisusta, ilman että tämän tarvitsee itse mennä edustuston sivuille. Näin ollen oletettavaa on, että sosiaalinen media ja viikkotiedote toimivat hyvinä tietolähteinä jo hieman EU-asioihin tutustuneille, kun taas toimielinten ja edustustojen verkkosivut toimivat oletettavasti uusien käyttäjien ensimmäisinä tietolähteinä. Esimerkiksi Suomen-edustuston viikkotiedote tilataan edustuston sivuilta. Näin ollen, vaikka sivustot eivät nykyisin olekaan helpoin tapa sosiaaliseen mediaan tottuneiden kansalaisten saavuttamiseen, voidaan olettaa, että ne ovat silti tärkeässä roolissa edustuston toiminnassa. Lisäksi komission Suomen edustuston mukaan ne toimivat erityisesti hyvinä tietoarkistoina, johon myös menneet uutiset ja tapahtumat tallentuvat. Komission omilla verkkosivuilla useat tekstit ovat saatavilla useilla EU-kielillä, mutta edustustojen sivuja leimaa erityisesti tiedon kohdentaminen kunkin jäsenmaan kansalaisten intressejä ajatellen. (Komission Suomen edustusto, 2016.) Tämä vaatii sekä tekstien että sisällön lokalisoi-

mista eli tiedon muokkaamista paikalliseen kulttuuriin ja kieleen sopivaksi ja ennen kaikkea kohdelukijoita kiinnostavaksi.

2.3. Euroopan unioni ja monikielisyys

Yksi Euroopan unionin peruspilareista on sen monikielisyys. Jokaisen jäsenvaltion virallinen tai viralliset kielet ovat myös Euroopan unionin virallisia kieliä, joita on tällä hetkellä kaiken kaikkiaan 24. Kaikki kielet ovat keskenään tasavertaisia ja kaikilla kansalaisilla on oikeus tulla kuulluksi ja saada tietoa valitsemallaan virallisella kielellä. (Euroopan komission käännöstoimen pääosasto, 2016b.) Tämän mahdollistamiseen taas tarvitaan kääntäjiä ja tulkkeja, joilla on iso mutta varsin näkymätön rooli unionin toiminnassa. Monikielisyys ja kääntäjät ovatkin olleet mielenkiintoinen kohde myös useille tutkimuksille, joiden joukkoon omakin työni sijoittuu.

Kääntäjiä työskentelee kaikissa unionin toimielimissä. Komission käännösosasto on yksi komission suurimmista osastoista, ja se työllistää noin 2500 ihmistä, joista 1600 on kääntäjiä. Sekä Euroopan parlamentissa että Euroopan unionin neuvostossa työskentelee myös paljon kääntäjiä (ensimmäisessä 660 ja toisessa 688). Euroopan tuomioistuimen käännöksistä vastaa noin 600 juristi-lingvistiä ja Euroopan tilintarkastustuomioistuimessa kääntäjiä on noin 140. Euroopan unionin elinten käännöskeskus työllistää noin 200 kääntäjää ja alueiden ja Euroopan talous- ja sosiaalikomiteassa heitä on 270. Näiden toimielinten lisäksi kääntäjiä työskentelee myös Euroopan keskuspankissa ja investointipankissa. (Euroopan komission käännöstoimen pääosasto, 2016a ja 2016b). Käännöspalvelujen lisäksi muun muassa komissiolla ja parlamentilla on omat tulkkauksyksikkönsä. Tavoitteena on, että unionin tuottamasta lainsäädännöstä ja muusta sisällöstä ainakin tärkeimmät asiat saadaan julkaistuksi jokaisen kansalaisen äidinkielellä. Aivan kaikkea ei kuitenkaan pystytä kääntämään, sillä esimerkiksi pelkästään komissio tuottaa niin suunnattoman määrän materiaalia, etteivät käännösresurssit yksinkertaisesti riitä kaikkien.

Monikielisyys on kuitenkin myös kyseenalaistettu erityisesti juuri sen viemien resurssien vuoksi. Esimerkiksi Yves Gambier (2014, 489) toteaa, että vaikka käännösten kustannukset sivuutetaan yleensä sanomalla, että ne vastaavat vuodessa vain yhtä olutta per EU-kansalainen, käännöstyön kokonaissumma nousee hänen mukaansa suurempiin

lukemiin, jos lasketaan mukaan kaikki käännöstoiminnasta aiheutuvat kulut. Hän myös argumentoi, ettei kielten tasa-arvoisuudesta oikeastaan voi puhua, koska vain muutamia suuria kieliä käytetään aktiivisesti unionin toiminnassa. Hänen mukaansa olisikin hyvä pohtia, millaisia vaihtoehtoja nykyiselle kielipolitiikalle löytyisi, sillä tähän mennessä niitä ei ole hänen mielestään edes kunnolla tutkittu.

EU-tekstien kieltä on kritisoitu vaikeaselkoiseksi ja äärimmäisen byrokraattiseksi. Vielä 1990-luvulla ranskan asema EU:n pääkielenä oli varsin vahva, ja Suomen liittyessä unioniin vuonna 1995 ranskan kääntäjistä oli jopa pulaa. Koskinen (2006, 10) näkeekin tämän yhtenä syynä siihen, miksi erityisesti Suomen EU-kielestä kehittyi vaikeaselkoista: Käännösstrategia muokkautui lakitekstien ympärille ja kääntäjinä myös toimi paljon juristeja, jolloin käännöksiin jäi paljon alkutekstien vaikutteita ja rakennetta. Tätä taas yritettiin paikata käyttämällä erittäin kotouttavia termejä vierasperäisten sanojen sijaan (esimerkiksi yhteensovittaminen koordinoinnin sijaan), jolloin koko tekstilajista muotoutui todella vaikeaselkoinen. Koskisen mukaan lukijoita ei ajateltu lainkaan tätä strategiaa luodessa, ja hän kritisoi erityisesti komissiota ylimielisestä asenteesta. Onkin helppo ymmärtää, miksi esimerkiksi Suomessa EU-kielillä ja itse komissiollakin on edelleen varsin negatiivinen konnotaatio. Komissio onkin 2000-luvun loppupuolella alkanut korjata tilannetta ja pyrkinyt parempaan viestintään.

Nykyisin unionin kolme päätyökieltä ovat englantia, ranska ja saksa. Ranskan kieli on menettänyt valta-asemansa ja englantia on nykyisin tärkein kieli. Esimerkiksi vielä vuonna 1997 ranska ja englantia olivat tekstien alkuperäiskielenä lähes yhtä usein mutta vuonna 2013 komission asiakirjoista yli 80 % on alkuperäiskieltään englanninkielisiä. (Euroopan komissio, 2014, 7.) Tosin on huomioitava, että EU-englantia poikkeaa esimerkiksi brittienglannista, sillä siinä on paljon vaikutteita muun muassa ranskasta ja tekstien laatijoiden äidinkieli ei yleensä ole englantia. (Viitaniemi ja Heikura, 2015.) EU-englantia voidaankin pitää tässä mielessä omana englannin varianttinaan. Englannin valta-asemasta huolimatta muilla kielillä on kuitenkin yhä teoriassa tasa-arvoinen asema, mutta tosiasia on, että monet viralliset kielet elävät unionin toiminnassa vain ja ainoastaan kääntäjien ansiosta.

Kääntäjä, joka on unionin monikielisen viestinnän keskiössä, onkin varsin haastavassa asemassa. Hän joutuu tekemään töitä tasapainotellen EU-kielen rajoitteiden ja normien sekä lukijaystävällisyyden välillä. Kaisa Koskinen, joka on itsekkin toiminut kääntäjänä komissiossa, on tutkinut EU-kääntäjiä ja heidän ammattiinsa liittyviä kokemuksia ja mielipiteitä (esimerkiksi Koskinen 2000, 2006, 2008 ja 2009). Monet haastatelluista kokivat, ettei heillä ole mahdollisuutta juurikaan vaikuttaa tekstien laatuun erityisesti siksi, koska ne liittyvät paljon toinen toisiinsa ja vakiintuneita käytäntöjä ei saa lähteä muokkaamaan. He toteavat, että tuntevat olevansa varsin näkymättömiä sekä irrallisia muista komission prosesseista sekä tekstien laatimisesta. Poikkeuksen muodostavat kuitenkin Koskisen (2009) mukaan komission edustuston kääntäjät, tai komission käännöstoimen pääosaston edustajat kuten heidän nimikkeekseen paremmin sopii, jotka pääsevät muokkaamaan tekstejä aivan eri tavalla. Tämän huomasin itsekkin verratessani omia kokemuksiani komission ja neuvoston kääntäjäharjoittelijana toimenkuvaani komission edustuston käännöstötoiminnassa: edustustossa käännöstoimen edustajien rooli on kaikin puolin aktiivisempi, ja he tekevät tekstien ohella myös paljon muutakin, kuten esimerkiksi pr-työtä. Koskisen tutkimuksessa edustuston kääntäjät kokivat näkevänsä työnsä jäljen paremmin ja saavansa myös enemmän palautetta (Koskinen, 2009, 104–105). Tämä on olennaista tutkielmani kannalta, sillä tutkin juuri edustustojen käännös- ja viestintätoimintaa, joka eroaa merkittäväällä tavalla komission tavallisesta toiminnasta.

Käännös- ja tulkkaustoimintaan käytetään paljon varoja, mutta se on suuri työllistäjä ja myös suuri rikkaus Euroopalle. Käännösala kehittyy koko ajan, ja käännösteknologia auttaa yhä enemmän ja enemmän käännöstyössä, ja se voi toisaalta muokata myös monikielisyyttä ja sen ylläpitämistä. (Gambier, 2014, 491.) On vaikea ennustaa, miten monikielisyys ja sen tukeminen tulevaisuudessa toimivat, mutta jos unioni haluaa tavoittaa myös tavalliset kansalaiset, monikielisyys sekä selkeä ja hyvä viestintä ovat ainoat oikeat keinot tavoitteen saavuttamiseksi.

Pro gradu -työni asettuu jatkoksi myös muille EU:n viestintää ja kääntämistä käsitteleville tutkimuksille. Esimerkiksi jo aiemmin mainittu Kaisa Koskinen on tutkinut EU-kääntämistä ja viestintää sekä kääntäjien roolia, mutta myös sosiaalisen median tuomaa uutta ulottuvuutta (Koskinen 2013). Hänen töidensä lisäksi paljon tutkittu aihe on myös komission lehdistötiedotteiden lokalisointi. Esimerkiksi Karoliina Sysiö (2008) vertaili

pro gradu -työssään Suomen-edustuston muokkaamia lehdistötiedotteita alkuperäisiin suomenkielisiin versioihin. Maria Lindholm (2007) tutki väitöskirjassaan tekstianalyysin keinoin ja viestinnän näkökulmasta komission sekä Ranskan että Ruotsin ministeriöiden lehdistötiedotteita. Hän myös tarkasteli tiedotteiden syntyprosessia. Tutkimuksen tuloksien perusteella hän toteaa, että komission viestintä on usein monimutkaisempaa ja haastavampaa kuin ministeriöiden, sillä komission odotetaan perustelevan ja argumendoivan niitä enemmän.

Lindholmin ja Sysiön lisäksi myös Marjo Väliaho on pro gradu -tutkielmassaan (2009) tarkastellut komission viestintää erityisesti edustustojen lokalisoimien lehdistötiedotteiden kautta. Hän vertaili Suomen, Iso-Britannian, Saksan ja Irlannin -edustustojen lokalisoimia tiedotteita selvittääkseen mitä niissä on muokattu samankielisiin alkuperäisiin tiedotteisiin verrattuna ja kuinka ne toimivat itsenäisinä teksteinä. Hänen tutkimuksensa osoitti, että teksteihin lisättiin paikallista näkökulmaa ja niistä poistettiin EU:n toimintaan liittyvän byrokratian kuvailua. Kieliasua myös yksinkertaistettiin ja luettavuutta parannettiin. Väliahon mukaan lokalisoitujen tiedotteiden viestintä toimivat komission tiedotteita paremmin itsenäisinä teksteinä, mutta niitäkin voisi edelleen muokata.

Erityisen lähellä omaa tutkimustani lähellä on myös komission Suomen-edustustossa kääntäjinä toimineiden Christine Youngin, Kati Niemen ja Timothy Binhamin tutkimus vuodelta 2008. He erittelivät syitä siihen, miksi kansalaiset kokivat komission etäiseksi ja pyrkivät myös osoittamaan, miten komissio on lähtenyt tilannetta korjaamaan. Heidän viestinsä on, että komissiolla oli selkeä tarve päästä paikalliselle tasolle ja lokalisoida tekstejään. Tässä edustustot ovat avainasemassa, sillä niiden kautta tekstit saavuttavat kohteensa heidän omalla kielellään ja heitä kiinnostavassa muodossa (Young ym. 2008, 172–173). He analysoivat vuonna 2007 teettämänsä toimittajakyselyä, jossa selvitettiin, miten paljon toimittajat lukivat lokalisoituja lehdistötiedotteita ja kuinka paljon he hyödynsivät niitä omia artikkeleita kirjoittaessaan. Vastausprosentti oli vaatimaton (18 %), mutta kyselyn tulokset ovat hyvin selkeät: 84 % vastaajista piti lokalisoituja lehdistötiedotteita huomattavasti yleisiä tiedotteita hyödyllisempänä ja varsinkin useat myös lukivat niitä ja hyödynsivät niitä osana lähteitään omille artikkeleilleen. Suurin kyselystä nouseva huomio on kuitenkin se, että lokalisoitua toivottiin vieläkin enemmän: tiedotteisiin toivottiin lisää Suomea koskettavia aiheita ja tietoa vaikutuksista

Suomeen. EU-jargon olisi vähennettävä minimiin ja kappaleita lyhennettävä. (idem, 175.) Toisaalta viestinnän parantaminen ei välttämättä ratkaise ongelmaa: Tuomo Mörrän (2008) mukaan EU:n suurin ongelma ei ole viestinnän puute vaan se, ettei EU kiinnosta kansalaisia: EU-aiheisia artikkeleita ei koeta kiinnostaviksi, ja siksi mediatalot ja toimittajat eivät usein jaksa panostaa niiden suuntaamiseksi suurelle yleisölle vaan he pyrkivät tekemään artikkeleita vain jo aiheesta kiinnostuneille lukijoille. Hänen mukaansa vaikka EU:n toimielimet parantaisivat viestintäänsä, kansalaiset eivät siltikään osaisi samaistua EU:n asioihin samalla tavoin kuin kotimaansa asioihin ja siksi myös EU-aiheiset jutut jäisivät edelleen heille etäisiksi. (Mörä, 2008, 166–168.)

2.4. Euroopan unionin nykytila

Yli 60-vuotias EU on kohdannut useita kriisejä ja on ollut viime vuosina keskellä ehkä kahta suurinta niistä: noin vuonna 2009 alkanutta ja yhä jatkuvaa talous- ja velkakriisiä ja vuonna 2015 käynnistynyttä maahanmuuttokriisiä. Vaikeina aikoina EU:hun kohdistuvan kritiikin määrä on kasvanut ympäri Eurooppaa, mikä näkyy erityisesti populistien ja oikeistopuolueiden nousuna monissa maissa sekä esimerkiksi kesäkuussa 2016 järjestetyssä ”Brexit”-äänestyksessä, jossa Iso-Britannia päätti erota Euroopan unionista. Tämä heitti unionin keskelle kolmatta kriisiä. Äänestys toimi eräänlaisena EU:n tulevaisuuden suunnannäyttäjänä, sillä Britannian ero merkitsee isoja muutoksia. EU:n on neuvoteltava suhteensa Britanniaan uudelleen. Toisaalta sen on myös kyettävä uudistumaan, sillä muuten Iso-Britannian ero tulee olemaan vain alku mahdollisesti koko unionin hajoamiselle: EU:n yhtenäisyys rakoilee, sillä monet maat pohtivat unionista lähtöä tai kieltäytyvät noudattamasta velvollisuuksiaan muun muassa pakolaiskriisin hoidossa. EU:n on pystyttävä ratkaisemaan kriisinsä eikä se ole helppoa, erityisesti koska jäsenmaiden tuntuu olevan tällä hetkellä vaikea sovittaa yhteen omia intressejään ja toisaalta osoittaa solidaarisuutta, joka on yksi unionin peruspilareista.

Loppukädessä vaakalaudalla on myös koko unionin perustamisajatus eli rauhan takaamiseen tarvittava yhteistyö, sillä on muistettava, että huolimatta ongelmistaan EU on kuitenkin tehnyt sen, mitä varten se perustettiin: se on taannut rauhan jäsenmaiden välillä. Jo vuonna 1923 Paneurooppa-liikkeen luoja Richard Nikolaus Coudenhove-Kalergi totesi teoksessaan *Paneurooppa*, että jakautunut Eurooppa johtaa sotiin, sortoon ja kur-

juuteen, kun taas yhtenäinen Eurooppa tuo rauhaa, vapautta ja vaurautta (Nobel Peace Center, 2012, 71).

Nykyinen EU onkin maailman suurin talousmahti ja se on toiminut esikuvana rauhalle, taloudelliselle yhteistyölle ja vakaudelle. Nämä ovat saavutuksia, joiden arvo helposti unohtuu tarkasteltaessa vain EU:n kriisejä ja ongelmia. On kuitenkin myös todettava, että EU:lla on vielä myös paljon parannettavaa, eikä se ole aina historiansa aikana kyennyt – tai ehkä jopa halunnut – auttaa: Eurooppa on kokenut kovia myös EU:n perustamisen jälkeen, sillä niin kylmä sota kuin Jugoslavian hajoamissodat runtelivat maanosaa toisen maailmansodan jälkeen. Euroopan yhteisöön kuului vain läntisiä maita, ja vaikka ne pyrkivät toimimaan rauhan edistämiseksi, niiden yritykset jäivät kuitenkin vaisuiksi ja yhteisöä voidaankin kritisoida siitä, ettei se tehnyt tarpeeksi vaan keskittyi enemmän omien asioidensa hoitoon (Zifciakova, 2010). Eurooppa jäi kahtiajakautuneeksi, ja vaikka monet entisen itäblokin maista ovat nykyisin unionin jäseniä, jako on yhä olemassa. Entisissä itäblokin maissa, kuten Unkarissa ja Puolassa, onkin viime vuosina noussut vahvaa vastustusta EU:ta ja länsimaista demokratiaa kohtaan. EU on pyrkinyt kaventamaan elintasoeroja unionin sisällä, mutta itä ja länsi ovat yhä edelleen varsin kaukana toisistaan, ja se lisää sekä ristiriitoja että epätasa-arvoisuuden tunnetta jäsenmaiden välillä. (Buckley ja Foy, 2016.) Lisäksi Venäjä on jälleen osoittanut kykynsä sekoittaa kansainvälistä tilannetta valtaamalla Krimin niemimaan vuonna 2014, mistä lähtien Ukrainasta on tullut myös yksi kriisikeskus ja huolenaihe niin EU:lle ja kansainväliselle yhteisöllekin. EU:n ja sen rauhanturvaamisen vaikutus on asetettu kyseenalaiseksi eikä sen tilannetta myöskään helpota nationalismien nousu, Brexitin aiheuttama taloudellinen ja poliittinen epävarmuus sekä Yhdysvaltojen uudeksi presidentiksi valittu arvaamaton, populismilla ja muukalaisvihalla ratsastava Donald Trump.

Koko 2000-luvun ajan Eurooppa ja EU ovat tiivistäneet yhteistyötään. Kesäkuussa 2016 tämä kehityssuunta katkesi, kun Britannia päätti ensimmäisenä EU-maana erota unionista. Eron vaadittavaa virallinen ilmoitus annettiin maaliskuussa 2017, minkä jälkeen eroneuvottelut lähtivät käyntiin. Se, miten EU ja sen jäsenmaat toimivat eron jälkeen ja vastaavat ulko- ja sisäpuolelta siihen kohdistuvaan kritiikkiin ja paineeseen, tulee kertoamaan paljon tulevasta: Eurooppa ikään kuin seisoo tienhaarassa, joka määrittelee pitkälti sen tulevaisuuden – jakautuneen tai yhtenäisen sellaisen – suunnan.

3. Internet ja verkkosivut

Internet eli maailmanlaajuinen tietoverkko, joka yhdistää paikalliset tietoverkot toisiinsa, on osa arkipäiväämme. Sitä käyttää huikkeit 3,2 miljardia ihmistä (Maailmanpankin raportti 2016). Se toimii tiedon, viihteen ja kommunikaation alustana, joka tavoittaa ihmiset reaaliajassa, ja useilla se kulkee mukana taskussa älypuhelimien muodossa. Olisi mahdotonta puhua nykypäivän viestinnästä, tai edes nykypäivästä itsessään, ilman Internetiä.

Vielä 1990-luvulla Internet oli marginaalinen ilmiö ja pikemminkin harrastelun kohde. Nyt, noin parikymmentä vuotta myöhemmin, emme voisi edes kuvitella elämäämme ilman sitä. Jaakko Suominen (2009) mukaan Internet on ”omaksuttu kulttuurisesti”: Internetin käyttö on osa arkirutiiniamme, ja koemme tarvitsevamme sitä. Se ei ole enää vain nörttien ”juttu” vaan ihmiset ovat hyväksyneet ja omaksuneet sen osaksi elämäänsä. (Suominen, 2009, 7–13.)

3.1. Internetin historiasta

Internetin synty ajoittuu 1960-luvulle, jolloin Yhdysvalloissa kehitettiin puolustusvoimien avulla ARPANET. Ajatuksena oli luoda viranomaisten välinen kommunikaatiojärjestelmä, joka ei lamaantuisi ydiniskun sattuessa. Verkko toimi solmujen avulla, jotka liittivät tietokoneita yhteen. Vuonna 1969 solmuja otettiin käyttöön neljä, mutta verkko alkoi laajentua varsin nopeasti. Ihmisten välinen kommunikaatio sähköpostin ja keskustelujärjestelmien välillä nousi verkon suosituimmaksi käyttömuodoksi. Armeijan ote verkosta hölleni 1980-luvulla, ja ARPANET muuttui Internetiksi 1980–1990 -lukujen vaihteessa. Sen jälkeen verkko alkoi kasvaa räjähdysmäisesti erityisesti World Wide Webin ja graafisten selainten (esim. Netscape) kehittämisen myötä. (Suominen, 2009, 18–19.) Todellisen Internet-buumin alkuna pidetään yleisesti vuosia 1994 ja 1995, sillä tietokoneiden hintojen lasku ja Windows 95:n julkaisu toivat Internetin osaksi yhä useampien elämää (Whittaker, 2009, 1).

Vielä 90-luvulla netin käyttö oli kallista ja hidasta: lyhyen videon latautuminen saattoi kestää lähes tunnin ja useimmat pääsivät käyttämään nettiä vain kouluissa ja työpaikoilla, sillä kotiyhteydet olivat vielä kalliita. Internet alkoi yleistyä suomalaisissa kotita-

louksissa laajakaistayhteyksien tullessa käyttöön vuonna 1998. (Turtiainen, 2009, 193–197.) Nykyisin yhteydet ovat halpoja ja langattomat yhteydet helpottavat käyttöä entisestään. Helppous ja nopeus myös lisäävät ”multitaskingia”: Internet ja verkkosivut toimivat sekä ajanvietto- että työpaikkana, eli voimme pitää yhtä aikaa auki niin työsähköpostia kuin Facebookiakin ja esimerkiksi etsiä lisäksi tietoa hakukoneilla. Toisaalta erityisesti (äly)puhelimien yleistyttyä on syntynyt ajatusmalli, jonka mukaan ihmisen on oltava koko ajan läsnä ja tavoitettavissa. Tällöin myös ajan hallinta ja itse ajan käsite ovat muuttuneet: Internetissä ajasta on tullut epälineaarista. (Östman, 2009, 172–174.)

Sari Östman huomauttaa kuitenkin, että kaikesta kehityksestä ja muutoksista huolimatta maailmanlaajuisen verkon idea on yhä sama kuin aivan sen alkuaikoina: käyttäjien välinen kommunikaatio on yhä verkon pääasiallinen käyttötarkoitus, vaikka alustat ja keinot ovat monipuolistuneet. Hänen mukaansa esimerkiksi se, että ihmisten on nykyisin vaikea määrittellä sitä, kuinka kauan he viettävät verkossa aikaansa päivisin, todistaa sen, että Internet on todella omaksuttu kulttuurisesti. Se on niin luonnollinen osa arkeamme, ettemme edes ajattele sitä. (Östman, 2009, 191–192)

3.2. Www- eli verkkosivut

Internetiin liittyvät olennaisesti World Wide Web eli www-sivustot, jotka ovat Internetissä julkaistuja verkkosivuja. Arkipäiväisessä käytössä Internet ja www-sivustot liitetään helposti yhdeksi ja samaksi käsitteeksi, vaikka kyseessä on kaksi eri asiaa. Ne ovat hyvin läheisessä yhteydessä toisiinsa, mutta kaikki Internet-palvelut eivät kuitenkaan ole www-pohjaisia, vaan esimerkiksi sähköposti toimii Internetin, ei verkkosivustojen, välityksellä. Tieto kulkee Internetissä tiedonsiirtoprotokollien avulla, ja verkkosivujen käyttämä http-protokolla on yksi näistä monista protokollista. World Wide Web on siis vain yksi, vaikkakin iso, osa Internetiä. (Webopedia, 2010.)

World Wide Webin kehitti CERNissä työskennellyt Tim Berners-Lee vuonna 1989. Hän loi ne kolme pääteknologiaa, joiden pohjalle verkkosivut rakentuvat: HTML:n (Hypertext Markup Language), URI:n eli tutummin URL:n (Uniform Resource Language) ja HTTP:n (Hypertext Transfer Protocol). HTML eli hypertekstin merkintäkieli on kieli, jolla verkkosivut kirjoitetaan. Teksti sisältää hyperlinkkejä, joiden avulla voidaan siirtyä muualle sivustolla tai verkossa. URL tarkoittaa osoitetta, jossa kukin verkkosivusto si-

jätsee, ja HTTP:n eli hypertekstin siirtoprotokollan avulla tietoa siirretään verkossa. (World Wide Web Foundation, 2016.)

Berners-Lee julkaisi vuonna 1990 maailman ensimmäisen verkkoselaimen, -sivuston ja -palvelimen, ja vuonna 1991 myös CERNin ulkopuoliset käyttäjät pääsivät osaksi hänen verkkoyhteisöään. Verkkosivustojen nopean leviämisen takasi se, että ne olivat kaikkien käytettävissä maksutta ja lupia kysymättä. Vuonna 2014, kun World Wide Web täytti 25 vuotta, sen käyttäjiin kuului noin kaksi viidesosaa maailman väestöstä. (World Wide Web Foundation, 2016.)

3.2.1. Web 2.0

1990-luvulla Internetiä ja verkkosivuja käytettiin pääasiassa tiedon- ja työnhakuun, mutta jo tuolloin se oli myös tärkeä ajanviettopaikka ja kommunikaation väline (Östman, 2009, 187–188). Tämä puoli on vain korostunut Internetin valtavirtaistuessa. Henkilökohtainen sisällöntuottaminen on yksi 2000-luvulla kasvuun lähteneistä osa-alueista: yhteysnopeuksien kasvu ja erilaiset blogi-, video- ja musiikkipalvelut ovat monipuolistaneen sisällön tuottamisen, ja tätä siirrosta tiedonhakuun painottuvasta käytöstä multimediaisisällön tuottamiseen ja käyttöön kutsutaan siirtymäksi Web 1.0:sta Web 2.0:ilaan. (Östman, 2009, 189).

Termi Web 2.0 mainittiin ensimmäisen kerran vuonna 2004, ja se on alusta alkaen herättänyt paljon keskustelua. Termiä on kritisoitu epämääräisyydestä: kriitikoiden mukaan kaikki Web 2.0:n piirteet olivat läsnä Web 1.0:ssa ja Web 2.0 on vain niiden jalostunut muoto (Tirronen, 2008, 24–25). Silti on todettava, että jokin perustavanlaatuinen muutos tapahtui 2000-luvun alkupuolella, eikä sitä voi sivuuttaa.

Tim O'Reilly on yksi termin Web 2.0. kehittäjistä. Hän julkaisi vuonna 2005 blogikirjoituksen, jossa hän pyrki selventämään, mitä termillä pyritään ilmaisemaan. Hänen mukaansa Netscape oli malliesimerkki Web 1.0:n ajasta: se toimi Internetin käyttöalustana eli verkkoselaimena, ja oli siis pikemminkin tuote, jolla yhtiö pyrki saamaan mahdollisimman ison osan markkina-alasta. Web 2.0:aa symboloiva Google on hänen mukaansa sen sijaan nähtävä palveluna, jota käyttäjä voi hyödyntää esimerkiksi hakukoneen muodossa. Itse verkkoselain ei ole enää pääosassa vaan se, mitä palveluita käytetään.

tämme verkossa. Tämä muutos tuotteista palveluihin on O'Reillyn mukaan olennainen osa Web 2.0:n muodostumista. (O'Reilly, 2005.)

Web 2.0 ei ole niinkään verkon tekninen päivitys vaan sen toimijoiden toimintatapojen muuttuminen ja tehostuminen. Tirrosen (2008, 18–19) mukaan pääasiallinen muutos on, että kankeasta ja staattisesta verkosta tehtiin dynaamisempi, joustavampi ja sosiaalisempi. Kommunikointi nähtiin aiemmin yksisuuntaisena, nyt siitä tehtiin vuorovaikutteista. Blogien perustaminen on yksi tämän vuorovaikutteisuuden nousun näkyvimmistä elementeistä. Erilaiset blogialustat ovat helpottaneet sivun luomista, ja kuka tahansa voi luoda blogin. Blogit ovat päiväkirjamaisia, mutta niihin kuuluu erottamattomana osana yhteisöllisyys: lukijat voivat kommentoida ja jakaa blogikirjoituksia. Tiedon jakaminen on myös helpottunut. Kollektiivisen älyn hyödyntämisestä esimerkkinä on esimerkiksi Wikipedia, jonne käyttäjät saavat lisätä artikkeleita. Tiedon jakamisesta tuli helppoa ja nopeaa, jolloin yhä useampi pystyi osallistumaan siihen. (idem, 21.)

UGC:n (user-generated content) eli käyttäjälähtöisen sisällöntuottamisen lisääntyminen onkin isoin yksittäinen muutos, joka erottaa Web 2.0:n aiemmasta Web 1.0:sta. Blogien lisäksi käyttäjät tuottavat sisältöä myös muille verkkosivuille. Toisinaan käyttäjien luoma sisältö on vain osa sivustoa, mutta myös koko sivuston sisältö voi olla käyttäjien tuottamaa. Näin on esimerkiksi YouTuben tai Flickrin kaltaisissa palveluissa. Päivitettävyys ja ajan hermolla oleminen sävyttävät myös Web 2.0:aa RSS:n (Really Simple Syndication) avulla käyttäjät saavat ilmoituksia muuttuvasta sisällöstä niin halutessaan, mikä myös nopeuttaa tiedon kulkua. (Whittaker, 2009, 6–7.)

Toinen Web 2.0:n mullistuksista oli siirtyminen tietokonepohjaisista sovelluksista verkkopohjaisiin. Ohjelmat eivät ole enää riippuvaisia siitä, mille tietokoneelle ne on tallennettu, vaan käyttäjät voivat avata ne millä tahansa laitteella verkkoyhteyden avulla. Verkkoon siirtyminen ja sosiaalistuminen tuovat mukanaan uusia mahdollisuuksia yksityiskäyttäjille mutta ennen kaikkea yrityksille: käyttäjien liikkeet verkossa tallentuvat ja heistä luodaan tietokantoja. Tietokantoja analysoimalla tuotteita ja palveluita pystytään markkinoimaan yhä paremmin, sillä käyttäjiä ja heidän mielihalujaan ymmärretään paremmin. (Tirronen, 2008, 22–24.)

Web 2.0 perustuu siis ennen kaikkea verkon vuorovaikutteisuuden lisääntymiseen ja sen käytön helpottumiseen. Prosessi on vain kiihtynyt entisestään, ja Internet ja verkkosivut ovat osa arkipäivämme, jos mahdollista, vieläkin tiiviimmin.

3.2.2. Web 3.0 – verkkosivujen tulevaisuus

Web 2.0 oli juuri ja juuri ehtinyt vakiinnuttaa paikkansa verkkotermistössä, kun alettiin jo puhua verkon kolmannelta vaiheesta eli Web 3.0:sta. Sen perusajatuksena on, että verkosta tulee ”älykäs”: se pystyy ymmärtämään ja tulkitsemaan tietoa ja tekemään päätelmiä tietojensa perusteella (Maxwell, 2010). Konkreettisesti tämä tarkoittaa sitä, että useiden eri hakujen sijaan hakukoneelle voi kertoa haluavansa esimerkiksi syömään italialaiseen ravintolaan, ja verkko etsii keräämänsä datan avulla juuri tälle henkilölle sopivan ravintolan. Verkko yhdistää ja analysoi tietoja älykkäästi ja kykenee siksi tarjoamaan sopivia vaihtoehtoja. Mitä enemmän tietoja käyttäjä antaa itsestään verkolle, sitä henkilökohtaisempaa ”palvelua” se voi antaa. Konkreettisesti se siis tarkoittaa sitä, että jos kaksi ihmistä tekee täsmälleen saman verkkohaun, he saavat eri tuloksia, sillä tulokset riippuvat heidän mieltymyksistään ja muista verkkoon tallentuneista tiedoista. (Strickland, 2008.)

Jonathan Strickland (2008) kuvaa osuvasti, että Web 1.0 oli kuin kirjasto: sen tietoja voi käyttää kuka vain, mutta kaikki eivät osallistu sen ylläpitoon. Web 2.0 sen sijaan on kuin valtava ystäväverkosto, jossa tietoja jaetaan puolin ja toisin, ja jokainen voi osallistua tiedon lisäämiseen ja verkon rikastuttamiseen. Web 3.0 sen sijaan olisi kuin henkilökohtainen assistentti, joka tietää kaiken ja jolla on pääsy kaikkialle verkossa. Se on siis jättimäinen tietokanta, jonka tietoja verkko yhdistelee toisiinsa. (Strickland, 2008.)

Koska kyseessä on tulevaisuudenkuva, on tietenkin mahdollista, että verkko kehittyy toisellakin tavalla. Toiset, Stricklandin (2008) mukaan esimerkiksi www-sivujen kehittäjä Berners-Lee, pitävät verkon tulevaisuutena ”semanttista verkkoa”. Tietokoneet tulkitisivat verkkosivujen tietoa eräänlaisten ohjelmistoagenttien avulla. Nämä ohjelmat hyödyntävät ontologioiksi kutsuttuja tietokantoja etsiessään tietoa verkossa. Ontologioiden avulla ohjelma pystyy ymmärtämään tietojen keskinäisiä suhteita. (Strickland, 2008.)

Web 3.0:sta on puhuttu jo kymmenen vuotta, mutta se ei ole vielä nykypäivää. Toisaalta esimerkiksi Google-haun tulokset perustuvat jo entisiin hakuihimme ja verkko kehittyi kaiken aikaa, mutta tulevaisuuden verkko, älykäs tai semanttinen, ei ole vielä saapunut. Olemme yhä Web 2.0:n puolella, jossa sosiaalisen median mahti kasvaa jatkuvasti. Vuorovaikuttaminen on yhä verkon pääosassa.

3.3. Euroopan unioni verkossa

Vielä vuonna 2009 Internetin sovelluksia vain kokeiltiin poliittisessa viestinnässä, mutta poliitikot eivät ole vielä omaksuneet niitä osaksi jokapäiväistä toimintaansa (Suominen, 2009, 277). Nykyisin sen sijaan esimerkiksi Twitter ja Facebook ovat olennainen osa poliitikkojen ja instituutioiden viestintää kansalaisten kanssa. Euroopan unioni ei ole poikkeus: sen viestintä painottuu nykyisin voimakkaasti Internetin ja sosiaalisen median käyttöön.

2000-luvun alussa huomattiin, että Euroopan unionista oli tulossa instituutio, joka ei tavoittanut kansalaisia vaan se nähtiin kaukaisena ja byrokraattisena toimijana ja vielä varsin negatiivisessa valossa. Aiemmin huomion kohteena oli vain lakikielen selkeyttäminen, mutta koska lakitekstit ovat vain neljännes unionin tekstimassasta, on selvää, että myös muita tekstejä on selkeytettävä ja niihin siirtyneitä lakitekstien piirteitä on karsittava pois (Vihonen, 2006, 45–46). Tämän seurauksena erityisesti komissio otti tehtäväkseen lähteä luomaan todellista viestintästrategiaa, jolla EU tuotaisiin lähelle kansalaisia ja kansalaiset pääsisivät todella tuomaan oman äänensä kuuluville. Syynä komission ja kansalaisten väliseen viestintäkuiluun oli muun muassa se, että komissiolla ei aiemmin ollut yhtenäistä viestintästrategiaa eikä määriteltyjä periaatteita, joille viestintä perustuu. Komission ”Action Plan to Improve Communicating Europe by the Commission” (2005) eli Eurooppa-asioista tiedottamista koskeva toimintasuunnitelma ja ”Plan for Democracy, Dialogue and Debate” (2005) määrittelevät strategian ja periaatteet, ja periaatteiksi otettiin syrjimättömyys, monipuolisuus ja osallistaminen. (Young ym. 2008, 172–173.) Suomeksi jälkimmäinen toimintasuunnitelma taipui muotoon kansanvalta, kuunteleminen ja keskustelu eli K-suunnitelma. Tämä herätti paljon keskustelua, ja monet kysyivät, miksi suomeksikin ei voitaisi puhua demokratiasta, dialogista ja debatista: etenkin ”dialoguen” kääntäminen kuunteluksi passivoi toimintaa, kun ajatuksena on päinvastoin kansalaisten aktivointi. (Vihonen, 2006, 50.) Erkki Vu-

ruinen, joka on vuodesta 2006 lähtien toiminut komission suomenkäännösyksikön laadunvalvojana, vastasi kritiikkiin toteamalla artikkelissaan Kääntäjä-lehdessä, että tämä oli tilanne, ”jossa tarjolla on vain ’väärää’ vaihtoehtoja”: jos olisi käytetty vierasperäisiä sanoja, kritiikkiä olisi tullut elitistisyydestä ja kun valittiin kotouttava ratkaisu, sitä pidettiin ylikorrektina vierassanojen välttämisenä (Vuorinen, 2006, 7). Tämä kuvaa hyvin sitä, kuinka haastavaa monikielinen viestintä on, ja kuinka monissa tilanteissa mikään ratkaisu ei ole aukoton. Kääntäjät joutuvat tekemään vastaavanlaisia valintoja kaiken aikaa, ja tasapainoilemaan erilaisten strategioiden ja lukijakuntien odotusten välillä.

Komission uuden viestintästrategian ytimessä ovat Internet ja verkkosivut. Euroopan unionin toimielinten yhteinen verkkosivusto EUROPA perustettiin jo vuonna 1995. Verkkosivuja pyrittiin alusta alkaen tekemään mahdollisimman monella unionin virallisella kielellä, mutta käännoistyö on noussut prioriteetiksi komission uudistaessa viestintäpolitiikkaansa 2000-luvun puolivälin jälkeen. (Euroopan komissio, 2009.) Verkkosivuista on kaikkien muutosten seurauksena tullut Euroopan unionin keskeinen toiminnan ja tiedonvälityksen alusta. Euroopan komissio julkaisi vuonna 2007 tiedonannon Eurooppa-asioista tiedottamisesta Internetissä kansalaisten mukaan saamiseksi (Communicating about Europe via the Internet. Engaging the citizens), jossa määritetään verkkosivujen uusi viestintästrategia. Web 2.0 -aika oli tuolloin jo alkanut: Internet oli muuttumassa yhä osallistavammaksi, mikä tarjosi mahdollisuuden paremmalle dialogille kansalaisten ja instituutioiden välillä. Verkkosivujen avulla voitiin välittää tietoa ja aktivoida kansalaisia aivan eri tavalla kuin perinteisen median välityksellä, joissa aika ja tila ovat rajallisia. (Euroopan komissio, 2007, 4-5.) Komission ylläpitämä toimielinten yhteinen EUROPA-sivusto olikin yksi maailman laajimmista tietokannoista vuonna 2007 (Euroopan komissio, 2007, 5). Sen alaisuuteen kuuluvat toimielinten omat verkkosivustot sekä tietenkin komission edustustojen ja ympäri maailmaa sijaitsevien delegaatioiden verkkosivustot. Portaalia pidettiin kuitenkin vielä liian yleisluontoisena ja yksisuuntaisena informaation tarjoajana, eikä niinkään osallistavana sivustona. Eurooppa-asioiden tiedottamisesta Internetissä annetussa tiedonannossa esitettiinkin useita muutosehdotuksia, ja verkkosivujen hallinnointia ja rakennetta pyrittiin selventämään. (Euroopan komissio, 2007, 6.)

Tiedonannossa todetaan, että EUROPA-sivuston tulisi

- vastata niiden kansalaisten tarpeisiin, jotka ovat ammatillisesti ja/tai yleisesti ottaen erityisen kiinnostuneita EU-asioista,
- auttaa henkilöitä, jotka etsivät tietynlaista palvelua tai tietoa oikeuksistaan tai EU:n politiikasta,
- välittää EU:n toimielinten eli myös komission näkemykset mahdollisimman laajalle yleisölle,
- sallia kansalaisten ympäri Eurooppaa ilmaista ja jakaa näkemyksiään ja mielipiteitään, ja
- auttaa luomaan eurooppalaista yhteisöllisyyttä kansallisen yhteisöllisyyden lisäksi.

(Euroopan komissio, 2007, 6, käännös englannista A.V.)

Komissio asetti tavoitteeksi erityisesti tiedonhaun helpottamisen ja interaktiivisuuden lisäämisen. Sivustojen sisältöä ja rakennetta luotaessa käyttäjä nostettaisiin päärooliin. Asiakirjassa korostettiin myös sitä, että EU:n tulisi näkyä enemmän myös muualla verkossa, ja asiakirjassa ehdotettiin oman YouTube-kanavan luomista. (Euroopan komissio, 2007, 12–14.)

Nyt, kymmenen vuotta asiakirjan julkaisun jälkeen, muutosta on selkeästi tapahtunut: EU on voimakkaasti läsnä sosiaalisessa mediassa ja erilaisilla verkkosivuilla. Omien verkkosivujensa lisäksi EU:lla ja sen toimielimillä ja poliitikoilla on tilejä sosiaalisessa mediassa kuten Twitterissä ja Facebookissa sekä Instagramissa. Useat unionin toimielimet julkaisevat YouTube-kanavillaan, ja Euroopan parlamentti on myös läsnä esimerkiksi Redditissä, ja sen toimintaa voi seurata monikielisen EuroparITV:n kautta. Useat komissaarit ovat myös aktiivisia bloggaajia. Käytännössä Euroopan unionin toimintaa voi siis seurata kaikkialla verkossa hyvin moninaisissa muodoissa. Lisäksi kussakin jäsenmaassa toimii komission rahoittamien Europe Direct -tiedotuspisteiden verkosto. Näistä tiedotuspisteistä saa tietoa unionista ja sen toiminnassa. Niitä on pyritty sijoittamaan niin kaupunkeihin kuin maaseuduillekin, jotta ihmiset voisivat mahdollisimman laajasti saada tietoa EU:sta ja toisaalta osallistua vuoropuheluun ja esittää kysymyksiä. Esimerkiksi Suomessa tiedotuspisteitä on 15. Tiedotuspisteet vastaavat myös puhelu- ja sähköpostitiedusteluihin. (Komission Suomen-edustusto, 2016.)

Komissio on selkeästi lähempänä ihmisten jokapäiväistä elämää kuin ennen. Se, miten moni EU:n asioita seuraa, on tietenkin asia erikseen, mutta unioni on tehnyt paljon töitä

näkyvyytensä eteen, ja se pyrkii mahdollisimman monella tavoin kutsumaan kansalaiset vuoropuheluun.

Komission edustustoilla on tässä työssä erityisen tärkeä rooli: ne toimivat komission puolestapuhujina ympäri Eurooppaa. Useat aiemmin mainituista sosiaalisen median välineistä ovat saatavilla vain rajatuilla kielillä (yleensä kielivaihtoehtoina ovat unionin työkielet englanti, ranska ja saksa), mutta edustustojen työ on kertoa EU:sta ja komissiosta lukijoidensa äidinkielellä. Pelkkä suomenkielisyyskään ei kuitenkaan takaa lukijoiden kiinnostusta. Kiinnostuksen ja lukijaystävällisyyden lisäämiseksi edustustot tarvitsevat ammattimaista ja laadukasta lokalisointia.

4. Lokalisointi

Lokalisointia voidaan lähestyä kahdesta eri näkökulmasta, teollisuudenalan ja markkinoiden tai käännettieteen näkökulmasta. Tämä kahtiajako on myös syynä käsitteen monimuotoisuudelle, sillä käyttöyhteydestä ja termin käyttäjästä riippuen lokalisoinnilla voidaan tarkoittaa eri asioita: se voi olla teollisuuden ala tai prosessin osa mutta toisaalta myös kääntämisen erikoisala tai käännostrategia. Tutkielmassani lokalisointi määritellään käännettieteen kautta, mutta esittelen tässä luvussa myös lokalisointialan historiaa ja sen, miten käsite alalla määritellään. Lopuksi keskityn verkkosivujen lokalisointiin ja sen erityispiirteisiin.

4.1. Lokalisointi teollisuuden alana ja prosessina

Lokalisointi syntyi alana 1980-luvulla. Henkilökohtaisten tietokoneiden lisääntyessä myös ohjelmistot lisääntyivät. Näin syntyi tarve tuotteiden markkinoimiselle ulkomaille. Keiran Dunnen mukaan (2006, 5) lokalisointi syntyi, kun huomattiin, että pelkkä ohjelmien sanasta sanaan kääntäminen ei yksinään riitä ohjelmiston muokkaamiseksi toisessa maassa ja kielessä sopivaksi. Aluksi yritykset pyrkivät tekemään lokalisoinnin in house -työnä, mutta pian ulkoistamisesta tuli helpompi vaihtoehto. Lokalisoinnista tulikin uusi, oma erityisalansa, ja kentälle syntyi toimijoita, joita tuotteitaan kansainvälisille markkinoille tuovat yritykset palkkasivat lokalisoimaan tuotteensa. (Esselink, 2000, 5.) Vuonna 1990 perustettiin Sveitsissä LISA (Localisation Industry Standards Association). Se oli järjestö, joka pyrki edistämään lokalisointialaa ja tarjoamaan yrityksille mahdollisuuden parempaan tiedonjakoon ja menetelmien ja välineiden kehittelyyn. LISA lopetti toimintansa vuonna 2011, mutta ollessaan toiminnassa se järjesti erilaisia työpajoja ja foorumeita, joilla käsiteltiin alan viimeisintä kehitystä (idem, 8).

Bert Esselinkiä voidaan pitää alan uranuurtajana, jonka teokseen *Practical guide to localisation* (2000) viitataan lähes poikkeuksetta myöhemmissä julkaisuissa. Teoksessaan Esselink toteaa, että yleisesti katsoen lokalisointi on ”ohjelmiston tai verkkotuotteen kääntämistä ja muokkaamista, joka sisältää sekä itse ohjelmasovelluksen (software application) että siihen liittyvät tuoteasiakirjat.” Hänen mukaansa ennen verkkosivujen ja Internetin tuomaa ohjelmistojen kehitysboomia tyypillinen lokalisointiprojekti liittyi ohjelmistoon, sen online-apuvälineisiin ja käyttöohjeisiin. Lokalisointiin sisältyy yhä

paljon tällaisia projekteja, mutta projektien kirjo on kasvanut valtavasti. Reinhard Schälerin (2010) mukaan niihin voi nykyisin kuulua hyvinkin pieniä verkossa olevia tekstejä tai suurempia projekteja, joissa ohjelmisto lokalisoidaan kullekin markkinalle sopivaksi. Projekteihin kuuluu olennaisena osana erityisesti verkkosivujen kääntäminen ja muokkaus, ja sisältö on usein multimodaalista eli siihen voi sisältyä videota, kuvaa, ääntä tai erilaisia tiedostomuotoja.

Lokalisointi on siis tekstisisällön kääntämistä kohdelokaalin kielen ja kielellisten konventioiden mukaisesti sekä muun kuin tekstisisällön (esim. värin, ikonien ja muodon) muuntamista ja lokaalin kulttuuristen, teknisten ja lakiin liittyvien vaatimusten huomiointia. Tuotteen tai ohjelmiston tekijät ja markkinoijat eivät välttämättä ymmärrä kulttuurisidonnaisia elementtejä, joiden huomiotta jättäminen voi aiheuttaa käytettävyyss- tai imago-ongelmia tai tuoda jopa laillisuusongelmia. Kääntäjät, joilla tätä ymmärrystä on, eivät sen sijaan ole aina yhtä taitavia tietokoneiden käyttäjiä ja markkinoijia. Lokalisoinnissa on tuotava yhteen kaikkien näiden eri alojen osaajat, jotta saadaan aikaan toisessa kulttuurissa toimiva tuote. (Dunne, 2006, 2–4.)

Lokalisointi voidaan myös nähdä prosessina. Silloin tarkasteluun on liitettävä lokalisoinnin lisäksi myös internationalisointi, globalisointi ja kääntäminen, jotka yhdessä muodostavat GILTin (*Globalization, Internationalization, Localization, Translation*). Lyhenne ei tosin ole juurtunut kielenkäyttöön, vaan usein puhutaan vain lokalisoinnista, vaikka sillä tarkoitetaan kaikkia neljää prosessin vaihetta. (Pym, 2006.) Leena Salmi (2008) kuvaa prosessia ympyränä. Globalisointi voidaan nähdä uloimpana kehänä, josta siirrytään kohti ympyrän keskustaa eli spesifimpiin prosesseihin askel kerrallaan. Ympyrän toiseksi uloimmalla reunalla on internationalisointi, sen jälkeen lokalisointi ja aivan ytimessä kääntäminen.

Globalisoinnilla tarkoitetaan laajaa prosessia, jonka päämääränä on tuotteiden ja toimien laajentaminen kansainvälisille markkinoille (GALA, 2016). Yritykset pyrkivät globalisoimalla saamaan lisää asiakkaita kotimaansa rajojen ulkopuolelta. Siihen kuuluvat niin internationalisointi kuin lokalisointi ja kääntäminenkin, joilla pyritään säästämään kuluissa ja saamaan eri kieliversiot yhtä aikaa markkinoille. (Esselink, 2000, 4).

Internationalisointi on tärkeä osa globalisointia. Sillä varmistetaan, että tuote voidaan muokata useille kielille ja alueille ilman alkuperäisen koodin muuttamista (GALA, 2016). Se siis ikään kuin valmistee lokalisointiprosessia. Internationalisointiin kuuluu olennaisena osana tekstin erottaminen ohjelmiston lähdekoodista. Tällä varmistetaan, etteivät kääntäjät huomaamattaan vahingoita koodia, vaan heille annetaan vain käännettävä teksti. Internationalisoinnille keskeistä on, että se muokkaa tuotteesta erilaisiin merkistöihin, kieliin ja maihin soveltuvan. Internationalisointi ei kuitenkaan rajoitu vain ohjelmistoihin vaan nykyään useat verkkosivustot ja online-tukipalvelut on lokalisoitava. Esselink kutsuu tällaiseen tarkoitukseen tehtävää kirjoittamista ”writing for translation” ja ”writing for a global audience” termeillä, sillä tekstin tulee olla mahdollisimman yleisluontoista, jotta lokalisoijan on helppo muokata sitä. (Esselink, 2000, 2–3.)

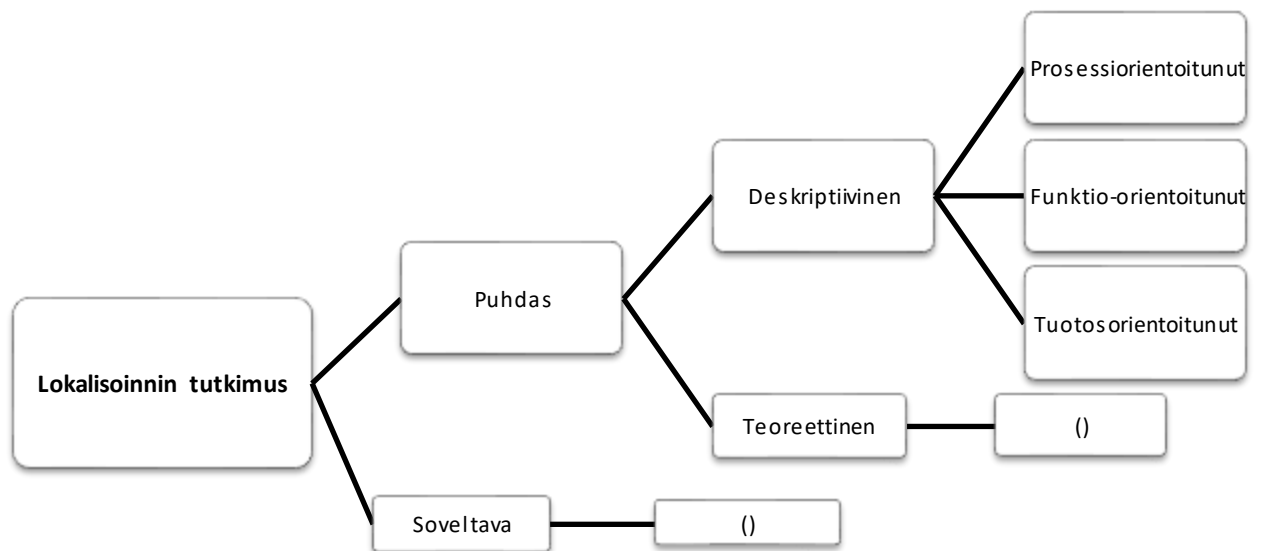
Seuraava askel globalisointiprosessissa on lokalisointi. Se on ”prosessi, jossa tuote tai sisältö muokataan tiettyyn lokaaliin tai tietyille markkinoille sopivaksi” (GALA, 2016). Hyvin lokalisoitu tuote on sellainen, että se toimii kohdekielellä ja kulttuurissa, ja että sen käyttäjä saa kaiken tarpeellisen tiedon aina käyttöohjeista ruudulle ponnahtaviin virheilmoituksiin omalla äidinkielellään (Esselink, 2000, 4). Pymmin (2010a, 122) mukaan lokalisoijan on mahdollisesti muutettava niin ajanmääreiden esitystapaa, numeroita, valuuttoja kuin pikanäppäinkomentojakin lokalisoidakseen tekstin tai sisällön kohdekulttuuriin sopivaksi. Muita lokalisoinnin kohteita ovat esimerkiksi värit, joilla voi olla eri kulttuureissa eri konnotaatioita ja esimerkit, joita teksteissä tai muissa verkkosivuston materiaaleissa käytetään. On myös huomioitava, että toisissa kulttuureissa teksti luetaan vasemmalta oikealle, toisissa oikealta vasemmalle ja se vaikuttaa myös valikoiden ja tiedon sijaintiin.

Koko tämän kuvion keskiössä on kääntäminen, eli Esselinkin ja Dunnen tarkoittamassa globalisointiprosessissa kirjoitetun tekstin tai puhuttujen sanojen muuntaminen toiselle kielelle. Käännöksen tulee säilyttää alkuperäisviestin sävy ja tarkoitus ottaen kuitenkin huomioon lähtö- ja kohdekielten kulttuuriset ja alueelliset erot (GALA, 2016). Tällä tavoin määriteltynä kääntäminen on vain yksi lokalisointiin kuuluvista toiminnoista.

4.2. Lokalisointi osana kääntämistä

Lokalisointi voi myös olla osa kääntämistä ja sitä voidaan lähestyä samanlaisilla tieteellisillä tavoilla kuin itse kääntämistäkin. Tutkielmani sijoittuu teoreettisessa kehyksessä deskriptiiviseen käännöstieteeseen, jossa käännöksiä tarkastellaan myös kontekstissaan.

Pääpaino tutkielmassani on kääntämisen sijaan lokalisoinnissa, joten hyödynnän Miguel Jiménez-Crespon (2013, 139) Holmesin (1988) kartan ja Touryn (1995) kaavion pohjalta luomaan lokalisoinnintutkimuksen taulukkoa sijoittaessani tutkimustani tieteelliseen kenttään (kuvio 1). Tässä kuviossa tutkimukseni sijoittuu puhtaisiin lokalisointitieteisiin ja niissä deskriptiiviseen tutkimukseen. Tutkimukseni keskittyy lokalisoinnin funktion tutkimiseen mutta toisaalta tutkin funktiota valmiiden tekstien eli tuotoksien pohjalta. Tästä syystä voidaan sanoa, että tutkimukseni on sekä funktio- että tuotosorientoitunut.

Kuvio 1. Lokalisoinnin tutkimusta kuvaava kuvio (muokattu Jiménez-Crespon (2013, 139) taulukosta, käännökset AV).

Funktionaaliset teoriat ja Reissin ja Vermeerin skoposteoria (1984) liittyvät erottamattomasti lokalisoinnin tutkimiseen. Ekvivalenssin sijaan painoarvoa annetaankin kohdetekstin funktiolle, eli teksti voidaan kääntää erilaisin tavoin sen funktiosta riippuen. Skopos-teorian mukaan kääntäjän tulee työskennellä käännöksen viestinnällisen tarkoituksen saavuttamiseksi lähtötekstin tarkan seuraamisen sijaan (Pym, 2010a, 43–44).

Verkkoteksteissä käyttäjän rooli ja toimivuus kohdekulttuurissa korostuvat kielellisen ekvivalenssin sijaan, joten skoposteoria toimii pohjana myös sen tutkimiselle. Tekstin funktio on siis ensiarvoisen tärkeässä asemassa tutkielmassani, sillä vaikka tarkastelen valmiita tekstejä, ovat niiden laatimisen taustalla vaikuttaneet syyt pääroolissa.

Lokalisointi on siis osa käänöstiedettä ja se voidaan nähdä omana käänösalanana. Näin argumentoi esimerkiksi Salmi (2008) todeten, että käänöstieteessä kääntämistä ei nähdä vain ”sanojen kääntämisenä” vaan siihen liittyy aina kulttuurin huomioiminen. Hänen mukaansa kääntäminen on kulttuurienvälistä viestintää ja ”kieltä ei ole olemassa kulttuurittomassa tyhjiössä” (Salmi, 2008, 59). Lokalisointi voidaan siis nähdä erikoisalan kääntämisenä, johon liittyy myös teknistä muokkaamista. Tällöin kääntäminen on yläkäsite, ja lokalisointi on vain yksi sen mahdollisista erikoisaloista.

Toisaalta käänösteorioissa lokalisoinnin voidaan nähdä myös viittaavan käänösstrategiaan, jolla tekstiä muokataan kohdeyleisölle sopivaksi. Jiménez-Crespon mukaan lokalisointi ja tekstin muokkaaminen kohdekulttuuriin sopivaksi kuuluvat olennaisesti kääntämiseen. Lokalisointi on kääntämistä, jota ohjaa tekstin käyttötarkoitus. Siinä käyttäjien odotukset ja tekstin viestinnällinen tarkoitus korostuvat perinteisen ekvivalenssin sijaan. (Jiménez-Crespo, 2013, 18.) Tässä pro gradu -tutkielmassa lokalisoinnilla tarkoitetaan juuri tätä muokkaamista ja viestinnällisen tarkoituksen korostamista.

EU-kääntäminen voidaan nähdä Salmen (2008) ja Pymmin (2001) mukaan erinomaisena esimerkkinä lokalisoinnista käänösstrategiana. Salmi argumentoi, että Euroopan unioni on erityisen internationalisoitu ympäristö, jossa yksittäinen kulttuuri tai kieli ei saa nousta muita tärkeämmäksi vaan kaikki ovat samanvertaisia. Alkuperäisteksteissä pyritään siis varsin neutraaliin sävyyn, jolloin kääntäjien tehtäväksi jää tekstin muokkaaminen omaan kulttuuriin sopivaksi. Tällä tavoin lokalisointia voidaan pitää myös käänösstrategiana Euroopan unionissa. (Salmi, 2008, 60.) Myös Pymmin (2001) mukaan eri kielten väliin voitaisiin ajatella ”interlingua” eli tietynlainen ”välikieli”, jonka kautta teksti lokalisoituu eri kohdekieliin (Pym, 2001, 5). Euroopan unionin komission käänöspalvelussa englantia voidaan hänen mukaansa pitää eräänlaisena välikielenä, josta kaikki muut kieliversiot lokalisoidaan. Lisäksi Young ym. (2008, 175) puhuvat nimen-

omaan lokalisoinnista kuvatessaan komission edustustoissa tapahtuvaa käännös- ja tekstinmuokkaustoimintaa.

Tämä vahvistaa tutkielmani alkuasetelmaa, sillä oletuksena on, että myös komission edustuston verkkosivustoja pyritään lokalisoimaan. Verkkosivujen lokalisointi on kuitenkin oma erikoisalansa, ja käsitelen sitä ja sen erityispiirteitä seuraavaksi.

4.3. Verkkosivujen lokalisointi

Verkkosivut ovat vasta viime vuosina nousseet tarkemman tutkimuksen kohteeksi. Ne ovat erinomainen väline sekä yrityksille että organisaatioille markkinoida itseään myös kotimaan ulkopuolella. Tällöin verkkosivujen kääntäminen ja ennen kaikkea niiden lokalisointi ovat avainasemassa.

Kuten aiemmin on käynyt ilmi, lokalisoinnin määrittelemine ei ole yksioikoista. Myös verkkosivun lokalisoinnin määritelmät riippuvat paljon määrittelijän näkökulmasta. Esimerkiksi Peter Sandrinin mukaan (2008, 175) verkkosivujen lokalisointi voidaan määrittellä ”prosessiksi, jossa jo olemassa olevat verkkosivut tehdään kohdeyleisölle saavutettaviksi, käytettäviksi ja kulttuurillisesti sopiviksi”. Daniel Gouadec (2007, 385) sen sijaan määrittelee verkkosivujen lokalisoinnin verkkosivun sisällön ja toimintojen muokkaamiseksi käyttäjille, joita yhdistävät tietyt kulttuuriset ja kielelliset piirteet, jotka eroavat sivuston alkuperäisen kohderyhmän vastaavista piirteistä. Toisaalta esimerkiksi Jiménez-Crespo (2013, 12) määrittelee verkkosivujen lokalisoinnin nimenomaan kääntämisen näkökulmasta ja toteaa, että verkkosivujen lokalisointi on yksi kääntämisen muoto, jonka erityispiirteitä ovat sen riippuvuus tekniikasta ja erilaisten toimijoiden yhteistyöstä. Määritelmiä on siis useita, mutta suurin yhteinen nimittäjä on muokkaamisen ja ennen kaikkea kohdeyleisön merkityksen korostuminen.

Verkkosivuja ei kuitenkaan voi tarkastella homogeenisenä massana, vaan sivustoilla on erilaisia tarkoituksia ja päämääriä, jotka ovat suorassa yhteydessä esimerkiksi lokalisoinnin tarpeeseen ja sen määrään. Toisille sivustoille tullaan viihtymään, kommunikoidaan ja viettämään aikaa, toisille taas hakemaan tietoa, joillekin taas esimerkiksi ostoksille. Jokaisen verkkosivuston päämääränä on kuitenkin myös saada käyttäjät pysymään sivustolla ja myös palaamaan sinne (Nielsen, 2012).

Verkkosivuja voidaan Jiménez-Crespon mukaan tarkastella kolmen eri kategorian avulla. Ensimmäinen määrittävä tekijä on verkkosivun- tai tekstin päämäärä eli mitä varten tarkoitusta varten verkkosivut ja verkkotekstit on tehty. Näitä on päämääriä viisi: mainonta, tiedottaminen, kommunikointi, viihde tai väline jonkin asian saavuttamiseksi. Toisessa kategoriassa tarkastellaan viestintäkeinoja: tekstit voivat pyrkiä tiedottamaan ja kertomaan jostakin asiasta, jolloin ne ovat ekspositiivisia tai sitten ne voivat olla argumentoivia tai kehottavia. Kolmas kategoria puolestaan erottelee verkkosivut viestintäprosessin kulun perusteella eli sen mukaan, kulkeeko tieto kansalaisilta yksilölle, yhteisöltä yhteisölle, yksilöltä yksilölle jne. (Jiménez-Crespo, 2013, 95–96.)

Jiménez-Crespo esittelee taulukossa (idem, 97) kansainvälisen instituution asettumista tähän luokitteluun. Hän määrittää, että instituutioiden päämäärä on tiedottaminen, mutta niiden viestintäkeinot ovat sekä ekspositiivisia että kehottavia. Viestintäprosessissa tieto kulkee instituutiolta kansalaisille. Euroopan komissio asettuu tähän kategoriaan varsin hyvin. Se on kansainvälinen instituutio, jonka edustustot toisaalta pyrkivät mainostamaan komissiota sivuillaan. Ne voidaan siis lukea sekä ekspositiivisiksi että kehottaviksi. Komission sivuja tarkasteltaessa onkin hyvä pitää mielessä, että instituutiot pyrkivät vaikuttamaan ja ohjaamaan lukijoitaan tiedottamisen ohessa.

4.3.1. Verkkosivujen lokalisoinnin elementit

Verkkosivuja lokalisoitaessa ei käännetä yksittäisiä dokumentteja vaan koko sivusto voidaan nähdä yhtenä tekstikokonaisuutena. (Sandrini, 2008, 277). Verkkotekstejä voidaankin pitää aivan omana tekstilajinaan. Siksi myös niiden kääntämisessä on otettava huomioon useita eri asioita, joita ei juuri esiinny niin sanottuja tavallisia tekstejä käännettäessä.

Yksi suurimmista eroista perinteisten tekstien ja verkkotekstien välillä on päivitettävyys. Verkkotekstejä on mahdollista muokata kuinka usein tahansa julkaisun jälkeen, joten tieto pysyy aina ajan tasalla verkossa. Pym (2010b, 2) toteaaakin, että iso osa kääntäjien työtä verkkosivujen lokalisoinnissa onkin pienien päivitysten tekemistä isojen tekstimassojen tuottamisen sijaan.

Verkkotekstien muita erityispiirteitä ovat lyhyys ja silmäiltävyys: verkkotekstien tulisi olla mahdollisimman lyhyitä, jotta ne soveltuvat nopeaankin silmäilyyn. Niiden tulisi

toimia itsenäisenä tekstinä eli lukijan ei pitäisi olla pakotettu lukemaan sivuston muita tekstejä ymmärtääkseen, mistä on kyse. Tiedon pitäisi olla helposti löydettävissä käyttömukavuuden lisäämiseksi. Linkit ja valikot ovat omiaan lisäämään selkeyttä ja tiedon löydettävyyttä. Verkkotekstien sanaston pitää myös olla hyvää ja monipuolista, jotta teksti saa mahdollisimman paljon osuvia hakukoneissa. Sanomattakin selvää on myös, että tekstin on oltava helppolukuista ja sujuvaa. (Euroopan komissio, 2009, 8–9.) Eri-laisten synonyymien käyttö on myös suotavaa, jotta käyttäjät löytävät sivuston mahdollisimman monilla hakusanoilla (idem, 18).

Verkkosivujen keskiössä on hyperteksti. Hypertekstin tulo osaksi arkipäivää Internetin ja verkkosivujen myötä mullisti tekstien maailman. Niiden erityispiirteisiin kuuluu hyperlinkkien käyttö, joka mahdollistaa tekstien yhdistämisen toisiinsa tavalla, josta aiemmin ei voitu edes haaveksia. Verkkosivuston kävijä voi myös lukea tekstit haluamassaan järjestyksessä, sillä linkkien avulla hän voi helposti siirtyä eri osissa edestakaisin. Tekstin laatija kykenee vaikuttamaan lukijan siirtymiin esimerkiksi navigointipalkin linkkien järjestelyn avulla. (Jiménez-Crespo, 2013, 54–58.)

On kuvaavaa, että verkkosivuja ja verkkotekstejä käsittelevissä tutkimuksissa puhutaan usein lukijan sijaan käyttäjästä. Se on parempi termi, sillä verkkosivuja ei varsinaisesti lueta vaan niistä usein vain silmäillään kiinnostavat aiheet. Tästä syystä sivuston ulkoasu on yhtä tärkeä kuin sen kielellinen sisältö ja tärkein sisältö on sijoitettava sinne, mihin lukija varmimmin katsoo. Tekstien olisi myös oltava lyhyitä ja niiden tulisi sisältää useita otsikoita ja väliotsikoita, jotta silmäilevä lukija huomaa ne. Verkkoteksti ei toimi kuten perinteinen tulostettu teksti vaan se on luotu käytettäväksi, ei luettavaksi. (Pym, 2010b, 6.)

Verkkosivuilla voidaan myös käyttää kuva-, audio-, ja videomateriaalia tekstin ja linkkien lisäksi. Jiménez-Crespon (2013, 51) mukaan teksti on verkkosivujen lokalisoinnissa nähtävä digitaalisenä interaktiivisena kokonaisuutena, joka on luotu osana www-sivuja. Sen on oltava koherentti kokonaisuus, joka koostuu kielellisistä, graafisista, visuaalisista, typografisista, auditiivisista ja interaktiivisista osista. Tekstit ja niiden kääntäminen ja muokkaaminen eivät siis ole ainoa lokalisoinnissa huomioonotettava asia. Verkkosivut ovat kokonaisuus, jossa kaikki väreistä informaation sijaintiin voi vaikuttaa

käyttäjään ja siihen, miten hyvin tämä kokee sivuston olevan hänelle suunnattu. Kaikki nämä eri elementit voidaan siis myös tarvittaessa lokalisoida.

4.3.2. Lokalisoinnin aste

Lokalisoituja verkkosivuja on mahdollista vertailla keskenään tutkimalla lokalisoinnin astetta. Tähän voidaan käyttää erilaisia viitekehyksiä ja asteikkoja, joilla määritellään, miten suurelta osin verkkosivut on lokalisoitu. Tällaisia asteikkoja ovat esimerkiksi Jiménez Crespon (2013) ja Nitish Singhin ja Arun Pereiran (2005) jaottelut.

Jiménez Crespon (2013, 35–36) jaottelussa on viisi lokalisoinnin astetta:

0. Verkkosivusto tarjoaa käännettyjä pdf-tiedostoja tai linkin konekäänninohjelmaan.
1. Verkkosivusto tarjoaa kappaleen tai yhden sivun muulla kielellä (esimerkiksi suomalainen yritys tarjoaisi suurimman osan sisältöään suomeksi mutta kenties jotain myös englanniksi käännettynä). Yleensä käännetty teksti on lyhyt esittely yrityksestä/organisaatiosta tai sen yhteystiedot.
2. Useita verkkosivuston sivuja on lokalisoitu. Kaikki valikot ovat sivustojen alkuperäiskielellä
3. Verkkosivustolla on useita lokalisoituja sivuja ja vähintään yksi navigointipaneeli on käännetty muulle kuin sivuston pääkielelle.
4. Täysin lokalisoitu ”peilisivusto”.

Jiménez-Crespon jaottelua voi kuitenkin pitää suhteellisen epätarkkana, sillä se ei tee eroa sivustojen sisällön osalta vaan määrittelee sivuston lokalisoinnin asteen oikeastaan vain kielen perusteella. Singhin ja Pereiran (2005) jaottelussa verkkosivustot jaetaan myös viiteen eri kategoriaan, mutta he menevät hieman Jiménez-Crespoa syvemmälle lokalisoinnin analyysissä. He jakavat verkkosivut seuraaviin kategorioihin:

1. standardisoitu (*standardized*)
2. semilokalisoitu (*semi-localized*)
3. lokalisoitu (*localized*)
4. erittäin lokalisoitu (*highly localized*)
5. kulttuurillisesti muokattu (*culturally customized*).

Standardisoituja verkkosivuja ei ole muokattu vaan verkkosivusto esittäytyy täsmälleen samanlaisena sekä kotimaisille että kansainvälisille kävijöille. Semilokalisoitujen verkkosivujen sijaan tarjoavat hieman lokalisoitua tietoa, mutta eivät yleensä yhteystietoja enempää. Kolmannen kategorian verkkosivut eli lokalisoitujen verkkosivujen sijaan tarjoavat eri

kielille käännettyjä verkkosivuja tarpeen mukaan. (Singh, Pereira, 2005, 10–13.) Singh ja Pereira ovat siis jo kolmannessa lokalisointi-kategoriassa samalla tasolla kuin Jiménez-Crespo viimeisessä kategoriassaan. Singhin ja Pereiran kaksi viimeistä kategoriasta ovatkin juuri tästä syystä erityisen mielenkiintoiset.

Erittäin lokalisoidut verkkosivut ovat sivustoja, jotka tarjoavat maakohtaisia URL-osoitteita. Sivut on käännetty, ja ne sisältävät paljon lokalisointia: muun muassa päivämäärän ja ajan muodot on lokalisoitu vastaamaan kohdekulttuurin käytäntöjä, ja sivustoilla on maakohtaista tietoa. Singh ja Pereira erottavat tästä kategoriasta kuitenkin vielä korkeamman lokalisoinnin tason. Nämä verkkosivut ovat kulttuurisesti muokattuja. Tällä tasolla sivustoista on tehty täysin kohdekulttuuriin sopivia symbolisella, havainnollisella ja käyttäytymiseen liittyvillä tasoilla. Singh ja Pereira kuitenkin toteavat, etteivät löytäneet ainuttakaan esimerkkiä tällaisesta sivustosta. Vain ruotsalaisjätti IKEAn verkkosivusto pääsi lähelle tätä lokalisoinnin tasoa. (Singh, Pereira, 2005, 13–15.)

Hyödynnän näitä lokalisoinnin astetta määritteleviä jaotteluja komission edustustojen verkkosivujen tutkimisessa. Tämän tutkimuksen kannalta olennaista on katsoa, löytyykö sivustojen lokalisointien asteesta eroa, ja minkä asteen sivustot saavat.

4.3.3. Vertailevia tutkimuksia

Verkkosivujen lokalisoinnista on tehty opinnäytetöitä suhteellisen paljon viimeisen kymmenen vuoden aikana. Usein verkkosivuja käsittelevien opinnäytetyöt ovat keskittyneet englannin, suomen ja ranskankielisten sivustojen tietotarjonnan vertailuun. Esimerkiksi suomalaisten hiihtokeskusten sivuja tutkineen Liisa Jalosen (2008), hirsitaloyritysten verkkosivuja tutkineen Susanna Juvosen (2012) sekä suomalaiskaupunkien matkailuesitteitä ja verkkosivuja tutkineen Anna-Kaisa Saarelan (2006) töissä kävi ilmi, että englanninkieliset verkkosivut olivat selkeästi ranskankielisiä informatiivisemmat, sillä niillä tavoitellaan myös globaalimpaa yleisöä. Tämä korostui erityisesti Saarelan työssä, sillä hän huomasi, että suomenkielisten sivujen lisäksi myös ranskankieliset sivut olivat lokalisoituja mutta englanninkieliset eivät. Suomenkielisillä sivuilla tietoa oli vielä enemmän, koska ne on tarkoitettu kotimaan eli lokaaleille markkinoille, mutta

englanninkieliset toimivat erityisesti kaikille kieliryhmille suunnattuina, eivätkä sisältäneet erityisesti millekään lokaalille suunnattua tietoa.

Hyvin lähellä omaa aihettani on myös Katja Nordellin (2015) tutkielma. Hän tutki suomalaisten pk-yritysten verkkosivujen lokalisointia ja erityisesti ranskankielisiä verkkomarkkinointitekstejä. Hän hyödynsi tarkastelussaan Singhin ja Pereiran (2005) viiteen eri kategoriaan perustuvaa jaottelua. Nordellin analysoimista sivuista suurin osa asettuu Singhin ja Pereiran viitekehyksessä lokaloitujen verkkosivujen kategoriaan. Suurimmalla osalla hänen analysoimistaan verkkosivuista lokalisointi oli kuitenkin tehty varsin pintapuolisesti ilman kulttuuri- ja markkinakohtaista spesifisyyttä.

Oma tutkielmani asettuu siis jatkoksi sekä näille että EU:n viestintää käsitteleville tutkimuksille. On kuitenkin selvää, että omassa tutkielmassani asetelma on varsin erilainen verrattuna muihin mainittuihin verkkosivujen lokalisointia käsitteleviin tutkimuksiin, sillä Euroopan unioni on erikoistapaus monikielisessä viestinnässä. Kuten aiemmin on käynyt ilmi, monikielisyys on yksi unionin perusarvoista ja lokalisointi on olennainen osa Euroopan komission viestintästrategiaa. Verkkosivujen lokalisoinnin olettaisi siis olevan varsin perusteellista, ja kulttuurieroista aiheutuvien muokkauksien tulisi näkyä.

5. Menetelmät

Verkkosivujen lokalisointi on ajankohtainen ja mielenkiintoinen aihe, josta löytyy jonkin verran tutkimusta, mutta aiheeseen on vielä helppo löytää uusi näkökulma. Myös EU:ta ja komissiota on tutkittu paljon, mutta ei erityisesti niiden verkkosivujen kautta. Työni antaa siis uuden tyyppisen katsauksen Euroopan unionin kääntämiseen ja lokalisointiin. Euroopan unioni on itselleni tärkeä omien kokemusteni ja ammatillisten pyrkimysteni kautta. Edustustot tarjoavat mielenkiintoisen kohteen lokalisoinnin tarkasteluun, sillä lokalisointi kuuluu niiden toimenkuvaan erottamattomasti. Lisäksi pääsen tuomaan hieman erilaisen näkökulman komission viestinnän tutkimiseen, sillä aiemmat tutkimukset ovat keskittyneet enemmän lehdistötiedotteisiin.

Tutkimukseni on luonteeltaan kvalitatiivista tutkimusta, johon toisaalta yhdistyy myös kvantitatiivista analyysiä. Tutkimukseni pääpaino on kuitenkin varsin pienen otannan analysoinnissa, ja pyrin tekemään yleistyksiä analyysin tuloksista. Pelkästään jo aineiston rajaaminen kolmen edustuston verkkosivuihin tarkoitti sitä, että pääpaino on otannan kvalitatiivisessa tutkinnassa. Tutkimusmenetelminäni ovat verkkosivujen vertaileva analyysi, osallistuva havainnointi ja haastattelu edustustossa sekä verkkopohjainen kysely.

Ensimmäinen tutkimusmenetelmäni on vertaileva analyysi. Hilka Yli-Jokipiin (2011, 107) mukaan verkkosivut toimivat kokonaisuutena, mutta ne rakentuvat useista eri osa-alueista. Nämä osa-alueet voidaan kuitenkin jakaa kolmeen pääkategoriaan: aihesisältöön, tekstisisältöön ja visuaaliseen ilmeeseen. Hyödynnän oman aineistoni käsittelyssä Yli-Jokipiin jaottelua, sillä tarkasteluni jakautuu kolmeen osaan, jotka ovat ajankohtaisaiheiden seurantajakso, tekstivertailu ja etusivujen ulkoasun tarkastelu.

Osallistuvaa havainnointia pääsin toteuttamaan ollessani kuukauden ajan harjoittelussa komission Suomen-edustustossa Helsingissä huhti-toukokuussa 2016. Tutkielmani monet päätelmät perustuvatkin harjoitteluni aikana hankkimaan omakohtaiseen kokemukseen ja tietoihin, joita edustuston verkkosivujen toiminnasta sain. Pääsin harjoitteluni aikana sekä ”shadowaamaan” eli havainnoimaan komission käännösosaston edustajan lokalisointitoimintaa että haastattelemaan häntä. Harjoittelu oli tärkeä osa tutkimustani,

sillä sain tärkeää tietoa kulissien takaa, enkä näin ollen ole vain omien arvailujeni varassa tutkiessani verkkosivujen lokalisointia ja mahdollisia syitä ratkaisujen takana.

Lisäksi laadin lyhyehkön Webropol-kyselyn Belgian- ja Ranskan-edustustoille omakoh- taisten kokemusten, Suomen-edustuston käännöspääosaston edustajan ehdotusten sekä Merja Koskelan (2007) tutkimuksessaan käyttämien kysymysten pohjalta. Kyselyn tar- koituksena oli ennen kaikkea kartoittaa, ovatko Ranskan- ja Belgian-edustustojen toi- mintamallit samanlaisia kuin Suomen vai löytyykö niistä eroja, jotka mahdollisesti myös heijastuisivat verkkosivujen sisältöön.

Tutkimusmenetelmiini kuuluu myös tekstien muokkauksien luokittelu analysoidessani edustustojen tekstejä luvussa 6.4. Pohjana luokittelulleni olivat käännösstrategiat ja nii- den luokittelut. Kääntämiseen ja tekstien muokkaamiseen kuuluvat olennaisesti strategi- at, joilla tekstistä pyritään tekemään tietynlainen. Luokitteluja on kuitenkin useita ja myös itse termi ”strategia” tuottaa päänvaivaa, koska sitä käytetään osin epäjohdonmu- kaisesti: Yves Gambier (2009, 64) toteaa, että strategian saavuttamiseksi käytetään tak- tiikoita, jotka voivat olla erilaisia tilanteesta riippuen, mutta jotka auttavat etenemään päätetyn strategian mukaisesti. Näitä taktiikoita ovat ennen kaikkea erilaiset muokkaus- tavat ja käännösvalinnat, joita tekstin kääntäjä tietoisesti käyttää kääntäessään ja tekstiä muokatessaan. Gambier esittelee useita luokitteluja, joilla käännösstrategioita- ja taktii- koita on eritelty: toisissa luokittelu esimerkiksi aloitetaan kaikkein kirjaimellisemmasta käännöstavasta ja lopetetaan vapaimpaan käännösstrategiaan (esimerkiksi Newmark 1988) ja toisissa on luotu jaottelu eri kategorioihin ilman vastaavanlaista lineaarisuutta (esimerkiksi Molina & Hurtado Albir 2002). Yhteistä näille kaikille luokitteluille on kuitenkin se, että niissä annetut käännöstaktiikat ovat moninaisia: toisissa alkutekstin informaatiossa pysytään selkeämmin kiinni (käännetään esimerkiksi mahdollisimman paljon ”sanasta sanaan”) ja toisissa siitä pyritään selkeästi irrottautumaan (esimerkiksi lisäyksien tekeminen ja poistot). (Gambier, 2009, 67–69.) Näiden luokittelujen avulla pystytään tarkastelemaan käännöstekstejä ja niiden syntyyn vaikuttaneita strategioita.

Käännöksiä voidaan myös arvioida erilaisten laadunarviointimallien avulla: Sharon O’Brienin (2012) tutkimuksesta selviää, että käännöksiä arvioidaan usein virhepohjais- ten kategorioiden perusteella ja hyvin harvoin ”koko tekstinä”. Malleissa tekstejä tar-

kastellaan siis pääsääntöisesti segmenttien avulla eikä niinkään kokonaisuuksina. Virhekategorioiden kuuluvat muun muassa kieli, terminologia, tarkkuus ja tyyli, ja virheet jaotellaan usein ”pieniksi”, ”suuriksi” ja ”kriittisiksi”, joista viimeisin voi tehdä koko tekstistä toimimattoman ja aiheuttaa koko käännöksen hylkäyksen. Lisäksi käyttäjäkeskeyttä korostetaan eksplisiittisesti joissain arviointimalleissa, mutta koska niissä arvioidaan usein vain segmenttejä, juuri tekstien kokonaisvaltaisen käytettävyyden tarkastelu jää siten usein varsin vähäiseksi. (idem, 55-64.)

Loin näiden erilaisten käännöstenarviointi ja -tutkimuskategorioiden pohjalta tutkielmani tekstivertailussa käytettävän luokittelun, jonka avulla tarkastelen tekstejä ja niihin tehtyjä muutoksia. Koska tekstivertailun tarkoituksena on tarkastella eroavaisuuksia virheiden etsimisen sijaan, luokitteluni perustuu käännöstaktiikoihin eikä niinkään laadun arviointimalleihin. Luokitteluni kategorioiksi valikoituivat seuraavat: alkuperäisestä tekstistä suoraan otetut virkkeet, lokalisoinnit, yksittäiset lisäykset, laajat lisäykset, siirrot, yksittäiset poistot, laajat poistot sekä korvaukset. Esittelen kategoriat tarkemmin luvussa 6.4.

6. Tutkimusaineiston analyysi

Tutkimusaineistonani toimivat komission edustustojen verkkosivut, joista tarkastelen ennen kaikkea etusivuja ruutukaappausten avulla. Tarkastelen sivustoja Yli-Jokipiin (ks. luku 5) jaottelun perusteella kolmesta eri näkökulmasta: ajankohtaisaiheiden esittäminen, tekstien lokalisointi ja etusivujen ulkoasun lokalisointi. Tekstien lokalisointia tutkin artikkeleista, jotka olen kunkin edustuston sivulta valinnut tutkimustani varten.

Asetin tutkimukselleni kolme hypoteesia. Ensimmäisen hypoteesin mukaan sivustojen artikkeleiden tekstit on lokalisoitu, mutta aiheet ovat samanlaisia, sillä oletan, että komissiolla on jonkinlainen linja, jota kaikkien edustustojen on noudatettava uutisaiheissaan. Toisaalta toinen hypoteesini on, että kukin edustusto julkaisee erityisesti omaan maahansa liittyviä artikkeleita, koska ne kiinnostavat kohdeyleisöä. Kolmas hypoteesini on, että Belgian sivusto on vähiten lokalisoitu, koska EU on fyysisesti lähellä Belgiaa ja belgialaisia. Viimeisin on hypoteesista monipuolisin ja ehkä siksi myös mielenkiintoisin tutkittava, sillä siinä minun on tarkasteltava jokaista tutkimukseni kolmesta osa-alueesta päätelmiä tehdessäni.

Tässä tutkielmassa laajennan hieman perinteisiä verkkolokalisoinnin määritelmiä (ks. luku 4.3.), joissa korostetaan lokalisointia nimenomaan kulttuuristen ja kielellisten piirteiden muokkaamisena. Analyysissäni lokalisointina nähdään kaikki muutokset ja muokkaukset, joita edustustot ovat sivustoillaan tehneet teksteihin, otsikoihin, kuviin tai sivuston rakenteeseen, ja joiden tarkoituksena on tuoda aihe sivuston käyttäjän lokaaliin tai muuten tehdä niistä lukijaa kiinnostavampia. On perusteltua pitää näitä lokalisointeina, sillä vaikka muutoksia tai lisäyksiä ei aina ole tehty vain kielellisten tai kulttuuristen tekijöiden vuoksi, on muokkauksilla kuitenkin aina jokin merkitys kohdeyleisön ja sivuston käyttäjän kannalta. Näin ollen kaikki muokkaukset ovat sivuston tekemistä kohdeyleisölle saavutettavaksi ja käytettäväksi. Jossain tapauksessa voidaan myös pitää jonkin asian muokkaamatta tai poistamatta jättämistä lokalisointina, mikäli tämä alkupe- räismateriaalin paikalleen jättäminen on epätavallista ja tehdään oletettavasti lokalisoinnin lisäämiseksi.

6.1. Komission edustustojen verkkosivut

Kullakin komission edustustolla on omat verkkosivut, jotka toimivat komission omien sivustojen yhteydessä. Tämän lisäksi, kuten edellä on kuvattu, edustustot ovat voimakkaasti läsnä sosiaalisessa mediassa ja pyrkivät tavoittamaan mahdollisimman suuren yleisön niiden avulla. Suomen-edustuston mukaan verkkosivusto on kuitenkin tärkeä tapa esimerkiksi arkistoida julkaisuja ja tietoa, sillä kaikki on siellä helposti saatavilla ja nähtävissä.

Komission edustustojen verkkosivujen viestintästrategioita yhdenmukaistettiin vuodesta 2005 alkaen, ja komission verkkoviestintää käsittelevässä asiakirjassa (2007) todetaan: ”Representations will now have to embrace the Internet fully into the way they translate, filter, complement and adapt central messages to local circumstances and reality.” (Euroopan komissio, 2007, 8). Näin asiakirjassa painotetaan, että viestit on muokattava lokaaleihin sopiviksi. Yksi tutkimukseni hypoteeseista onkin, että edustustojen sivut sisältävät varsin voimakkaastikin lokalisoitua materiaalia. Toisaalta niitä on myös yhdenmukaistettu, eli oletusarvoisesti niissä on myös paljon samankaltaisuuksia.

Komission edustustojen verkkosivut päivitettiin vuoden 2016 aikana, ja Suomen uudet sivut avattiin 18.4.2016. Suomi oli neljäs mutta ensimmäinen kaksikielinen maa, joka pääsi päivittämään uudenmallisille sivuille. Myös kaikki muut maat siirtyivät vuonna 2016 uudelle alustalle. Ranska toimi alustalla, joka muistutti paljon uutta, edustustojen yhteistä alustaa, mutta sekin siirtyi kesällä 2016 kaikille maille tarkoitetulle alustalle vuoden 2016 aikana. Belgia siirtyi uudelle alustalle kesäkuussa 2016.

Kaikkien edustustojen sivut tehdään samanlaiselle alustalle, eli lokalisoinnin ja muokkaamisen mahdollisuudet ovat varsin vähäisiä. Ollessani työharjoittelussa komission Suomen-edustustossa verkkosivujen uudistusprosessissa mukana olleet kertoivat, että malli on luotu englannin kielelle sopivaksi, ja siksi esimerkiksi suomen rakenteiden ja pitkien sanojen istuttaminen valmiiseen malliin on joskus todella haastavaa. Myös kaksikielisyys tuotti omat haasteensa, ja Suomen sivut olivatkin eräänlainen prototyyppi, josta komissio sai paljon oppia muiden monikielisten sivujen tekoon.

Suomen-edustustossa todettiin, että uudet sivustot ovat selkeästi vanhempia ajantasaisemmat ja nykypäiväiset, mutta toisaalta sivuja pidettiin jo auttamattoman vanhoina

verrattuna esimerkiksi monien muiden instituutioiden sivustoihin: sivut eivät ole tarpeeksi interaktiiviset tai visuaalisesti kiinnostavat. Lisäksi kävijäseurannassa todettiin, että vaikka edustuston sivujen kävijämäärä on kasvanut uudistusta edeltäneinä kuukausina, kävijät käyvät yleensä vain etusivulla eivätkä jää sivustolle pidemmäksi aikaa. Tähän ongelmaan edustustossa haluttaisiin löytää ratkaisu, ja etusivun lokalisointi ja interaktiivisuuden lisääminen olisi varmasti omiaan saamaan yhä enemmän ihmisiä jäämään sivustoille.

Suomen sivustoja ja niiden päivittämistä pääsin siis seuraamaan lähietäisyydeltä. Ranskan- ja Belgian-edustustoja varten laadin Webropol-kyselyn, jonka lähetin kumpaankin edustustoon 20. kesäkuuta 2016, ja pyysin siihen vastausta heinäkuun 3. päivään mennessä. Vastauksia ei tullut, joten lähetin 4. heinäkuuta muistutuksen, jonka myötä Belgian-edustusto vastasi 5. heinäkuuta. Ranskan-edustustolta en saanut vastausta edes muistutuksen jälkeen. Tätä voi selittää se, että Ranskan-edustuston sivut olivat juuri kesä-heinäkuun vaihteessa siirtymässä uuteen alustaan, minkä vuoksi edustustossa oli luultavasti kiirettä sivujen uudistamisprosessin kanssa.

6.1.1. Suomen-edustuston verkkosivut

Tutkimukseni puitteissa pääsin tutustumaan henkilökohtaisesti komission Suomen-edustuston työhön ja sen verkkosivuihin. Työharjoitteluni aikana sain seurata läheltä edustuston toimintaa, erityisesti verkkosivujen ja muun kansalaisviestintään liittyvän materiaalin tuotantoa. Tässä osiossa annetut tiedot perustuvat omiin kokemuksiini sekä tietoihin, joita sain harjoitteluni toisena mentorina toimineelta Mikael Reimanilta, joka toimi Suomen-edustuston komission käännöstoimen pääosaston edustajana.

Verkkosivut eivät ole komission Suomen-edustuston tärkein viestinnän foorumi. Nykyaikajan trendi on nopea ja lyhyt viestintä erityisesti sosiaalisessa mediassa, ja sinne myös Suomen-edustusto on toimintaansa suunnannut. Edustusto pystyy vaikuttamaan nopeammin ja tehokkaammin esimerkiksi Twitterissä, jolloin tieto saavuttaa lukijan reaaliajassa. Verkkosivut ovat kuitenkin olennainen osa myös komission edustuston toimintaa Suomessa.

Uudet verkkosivut ovat värimaailmaltaan samanlaiset kuin vanhat: valkoinen ja sininen ovat hallitsevat värit. Pääasiassa sivuston informaatio on pysynyt myös samana, vaikka-

kin uusien sivujen valikossa on vähemmän alisivuja kuin vanhoilla. Informaatiota on uusilla sivuilla tiivistetty, sillä esimerkiksi aiemmin omana osanaan valikossa ollut EU-tieto on uusilla sivuilla sisällytetty edustustoa esittelevän osion alisivuksi.

Sivustojen sisällössä painotetaan Junckerin komission 10 painopistettä (työllisyys, kasvu ja investoinnit, digitaaliset sisämarkkinat, energiaunioni, sisämarkkinat, talous- ja rahaliitto, vapaakauppasopimus Yhdysvaltojen kanssa, oikeusasiat ja perusoikeudet, maahanmuutto, EU maailmannäyttämöllä, ja demokraattisen muutoksen unioni). Komissio edellyttää niihin liittyvää uutisointia edustustoiltaan. Muutoin aiheet ovat suurissa määrin kunkin edustuston oman valinnan puitteissa ja erityisesti artikkeleita voidaan lokalisoida voimakkaasti. Monissa maissa oman komissaarin vastuualueesta uutisoidaan paljon. Esimerkiksi Suomen sivuilla Euroopan investointivajeen kurominen umpeen on Jyrki Kataisen myötä yleensä isosti esillä. Myös edustuston järjestämät tapahtumat, kuten toukokuussa 2016 Turussa pidetty Euroopan meripäivä sekä Kasvun Karavaani (Suomessa järjestetty tapahtumasarja, jonka tavoitteena on edistää EU-keskustelua ja EU-asioiden näkyvyyttä maakunnissa), ovat yleensä voimakkaasti esillä edustuston sivuilla. Aiheiden valinnassa Suomen-edustustossa pyritään ”soluttautumaan” yleiseen yhteiskunnalliseen keskusteluun ja tarjoamaan ajankohtaisia aiheita, jotka kiinnostavat suomalaisia. On kuitenkin huomionarvoista, että edustuston uutiset liittyvät aina ennen kaikkea komissioon eivätkä niinkään välttämättä yleisesti EU:hun.

Verkkosivujen artikkeleista useat on muokattu komission tai edustuston omista lehdistötiedotteista. Lehdistötiedotteet ovat yksi Suomen-edustuston tärkeimmistä viestinnän välineistä. Ne lokalisoidaan keskusyksiköstä eli Brysselistä saadusta suomenkielisestä tiedotteesta lisäämällä Suomen näkökulmaa. Yleisestä komissioon liittyvästä aiheesta kertovasta tiedotteesta saadaan nopeammin suomalaisia kiinnostava lisäämällä esimerkiksi ingressiin virke siitä, mitä hyötyä asiasta on suomalaisille. Lisäksi otsikoissa pyritään häivyttämään komissio tekijänä ja menemään suoraan asiaan. Esimerkiksi otsikko ”Komissio ehdottaa työntekijöille parempaa suojaa” muuttuu iskevämmäksi muodossa ”Työntekijöille parempaa suojaa”.

Suomen-edustusto toimittaa myös viikkotiedotetta, joka on saatavilla sekä verkkosivuilla että suoraan sähköpostiin tilattuna. Viikkotiedote kokoaa yhteen pääuutiset, tapahtu-

mat ja ilmoitukset (esimerkiksi EU:ssa avautuvat työnhaut tai muut vastaavat). Tämä on Suomen-edustuston itse valitsema tapa viestiä kansalaisten kanssa, eikä kaikilla edustustoilla ole tämänkaltaista toimintaa. Suomen-edustusto ei kuitenkaan ole ainoa, vaan esimerkiksi myös komission edustusto Ruotsissa käyttää viikkotiedotetta. Viikkotiedote laaditaan nimensä mukaisesti viikoittain, ja se tehdään pääasiassa Brysselistä suoraan suomeksi tulleista sekä edustuston jo aiemmin lokalisoimista ja julkaisemista lehdistötiedotteista. Viikkotiedotetta varten tekstejä kuitenkin lyhennetään entisestään ja lokalisoidaan vielä voimakkaammin kuin jo aiemmin mahdollisesti lokalisoituja lehdistötiedotteita. Viikkotiedotteen on tarkoitus antaa kattava, mutta tiivis katsaus EU:n ja komission viikon tärkeimpiin uutisiin. Pääosassa ovat kuitenkin Suomeen liittyvät ja suomalaisia koskettavat uutiset. Lehdistötiedotteita selattaessa ja muokattaessa huomio kiinnittyy mainintoihin Suomesta ja vaikutuksista Suomeen, ja otsikkoon pyritään mahdollisuuksien mukaan nostamaan suomalaisia kiinnostava näkökulma aiheeseen.

Viikkotiedotteiden, kuten oikeastaan koko edustuston sivujen, kohdeyleisö on niin asiantuntijat kuin tavalliset kansalaisetkin. Siksi tekstien oltava sekä tarpeeksi analyttisiä että riittävän selkeitä ja ytimekkäitä ollakseen kiinnostavia tälle laajalle lukijakunnalle. Tekstien tulisi toisaalta myös olla ”viihdyttäviä” ja lukijaystävällisiä. Kansantajuistaminen onkin yksi edustuston viestimiskielen pääpiirteistä verrattuna esimerkiksi perinteiseen EU-kieleen. Edustuston teksteissä suositaan suomalaisia termejä ja mukaillaan esimerkiksi maan suurimpia sanomalehtiä termien valinnassa. Tästä hyvä esimerkki on virallisissa EU-teksteissä esiintyvä sana ”jäsenvaltiot”, joka edustuston teksteissä muokataan muotoon ”EU-maat”.

Laaja kävijäkunta tekee myös tyylin valinnasta vaikeaa. Edustustossa pyritään kuitenkin muokkaamaan tekstejä yleisesti suomalaiseen tyyliin sopivaksi, esimerkiksi häivyttämällä komissiolle ja varsinkin ranskan kielelle ominaista mahtipontisuutta. Lisäksi esimerkiksi sitaateista silotellaan pois ensimmäisen persoonan muodot (kun komission tekstissä esimerkiksi viitataan komissioon monikon ensimmäisessä muodossa), sillä ne ovat suomessa epätyypillisiä. Niiden sijaan suomalaiset haluavat selkeää ja ytimekästä tekstiä. Lisäksi passiivi-muotoa suositaan suoran tekijän sijaan ja sitaatteja muutetaan usein epäsuoriksi.

Edustuston viestintä ei kuitenkaan ole aina helppoa. Yksi sen suurimmista ongelmista johtuu siitä, että edustusto on komission edustaja. Komissio taas on julkisen sektorin toimija, jonka on edettävä ja toimittava faktojen pohjalta. Edustustot myös edustavat EU:ta, jolloin tyylin on pysyttävä asiallisena. Tämä taas tarkoittaa sitä, ettei edustusto voi kilpailla esimerkiksi verkkolehtien kanssa raflaavilla otsikoilla tai esittää vahvasti arvottavia väitteitä teksteissään. Iltapäivälehdet voisivat esimerkiksi uutisoida komission talouseennusteita otsikoilla ”Suomen taloustilanne on surkea” tai ”Suomen taloudella menee paremmin kuin Ruotsilla”, mutta komission edustajana tällaista ei voi tehdä. Tämä taas tekee huumorin käytöstä ja ”mediaseksikkyydestä” vaikeaa ellei mahdotonta. Tällöin edustustojen ainoaksi valttikortiksi lukijoiden houkutteluun jää paikallisaspektin korostaminen.

Verkkosivujen tekstit otetaan yleensä suoraan viikko- ja lehdistötiedotteista, mutta edustusto julkaisee myös erityisesti omista tapahtumistaan kertovia artikkeleita, jotka on tuotettu kokonaan edustustossa. Harjoitteluni aikana kävi kuitenkin ilmi eräs tutkielmani kannalta erittäin olennainen asia: verkkosivujen tekstit eivät useimmissa tapauksissa ole edustustossa käännettyjä tekstejä. Brysselistä tulevat tiedotteet ovat useimmiten suomenkielisiä, sillä kääntäminen on tapahtunut jo Brysselin päässä. Näin ollen Suomen-edustuston sivujen tekstit tulisi nähdä teksteinä, jotka on lokalisoitu niistä käännöksistä, jotka on tehty Brysselissä. Nämä käännökset ovat muiden EU-tekstien tavoin varsin uskollisia alkuperäistekstille, ja siksi edustusto muokkaa tekstejä usein voimakkaastikin poistaen ja lisäten tietoa ja tekee tekstistä paremmin suomalaisyleisölle sopivan. Suomen-edustuston tekstejä ei siis tulisi niinkään nähdä komission lehdistötiedotteiden käännöksinä vaan itsenäisinä, lehdistötiedotteiden pohjalta muokattuina ja lokalisoituina teksteinä. Tekstit eivät oikeastaan koskaan päädy sellaisenaan edustuston sivuille vaan niitä muokataan pääsääntöisesti aina. Vain ja ainoastaan tulenarat aiheet (kuten talouspolitiikka), joiden sanavalintoihin ei uskalleta kajota, pääsevät sivuille lähes sellaisenaan. Verkkosivujen ruotsinnokset tulevat sen sijaan tällä hetkellä suoraan Brysselistä, koska Suomen-edustustossa ei tällä hetkellä ole ruotsinkielistä käännöstöimen edustajaa.

Edustuston viestintää ja tekstien muokkausta sävyttää voimakkaasti ei alkutekstistä vaan alku-informaatiosta irtoaminen: Suomen näkökulman esiin nostaminen voi vaatia lähes

koko tekstin uudelleenmuokkaamisen ja informaatorakenteen muuttamisen. Lokalisointi on siis teoriassa erittäin vahvassa asemassa Suomen-edustuston sivuilla. Myöhemmissä osioissa analysoin lokalisointia, jota käytännön tasolta löydän.

6.1.2. Belgian-edustuston verkkosivut

Tutkin Belgian-edustuston verkkosivuja omien havaintojeni sekä edustustoon lähettämiä kyselyyn vastausten pohjalta. Kysely toteutettiin Webropol-alustalla, ja sen kysymykset ovat nähtävissä liitteessä 1. Sain vastauksen Belgian-edustustosta 5. heinäkuuta, ja vastaajana oli edustuston webmaster (www-vastaava). Tämän alaluvun tiedot perustuvat kyseisiin vastauksiin.

Myös komission Belgian-edustustosta todetaan, että komissiolla on määritetyt poliittiset prioriteetit, joita painotetaan viestinnässä. Kyseessä ovat juuri Junckerin komission kymmenen painopistettä, joista he nostavat tärkeimmäksi ensimmäisen, ”Työllisyyden, kasvun ja investoinnin” (joka on, mielenkiintoista kyllä, Suomen komissaari Jyrki Kataisen vastuualue). Belgian-edustuston sivujen sisältö tulee myös pääosin edustustossa muokatuista lehdistötiedotteista. Jokainen osasto (joita ovat muun muassa tiedotus- ja viestintäosasto, lehdistöpalvelu ja poliittinen yksikö) on pääasiassa vastuussa oman osastonsa verkkosisällön tuottamisesta. Lehdistöpalvelu on tuotteliain, ja uutiset ovat sivustojen useimmin päivitettävä osuus. Belgian-edustusto julkaiseekin ennen kaikkea tiedottavia artikkeleita, joista vastaa lehdistöpalvelu.

Belgian sivustojen erikoisuutena on tietenkin niiden Suomen sivujakin laajempi monikielisyys: sivustot ovat saatavilla niin ranskaksi, hollanniksi kuin saksaksikin. Kuten aiemmin mainittiin, selkeyden vuoksi olen valinnut tutkimukseeni vain yhden kielen tältäkin sivulta, ja osaamiseni ja kiinnostukseni vuoksi kieleksi valikoitui ranska.

Belgian edustuston jokainen osasto vastaa sivustoilla omasta sisällöstään, ja edustustolla ei siten ole yksittäistä henkilöä, joka hyväksyy julkaistavan sisällön. Näin ollen on oletettavaa ja luonnollista, että sisällön tyyli myös vaihtelee sivujen sisällä. Tekstit tulevat edustustoon yleensä suoraan ranskaksi tai englanniksi, joista ne sitten muokataan ja lokalisoidaan tai käännetään ranskaksi sekä käännetään ja lokalisoidaan hollanniksi. Saksankielinen versio tulee suoraan komission käännöstoimen pääosastosta Suomen-edustuston sivuston ruotsinkielisten tekstien tapaan. Toisin kuin Suomen tapauk-

nessa, Belgian sivustojen kolme kieliversiota pyritään pitämään identtisinä. Ainoastaan tapahtumia ei päivitetä saksankieliseen versioon, sillä käännöksiä saapuminen keskusyksiköstä kestää yleensä liian pitkään, eikä tapahtumaa kannata enää päivittää, jos käännös saapuu vain muutamaa päivää ennen itse tapahtumaa.

6.1.3. Ranskan-edustuston verkkosivut

Ranskan-edustuston verkkosivut ovat aineistoni kolmas ja viimeinen osa. Koska en saanut Ranskan-edustustosta vastausta kyselyyni, lähdin tutkimaan sen verkkosivuja omien tietojeni, huomioideni sekä kahdesta muusta edustustosta saamieni tietojen pohjalta. On varsin oletettavaa, että sivustojen sisällön valinta ja laatiminen tapahtuvat varsin samalla tavoin kuin Belgian tai Suomen tapauksessa, sillä kyselyn perusteella voidaan todeta, että verkkosivujen sisällön erilaisten tuottamisstrategioiden lisäksi suuria eroja ei Belgian ja Suomen edustustojen yleisen toiminnan välillä juuri ollut. Molemmat esimerkiksi painottivat samanlaisia aiheita ja tekevät tekstinsä pääasiassa komission lehdistötiedotteiden pohjalta.

Ranskan- ja Belgian-edustustojen sivujen vertailussa on paljon mielenkiintoista erityisesti yhteisen kielen, ranskan, vuoksi. Sain tietooni Belgian-edustustosta, että edustustoilla ei ole tekstienvälistä koordinaatiota yhteisten kielten välillä. Tämä on tärkeä tieto, sillä tarkastelen kaksia ranskankielisiä sivuja. Toisaalta koska tekstit tulevat paljolti ranskaksi käännettyinä komission keskusyksiköstä, on myös todennäköistä, että teksteissä on paljon yhtäläisyyksiä. Siksi onkin mielenkiintoista verrata juuri sitä, mitä edustustot ovat teksteissä muuttaneet, kun tiedossa on, että tekstit ovat alun alkaen olleet samanlaiset. Tämä vertailu pätee toki myös Suomen-edustuston teksteihin, jotka myös on useimmiten muokattu komissiosta tulleista lehdistötiedotteista.

6.2. Etusivujen lokalisointi

Analyysini ensimmäinen osio keskittyy etusivujen ulkoasun ja rakenteen tarkasteluun ja vertailuun. Analysoin ja tarkastelen etusivuilta lokalisointia sekä samankaltaisuuksia luvussa 5 esitetyn Yli-Jokipiin jaottelun avulla. Otan huomioon erityisesti etusivun rakenteen, värimaailman ja visuaalisuuden sekä myös tekstuaalisen tason. Tarkastelu keskittyy etusivulle, sillä sivuston alatasojen (eli linkkien kautta etusivulta avattavien sivuston muiden osien) mukaan ottaminen laajentaisi tutkimustani tarpeettomasti. Lisäksi

uskon, että etusivu, jonka sivuston käyttäjä ensimmäisenä avaa, edustaa sivustoa parhaalla mahdollisella tavalla, joten se toimii hyvänä yleiskuvana koko sivustosta.

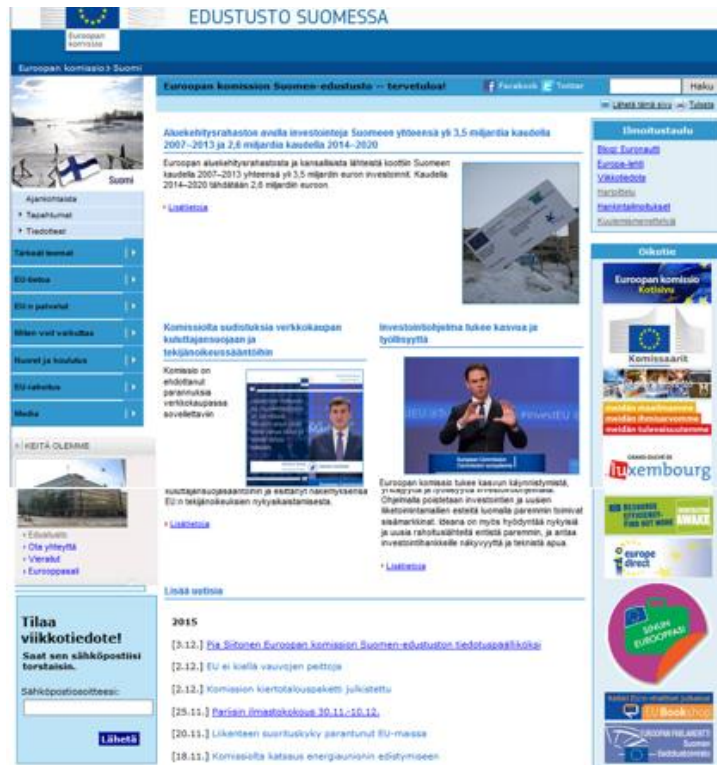
Tässä osiossa lokalisoinnilla tarkoitetaan luvussa 4.3. esiteltyjä perinteisiä määritelmiä laajempaa toimintaa: koska etusivu toimii sivuston käyttäjän ensimmäisenä kosketuksena edustustoon, ja edustustojen tavoitteena on saada käyttäjät pysymään sivustolla, huomioin analyysissä myös kaikki käyttäjien kiinnostuksen herättämiseksi ja sivuston käytettävyyden vuoksi tehdyt lisäykset – visuaaliset, rakenteelliset tai tekstuaaliset. Tällaisia ovat esimerkiksi kuvat ja edustustojen omat tiedottavat osuudet, kuten Suomen-edustuston uutiskirje. Lasken nämä mukaan lokalisointiin, sillä vaikka ne eivät aina suoranaisesti olisi käyttäjien lokaaliin sijoitettuja, ne ovat edustustoissa tehtyjä valintoja ja lisäyksiä, joiden tarkoituksena on tehdä sivustosta käyttäjiä kiinnostavampi.

Uusien sivustojen välillä tulee tuskin löytymään erityisen suuria eroja. Suomen-edustustosta saamieni tietojen mukaan sivujen rakenteen tulisi myös olla mahdollisimman helppo ja varsin identtinen eri maiden välillä. Erityisesti valikko ja sivustojen ylätaso (eli etusivu) ovat varsin stabiileja, sillä komissio vaatii, että tietyt elementit ja osiot ovat läsnä etusivulla. Sivustojen alatasoilla edustustoilla sen sijaan on mahdollisuutta muokata ja lokalisoida enemmän, mutta toisaalta tasoja ei saisi olla kovin useita. Belgian-edustustosta kerrottiin, että edustustot olivat mukana uusien sivujen alustanteossa. Lisäksi jokainen maa sai itse valita päävalikon värin ja muokata sivustonsa valikon alatasoja eli valikon pääotsikoiden alta löytyviä osioita.

6.2.1. Edustustojen vanhojen ja uusien etusivujen erot

Tarkastelen tässä osiossa vanhojen ja uusien etusivujen eroja. Kaikkien edustustojen sivustot siirtyivät vuoden 2016 aikana yhteiselle alustalle, mutta koska tutkimukseni seurantajakson aikana kaikki tutkimuksessani mukana olevat edustustot olivat vielä vanhalla sivupohjalla, on tärkeää eritellä myös hieman näiden vanhojen sivujen rakennetta. Käytän havainnollistamiseen etusivun yläosista otettuja kuvia.

Suomen- ja Belgian-edustustojen vanhat sivut (kuvat 1 ja 2) toimivat alustalla, jonka pääväreinä olivat sininen ja valkoinen

Kuva 1. Komission Suomen-edustuston vanha etusivu

Suomen ja Belgian etusivuilla pääosassa olivat uutiset, jotka on nostettu etusivun yläosaan ja keskelle. Lisäksi vanhempia uutisia löytyi listana etusivujen alaosasta. Kummankin edustuston sivujen vasemmalla yläreunassa oli pieni maata edustava valokuva, jossa liehuu myös maan lippu. Belgian sivuilta löytyi lisäksi oikeasta laidasta Belgian kartta, johon oli merkitty EU-tiedotuspisteet. Suomella sen sijaan oli kuva Helsingissä sijaitsevasta edustuston rakennuksesta, jossa sijaitsee myös EU-tiedotuspiste. Muuten sivujen rakenne ja aihepiirit ovat varsin samankaltaisia, vaikkakin esimerkiksi EU-aiheiset linkit ovat Suomen sivulla oikealla ja Belgian sivulla vasemmalla.

Kuva 2. Komission Belgian-edustuston vanha etusivu

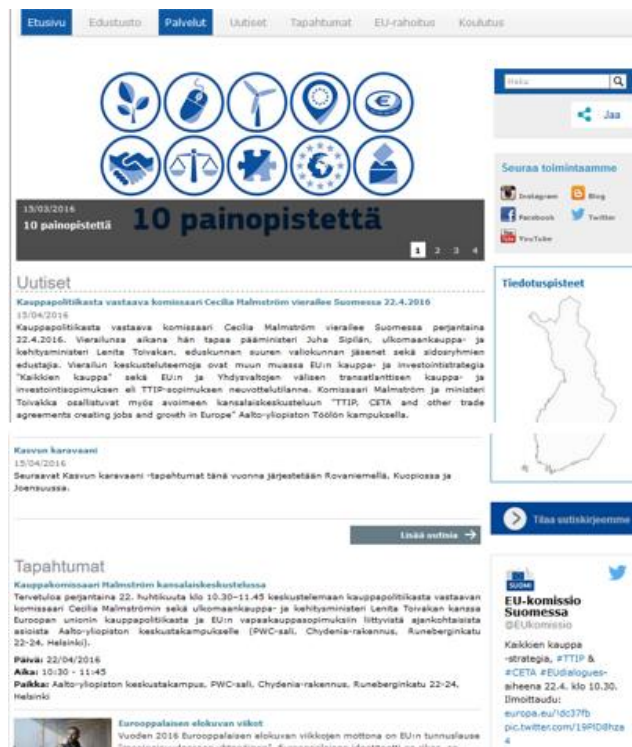
Ranskan-edustuston vanhat sivut (kuva 3) erosivat paljon Suomen ja Belgian sivuista. Ne toimivat alustalla, joka näyttää hyvin paljon samalta kuin alusta, jolle kaikkien maiden edustustot siirtyivät vuonna 2016.

Kuva 3. Komission Ranskan-edustuston vanha etusivu

Ranskan vanhan etusivun värimaailma on sinivalkoinen, johon edustusto yhdisti vielä valikosta löytyvän ja maan lipun väreihin sopivan punaisen. Valikko löytyi sivun ylä-laidasta Belgian ja Suomen vasemman laidan sijaan. Ranskan-edustuston sivun oikeasta laidasta löytyi kuitenkin Belgian sivustojen tavoin Ranskan kartta, josta pääsi näkemään maan Eurooppa-tiedotuspisteet. Ranskan sivujen hallitseva piirre on yläreunassa oleva kuvakaruselli, jossa esiteltiin pääuutisia ja tapahtumia. Uutiset ovat myös Ranskan sivuilla pääroolissa, ja ne esitellään heti kuvakarusellin alla. Tämän alla tiedotetaan tapahtumista. Sivun alalaidassa oli videoita, ja aivan alimmaisena olivat linkit muille EU-aiheisille sivuille, jotka Suomen ja Belgian sivuilla löytyivät sivun laidoista. Yksi isoimpia eroja kahteen muuhun edustustoon verrattuna on kuvakarusellin lisäksi Twitter-syöte, joka kulkee Ranskan sivujen oikeassa laidassa. Myös Suomen ja Belgian sivuilta löytyivät linkit edustuston Twitteriin ja Facebookiin, mutta niiden syöte ei ollut näkyvissä.

Vuoden 2016 aikana kaikki maat, myös Ranska, siirtyivät uusille verkkosivuille. Suomen-edustuston uudet verkkosivut julkaistiin 18.4.2016 (kuva 4). Uudet verkkosivut ovat värimaailmaltaan samanlaiset kuin vanhat: valkoinen ja sininen ovat hallitsevat värit.

Kuva 4. Suomen-edustuston uudet sivut

Kuvia 1 ja 4 vertaamalla huomataan, että Suomen etusivulta löytyy kuitenkin useita muutoksia. Monet vanhan etusivun osioista ovat yhä läsnä, mutta vanhaa rakennetta ei ole juurikaan jäljellä: esimerkiksi vanhalla sivulla valikko oli vasemmassa reunassa, uudella yläreunassa; vanhalla sivulla muille EU-aiheisille sivuille vievät linkit olivat oikeassa reunassa, uudella aivan sivujen alalaidassa; uutiskirje tilattiin vanhalla sivulla vasemmasta reunasta, uudella oikealta. Myös uutisosio on kokonaan uudistettu, ja tapahtumat ovat uudella sivulla siirtyneet omaksi osiokseen, kun vanhalla sivulla uutiset ja tapahtumat kuuluivat samaan osioon. Vanhalla sivulla vanhemmat uutiset esitettiin listana etusivun alalaidassa, mutta uudella vanhoihin uutisiin ja tapahtumiin pääsee ainoastaan linkin kautta ja vain kaksi uusinta uutista ja tapahtumaa ovat esillä etusivulla.

Uudelle etusivulle on tehty lisäyksiä, joista visuaalisesti hallitsevin on yläreunan kuvakaruselli, jossa uutisia myös esitetään. Oikeaan reunaan on myös lisätty Suomen kartta sekä Twitter-syöte. Muutamia osioita on lisäksi poistettu, esimerkiksi kuva, jossa liehui Suomen lippu vanhan etusivun vasemmassa yläreunassa sekä ”Keitä me olemme” -osio, jossa on kuva edustuston toimitiloista. Lisäksi oikean yläreunan ”Ilmoitustaulu” on poistettu uudelta etusivulta.

Kuva 5. Komission Belgian-edustuston uudet sivut

Belgian sivusto siirtyi uuteen alustaan kesällä 2016 (kuva 5). Kuvia 2 ja 5 vertaamalla voidaan todeta, että Belgian uusien ja vanhojen sivujen väliset erot ovat lähestulkoon samat kuin Suomen uusien ja vanhojen sivujen välillä, sillä molemmat edustustot vaihtoivat samanlaisesta vanhasta sivupohjasta samanlaiselle uudelle pohjalle. Näitä eroja ovat muun muassa valikon siirtyminen oikeasta reunasta yläreunaan, kuvakarusellin lisäksi, maan lipun sisältäneen kuvan poisto ja oikeaan reunaan lisätty Twitter-syöte. Toisaalta joitain Belgian vanhojen sivujen osioita, esimerkiksi maan kartta sekä video-osio, on vain päivitetty uudella sivustolla yhtenäisen pohjan mukaisiksi. Visuaalisesti yksi isoimmista muutoksista Belgian vanhojen ja uusien sivujen välillä on kuitenkin värimaailmaan lisätty punainen, joka tuo Belgian kansallisväriä mukaan sivustoon.

Vaikka vanhan ja uuden sivuston rakenteessa ei ollut juurikaan eroja, myös Ranskan-edustuston sivustot siirtyivät kesällä 2016 uudelle, yhteiselle alustalle (kuva 6).

Kuva 6. Komission Ranskan-edustuston uudet sivut

Kuvien 3 ja 6 vertailu osoittaa, että monista yhteneväisyyksistä huolimatta Ranskan uusilta sivuilta löytyi myös joitain eroja vanhaan verrattuna: haku-palkki löytyy nyt sivuston ylälaidasta, tapahtuma-osiossa esitellään yhden tapahtuman sijaan kaksi tapahtumaa, julkaisu-osiolla on otsikko ”Publications” ja Twitter-syöte, joka oli läsnä jo vanhoilla sivuilla, on nyt ulkonäöltään muokattu komission yhteisen pohjan mukaiseksi.

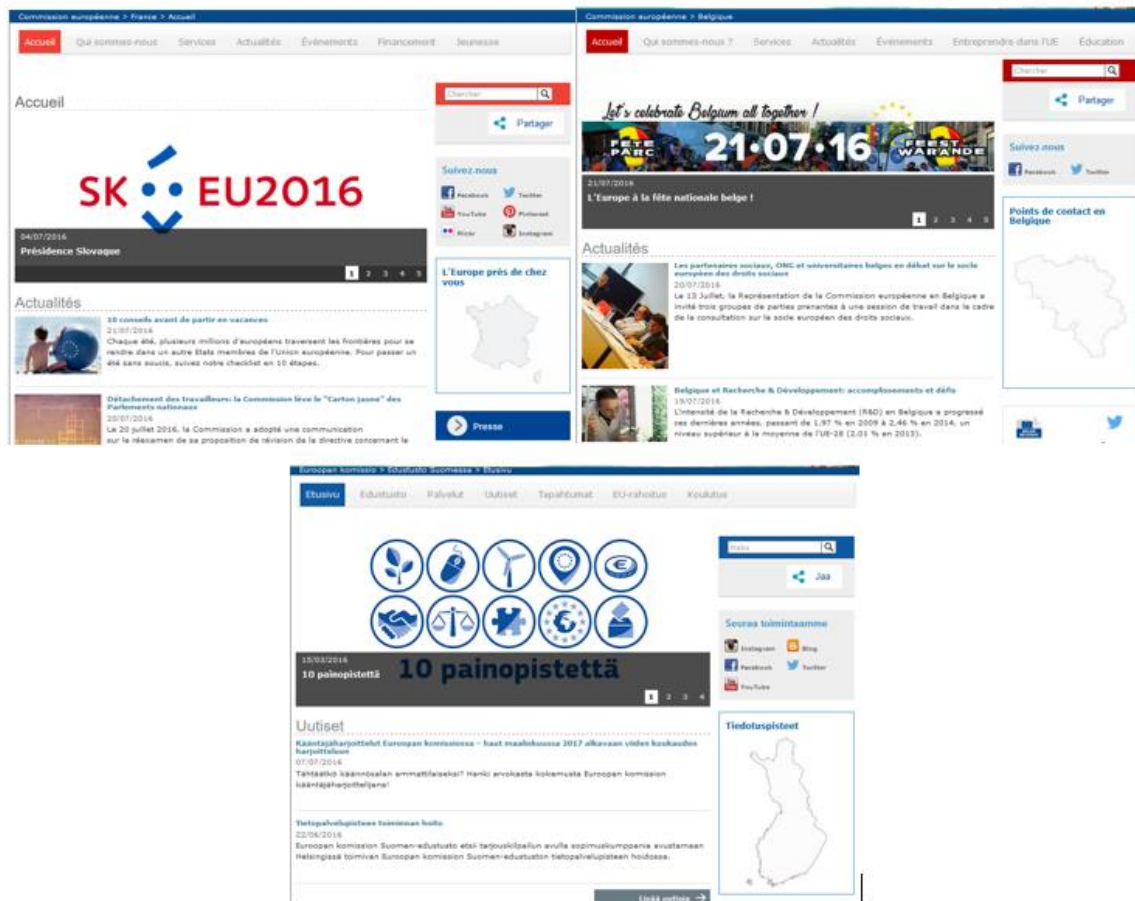
Edustustojen vanhoilta sivuilta löytyi siis suuriakin eroja maiden välillä. Lokalisointia oli nähtävissä niin alustan valinnassa kuin värimaailmassa ja rakenteessakin. Verkkosivujen uudistuminen vuonna 2016 toi kuitenkin uuden elementin tutkimukseeni, sillä nyt kun kaikki edustustot toimivat samalla alustalla, on entistä mielenkiintoisempaa tutkia, millaista lokalisointia etusivujen ulkonäössä on kyetty tekemään. Tutkin seuraavaksi tarkemmin uusien etusivujen ulkoasua ja rakennetta, sillä uudet etusivut kertovat komission edustustojen etusivujen tämänhetkisen lokalisoinnin tilasta ja suunnasta enemmän kuin vanhat – ja vanhentuneet – verkkosivut.

6.2.2. Edustustojen uusien etusivujen analyysi

Vuonna 2016 kaikki edustustot siirtyivät komission uudelle, yhteiselle verkkoalustalle. Yhteinen alusta tarkoittaa tutkimukseni osalta sitä, että sivustot ovat rakenteeltaan hyvin samanlaiset, eikä tilaa muokkauksille ja lokalisoinnille juurikaan jää. Toisaalta esimerkiksi Suomen ja Belgian sivut toimivat aiemminkin samanlaisella alustalla (kuvat 1 ja 2), mutta sivustoissa oli myös eroja, joten siksi on tärkeää vertailla myös uusia etusivuja, vaikka ne päällisin puolin vaikuttaisivatkin samankaltaisilta. Tässä alaluvussa tutkin uusien verkkosivujen etusivujen ulkoasua, rakennetta ja tekstitasoa, ja tarkastelen etusivujen eroja sekä mahdollisen lokalisoinnin määrää kunkin sivun osalta.

Vertailen tarkastelussa etusivujen rakennetta ja visuaalisuutta, mutta myös sivuilta välittyvää informaatioita eli tekstitasoa. Tarkastelen sivuja kolmessa osassa, jolloin etusivut jakautuvat ylä-, keski- ja alaosiin.

Kuvassa 7 esitetään Suomen-, Belgian- ja Ranskan-edustustojen etusivujen yläosat.

Kuva 7. Komission Ranskan-, Belgian- ja Suomen-edustustojen sivujen yläosat

Komission edustustojen uusien sivustojen yläosat ovat päärakenteeltaan samanlaiset (kuva 7): sivun yläreunassa on valikko, josta sivuston käyttäjä pääsee tutkimaan sivuston alempia tasoja. Valikon alla on kuva/uutiskaruselli, jossa esitellään sivuston pysyvämpiä pääaiheita sekä ajankohtaisia uutisia. Tämän alla on kullakin sivustolla uutisosoitus, jossa nostetaan esiin tärkeimmät ajankohtaiset uutiset. Sivuston oikeassa reunassa ovat haku- ja jakotoiminnot, linkit edustustojen sosiaalisen median kanaviin sekä kunkin maan kartta, jota napsauttamalla sivuston käyttäjä pääsee tarkastelemaan kyseisen maan Europe Direct -tiedotuspisteitä.

Yksi selkeimpiä eroja sivustojen yläosassa on valikon väri. Kuten Belgian-edustustosta kyselyssäni kerrottiin, on valikon väri kunkin edustuston itse valittavissa, ja kukin edustusto onkin valinnut omalle maallensa sopivimman: Suomella väri on sininen ja Ranskalla ja Belgiassa punainen, mutta näissä kahdessa punaisessakin on eroa, sillä Ranskan

on kirkkaampi punainen ja Belgian tummempi punainen. Tässä lokalisointia on siis selkeästi tehty.

Valikkojen otsikot ovat varsin yhteneväiset. Vasemmasta reunasta alkaen otsikot ovat samoja (etusivu, tietoa edustustosta, palvelut, uutiset ja tapahtumat), mutta loppuosassa on pieniä eroavaisuuksia. Ranskan-edustustolla seuraavat otsikot ovat ”Financement” (Rahoitus) ja ”Jeunesse” (Nuoret), Belgiassa ”Entreprendre dans l’UE” (Yrittäjänä EU:ssa) ja ”Education” (Koulutus), kun taas Suomen-edustuston sivuilla ne ovat ”EU-rahoitus” ja ”Koulutus”. Kukin edustusto siis käyttää hieman eri otsikoita, mutta itse osiot ovat varsin vastaavat kullakin sivulla: ensimmäisen otsikon alta paljastuva taso kertoo käyttäjälle erilaisista rahoitusmahdollisuuksista, joita EU tarjoaa, kun taas toinen otsikko liittyy nuoriin ja koulutukseen. Ranskan-edustuston käyttämä ”nuoriso”-termi on pelkkää koulutusta laajempi, kun taas Belgian ”EU:ssa toimiminen” on laajempi kuin pelkkä rahoitus. Nämä pienet erot voidaan nähdä lisätiedon antamisena ja siten tekstitason lokalisointina.

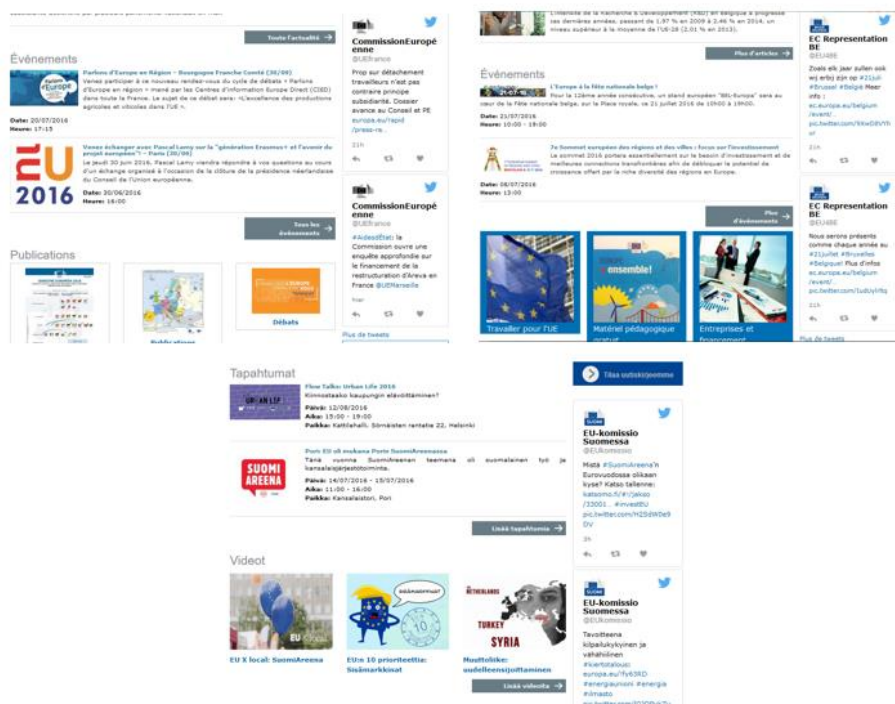
Sosiaalisen median kanavien määrä vaihtelee myös, mutta tämä vaihtelu riippuu luultavasti siitä, missä kanavassa kukin edustusto on läsnä. Belgian-edustusto on ilmeisesti siis läsnä vain Facebookissa ja Twitterissä, kun taas sekä Suomella että Ranskalla on lisäksi YouTube- ja Instagram -tilit, sekä kummallakin muutama muu viestinnän kanava. Näkyvyys eri kanavissa on tietenkin osa edustustojen lokalisointia, mutta tässä tutkimuksessa, jossa tarkastelen vain edustustojen verkkosivuja, ei etusivulle linkitettyjen kanavien määrää tulisi nähdä lokalisointina, sillä niiden määrä ei liity verkkosivuihin itsessään. Sen sijaan kullakin sivustolla esiintyvä oman maan tiedotuspisteisiin johtava kartta on lokalisointia, sillä vaikka se on osa sivustojen yhteistä rakennetta ja siten tiettyllä tavalla myös ”pakollista lokalisointia”, on se kuitenkin kullekin maalle erilainen ja siten siis suunnattu juuri kyseisen maan kansalaisille. Näin ollen otan sen analyysissäni huomioon visuaalisena lokalisointina.

Kunkin sivuston yläreunassa olevassa kuvakarussellissa on myös havaittavissa joitain eroja. Esimerkiksi kuvien määrä ei ole stabiili, minkä lisäksi visuaalista lokalisointia löytyy varsin paljon. Heinäkuussa 2016 Suomen kuvasarjassa aiheet olivat varsin yleisluontoisia ja koskivat pitkäaikaisempia komission painopisteitä ja tapahtumia, kun taas

sekä Ranska että Belgia olivat nostaneet sarjassa esille myös selkeästi ajankohtaisempia aiheita (kummallakin esimerkiksi kesällä 2016 Ranskassa pelatut jalkapallon EM-kisat, joissa sekä Belgia että Ranska olivat mukana) komissiolle tärkeiden pääaiheiden lisäksi. Kuvakaruselli on sivuston isoin visuaalinen osuus, johon sivuston jokainen käyttäjä varmasti katsoo ainakin ensimmäisen kuvan verran. On siis luonnollista, että kukin maa on lokalisoinut kuvakarusellinsa.

Ajankohtaisuutisten lokalisointia tarkastelen myöhemmin seurantajakson ja tekstivertailun myötä. Rakenteellisesti osio on kuitenkin kaikilla edustustoilla samanlainen: kullakin sivustolla esitetään kaksi uusinta uutista, jonka jälkeen niiden alla oleva linkki vie lisätietoa haluavan vanhempiin uutisiin. Yksi ero tästä osiosta kuitenkin löytyy visuaalisuuden osalta: Suomella artikkelien vieressä ei ole kuvia, kun taas Ranskalla ja Belgialla kunkin artikkelin kohdalla sellainen on. Kuvat ovat tärkeä osa lokalisointia, sillä ne ovat kunkin edustuston itse valitsemia ja ne lisäävät visuaalisuutta ja siten mahdollisesti käyttäjän mielenkiintoa. Tästä syystä lasken Belgian ja Ranskan kuvat tässä mukaan lokalisointiin, vaikka kuvia itsessään ei erityisesti kohdennettaisi kyseisen maan luki-joille.

Kuvassa 8 on esitetty sivustojen keskiosa.

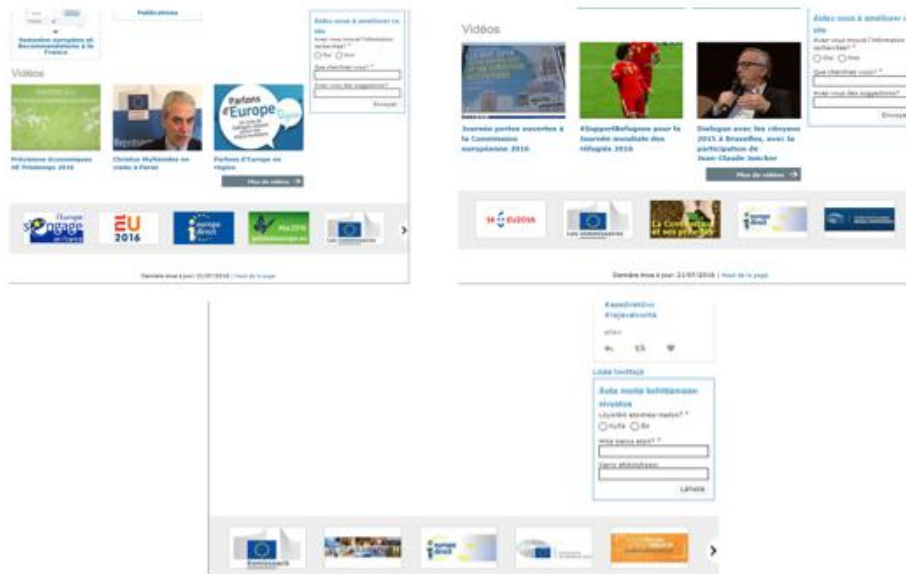
Kuva 8. Komission Ranskan-, Belgian- ja Suomen-edustustojen sivujen keskiosat

Sivustojen keskiosassa (kuva 8) päähuomion saavat tapahtumat, joita kukin edustusto esittelee kaksi. Lisäksi ne sijaitsevat jokaisella sivulla samassa paikassa, joten rakenteellista lokalisointia ei ole. Itse tapahtumat sen sijaan luonnollisesti ovat lokalisoituja, sillä edustustot ovat aktiivisia tapahtumajärjestäjiä. Tosin esimerkiksi Belgian sivuilla mainostettiin heinäkuussa 2016 Bratislavassa Slovakiassa eli EU:n neuvoston sen hetkessä puheenjohtajavaltiossa järjestettävää Euroopan alueiden ja kuntien seitsemättä huipukokousta.

Sivun keskiosan oikeassa reunassa on Twitter-syöte, johon edustustojen uusimmat twiitit ilmestyvät. Rakenteellista tai visuaalista lokalisointia niissä ei esiinny, mutta sisältö on kunkin edustuston omaa tuotantoa. Niiden yläpuolella on Suomella linkki uutiskirjeeseen, joka on, kuten aiemmin mainittu, Suomen-edustuston oma viestinnänväline. Ranskalla samassa kohtaa on linkki Euroopan komission sekä Ranskan-edustuston omiin lehdistöpalveluihin. Belgiassa sen sijaan ei ole kyseissä kohdassa mitään. Näitä voidaan siis pitää etenkin Suomen ja myös Ranskan kohdalla lokalisoituina osina.

Tapahtumien alla Belgian- ja Ranskan-edustustot esittelevät komissioon ja EU:hun liittyviä julkaisuja tai tietoiskuja. Tällaista osiota ei Suomen sivuilla ole lainkaan, vaan sivuston keskiosaan nousevat videolinkit, jotka Ranskalla ja Belgiassa jäävät vielä sivuston alaosaan. Suomelta siis puuttuu kokonaan kyseinen osio, ja rakenteen kannalta se merkitsee sitä, että Belgian ja Ranskan on katsottava antavan lisätietoa ja näin ollen lokalisoivan tässä kohtaa Suomea enemmän. Belgian-edustuston esittelemät julkaisut ovat erittäin yleisluontoisia työhön, rahoitukseen ja kasvatukseen liittyviä, kun taas Ranska esittelee erityisesti omaa maataan koskevia julkaisuja (eurooppalaisen ohjauksen maakohtaiset suositukset Ranskalle sekä Ranskassa järjestettävien EU-kansalaiskeskustelujen ohjelma) yleisten julkaisujen lisäksi. Näin ollen vain Ranskan voi sanoa todella tekstitasolla lokalisoivan tässä osiossa, sillä Belgian sivuilla esitetyt julkaisut ovat yleisiä EU:hun ja elämään liittyviä aiheita, jotka koskevat niin belgialaisia kuin vaikkapa suomalaisiakin.

Kuvassa 9 esitetään etusivujen alaosat.

Kuva 9. Komission Ranskan-, Belgian- ja Suomen-edustustojen sivujen alaosat

Sivujen alaosa (kuva 9) on kaikilla edustustoilla varsin samankaltainen: ainoa iso ero on Suomen sivulla iso tyhjä tila etusivun alaosassa keskellä, sillä videot ovat jo etusivun keskiosassa. Rakenteeltaan video-osio on kaikilla samanlainen: kukin sivusto esittelee kolme videota. Itse videoissa lokalisointia sen sijaan on, sillä videot käsittelevät EU:ta ja komissiota kunkin maan näkökulmasta erilaisten tapahtumien ja tietoiskujen myötä. Esimerkiksi Belgian sivuilla yhdessä videoista kerrotaan komission avoimien ovien päivästä (joka pidettiin Brysselissä toukokuussa 2016) ja toisessa Brysselissä pidetystä kansalaiskeskustelusta komission puheenjohtaja Junckerin kanssa. Kolmas video kertoo pakolaispäivästä, mutta videon still-kuvassa on Belgian jalkapallomaajoukkueen tähti.

Kunkin edustuston etusivun oikeassa reunassa on identtinen palauteosio, jossa sivuston käyttäjiltä pyydetään palautetta sivustoista. Kaikilla on etusivujen alaosassa linkkejä, jotka vievät muille EU:ta käsitteleville sivuille. Osio on rakenteeltaan samanlainen kaikilla. Luonnollisesti linkit on "kielilokalisoitu", eli esimerkiksi europa.eu -sivustolle menevät linkit johdattavat edustuston sivuston käyttäjän saman kieliversion puolelle, mutta muuten linkit ovat varsin yleisluontoisia EU:ta ja komissiota koskevia linkkejä. Ainoastaan Ranskalta löytyy muutama tekstitasolla eli sisällöllisesti lokalisoitu linkki: ne vievät Ranskan valtion europe-en-france -sivustolle, joka esittelee EU:n toimintaa ja

tapahtumia Ranskassa. Näin ollen Ranskan voidaan todeta lokalisoivan myös tätä osiota.

Tämän analyysin perusteella määritin etusivuilta 12 osiota (valikko/haku- ja jakotoiminto, kuvakaruselli, kartta, uutiset, sosiaalinen media, twiitit, tapahtumat, lehdistö/uutiskirje, julkaisut, videot, palautelaatikko ja linkit), joissa lokalisointia esiintyy tai voisi esiintyä. Kokosin yhteen tulokset niin rakenteen, visuaalisuuden kuin tekstitasokin kohdalta saadakseni paremman käsityksen lokalisoinnin määrästä kunkin edustuston etusivulla. Tulokset esitetään rakenteen osalta taulukossa 1, visuaalisuuden osalta taulukossa 2 ja tekstitason osalta taulukossa 3.

Taulukossa 1 on esitetty rakenteesta löytynyt lokalisointi.

	FI	BE	FR
Julkaisut		x	x
Kartta			
Kuvakaruselli			
Lehdistö/uutiskirje	x		x
Linkit			
Palautelaatikko			
Sosiaalinen media			
Tapahtumat			
Twitter			
Uutiset			
Valikko			
Videot			
Yhteensä	1	1	2

Taulukko 1. Etusivujen rakenteen lokalisointi

Rakenteen osalta (taulukko 1) edustustojen uusissa sivuissa ei ole juurikaan eroja: oikeastaan vain kahdessa osiossa löytyy rakenteellisia eroja (julkaisuissa sekä lehdis-

tö/viikkotiedote-osassa). Tämä on tietenkin varsin luonnollista huomioon ottaen sen, että edustustojen sivut toimivat nyt samalla alustalla.

Etusivujen visuaalisen ilmeen lokalisointi ilmenee taulukosta 2.

	FI	BE	FR
Julkaisut		x	x
Kartta	x	x	x
Kuvakaruselli	x	x	x
Lehdistö			
Linkit	x	x	x
Palautelaatikko			
Sosiaalinen media			
Tapahtumat	x	x	x
Twitter			
Uutiset		x	x
Valikko	x	x	x
Videot	x	x	x
Yhteensä	6	8	8

Taulukko 2. Etusivujen visuaalinen lokalisointi

Visuaalisesti eroja sivustoista löytyi varsin paljon (taulukko 2). Näistä isoimmat lokalisointiin vaikuttavat osiot ovat tietenkin kuvat, videot ja valikon värit. Kunkin maan kartta on myös nähtävä osana visuaalista lokalisointia. Huomionarvoista on kuitenkin, että jokainen edustusto on lokalisoimut visuaalisesti samoja osiota, ja visuaalisen lokalisoinnin määrä on lähes sama kaikilla. Ainoastaan Suomen sivuilta puuttuvat uutiskuvat sekä julkaisut vähentävät edustuston visuaalisen lokalisoinnin määrää.

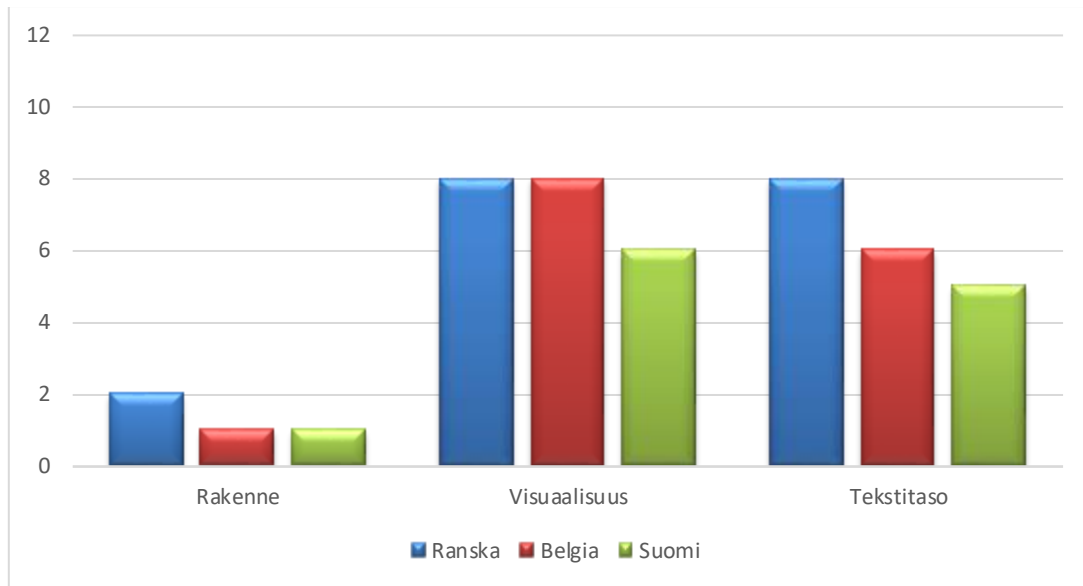
Tekstitason lokalisoinnin määrät löytyvät taulukosta 3.

	FI	BE	FR
Julkaisut			x
Kartta			
Kuvakaruselli	x	x	x
Lehdistö			
Linkit			x
Palautelaatikko			
Sosiaalinen media			
Tapahtumat	x	x	x
Twitter	x	x	x
Uutiset	x	x	x
Valikko		x	x
Videot	x	x	x
Yhteensä	5	6	8

Taulukko 3. Etusivujen tekstitason lokalisointi

Teksti- ja otsikkotasolla eroja löytyi enemmän, mikä oli myös varsin oletettavaa, sillä tekstitaso tarjoaa huomattavasti yhteistä rakennetta enemmän mahdollisuuksia lokalisointiin. Tämän alaluvun pääasiallisena tarkoituksena on kuitenkin tarkastella etusivujen ulkoasua, sillä tekstien ja aiheiden lokalisointia tarkastellaan tutkielmani seuraavissa osissa. Etusivun informaation lokalisointi on kuitenkin kulkenut tarkastelussa mukana, sillä tuntui vaikealta erottaa sitä täysin etusivun ulkoasun tarkastelusta. Lisäksi tekstitason mukana pitäminen tarjoaa mahdollisuuden vertailla sen lokalisointia sivuston visuaaliseen lokalisointiin, sillä ne kulkevat hyvin usein käsi kädessä.

Kuvio 2 kokoaa yhteen kaikki lokalisoinnit, joita kukin edustusto etusivullaan teki. Sen avulla voidaan vertailla lokalisoinnin määrää sekä eri maiden että etusivujen eri elementtien välillä.

Kuvio 2. Etusivujen lokalisoitut osiot

Kuviosta 2 huomataan, että visuaalinen lokalisointi on edustustojen etusivujen tärkein lokalisointikeino, kun taas rakenteeseen ei juurikaan lokalisoiteja ole tehty. Tutkimukseni kvantitatiivisen puolen kannalta on mielenkiintoista huomata, että määrällisesti etusivujen innokkain lokalisoija on Ranska, kun taas Suomella lokalisointia esiintyy kaikista vähiten. Ranskan voimakas lokalisointi ei ole yllätys, mutta Suomen vähäinen lokalisointi on kolmannen hypoteesini kannalta hieman yllättävä. Tutkimukseni seuraavat osuudet näyttävät, pysyvätkö lokalisoinnin tendenssit samana vai tuleeko näihin suhteisiin muutoksia aihe- ja tekstivertailun jälkeen.

Uusien sivustojen etusivut ovat huomattavasti vanhoja sivustoja yhteneväisemmät. Toisaalta visuaalisten elementtien lisääminen on mahdollistanut visuaalisen lokalisoinnin lisääntymisen erityisesti Belgian ja Suomen tapauksessa. Ranskan vanhojen ja uusien sivustojen välillä eroja ei juurikaan ole, sillä alusta pysyi lähes samanlaisena. Belgian ja Suomen vanhoilla sivuilla esiintyi jonkin verran rakenteellisia eroja, jotka nyt ovat selkeästi tasoittuneet. Komission edustustojen uusien verkkosivujen etusivut ovat pintapuolisesti varsin samanlaisia, rakenteeltaan lähes identtisiä, mutta visuaalisesti mahdollisuuksien mukaan lokalisoitua.

6.2.3. Lokalisointi vs. automatisointi

Komission edustustojen sivujen etusivut ovat rakenteeltaan varsin identtisiä ja pienistä lokalisoinneista huolimatta varsinkaan perusrakennetta on vaikea lähteä muuttamaan. Suomen-edustustossa esitettiin kritiikkiä komission varsin voimakkaalle stabiloinnille, sillä komissio on esimerkiksi lisännyt automaattisesti generoituvan sisällön määrää. Tämä näkyy esimerkiksi päivämäärissä, jotka ovat muodossa ”04/04/2016” myös Suomen sivulla, vaikka kyseinen merkitsemistapa ei ole suomalaisten käytäntöjen mukainen. Komission Suomen edustustossa kerrottiin, että Brysselin päästä toiveena onkin lisätä tällaista automaattista sisältöä esimerkiksi artikkelien luokkamerkintöihin ja avainsanoihin. Yksi lokalisointia estävä muutos on myös esimerkiksi se, että html-muodossa tuleissa lehdistötiedotteissa olevia linkkejä ei pystytä enää muokkaamaan edustustossa. Tämä tarkoittaa sitä, että linkki vie englanninkieliselle komission sivulle, vaikka suomenkielinenkin saattaa olla olemassa. Se taas ei tietenkään anna hyvää ja käyttäjiä palvelevaa kuvaa edustustosta vaan päinvastoin saattaa ärsyttää lehdistötiedotteiden käyttäjiä.

Komissiolla tuntuukin selkeästi olevan varsin ristiriitainen suhde verkkoviestintäänsä: automaatiota ja lokalisointia halutaan kumpaakin lisää, mutta tosiasia on, että niiden yhteensovittaminen on hankalaa, ellei jopa mahdotonta. Tässä onkin ehdottomasti yksi tulevaisuuden haasteista, joihin komission on viestinnässään löydettävä ratkaisu. Nykytrendi kuitenkin tuntuu olevan automaation kasvu, joten on vaikea nähdä sen ainakaan vähenevän. Mutta Brexitin jälkeisessä EU:ssa, jossa EU-myönteisyyden kasvattaminen ja EU:n vieminen kansalaisten lähelle ovat tärkeämpiä kuin kenties koskaan, lokalisoinnilla on entistäkin suurempi rooli uuden, vuorovaikutuksellisemman EU:n muodostamisessa.

6.3. Seurantajakso: ajankohtaisaiheiden esittäminen

Yksi tutkimusaineistoni kolmesta osasta koostuu ruutukaappauksista, jotka keräsin helmi-maaliskuussa 2016 edustustojen verkkosivuilta. Otin ruutukaappauksia noin kahdesti viikossa viiden viikon ajan kunkin edustuston sivuilta. Näiden ruutukaappausten perusteella seurasin etusivuja ja erityisesti etusivun keskiosaan nostettuja artikkeleita. Tämän seurannan tarkoituksena on vertailla millaisia aiheita kukin edustusto nostaa pääosaan

omilla sivuillaan, miten aiheet eroavat toisistaan ja mitä aiheita pidetään kaikissa edustustoissa tärkeinä.

Etusivulle nostetut artikkelit ovat yksi ensimmäisistä asioista, jotka sivulle saapuva käyttäjä näkee. Nämä ajankohtaiset uutiset ovat yksi helpoimmista tavoista lokalisoida sivuja käyttäjien mielenkiinnon herättämiseksi, sillä mielenkiintoiset ja itseä koskettavat uutiset saavat sivuston käyttäjän lukemaan ja jäämään sivuille, parhaassa tapauksessa jopa palaamaan niille myöhemmin. Niiden lokalisoinnin analysointi on siis yksi tutkimukseni tärkeimmistä osista, sillä se kertoo paljon lokalisoinnin määrästä ja toisaalta myös komission yhteisestä linjasta, sillä kansalaisia koskettavien aiheiden lisäksi huomioitavaa on, että aiheiden on oltava ennen kaikkea komissioon liittyviä.

Suomen-edustuston edustajan mukaan keskusyksiköstä Brysselistä annetaan pääaiheita verkkosivuille, mutta edustustolla on kuitenkin suhteellisen suuri vapaus sisällön valinnassa. Komissio antaa siis vain linjauksen tärkeimmistä aiheista, jonka jälkeen edustustot voivat päättää itse, mitä aiheita ne nostavat esiin. Sivuston tekijät voivat esimerkiksi laatia aivan omia artikkeleitaan Suomea koskettavista aiheista tai esimerkiksi laajentaa jotakin artikkelia Suomen näkökulmasta. Tämä tarkoittaa käytännössä esimerkiksi sitä, että komission julkaistua yhteisen talousennusteen koko EU:lle voi Suomen-edustusto tehdä siitä oman artikkelinsa korostaen Suomeen kohdistuvia vaikutuksia ja Suomen tilannetta. Se vaatii paljon taustatyötä ja tilastojen tutkimista, mutta on myös olennaisesti lokalisointia, koska yleisestä EU:ta koskettavasta aiheesta tehdään artikkeli Suomen näkökulmasta. Tällaisessa lokalisointityössä on paljon yhtymäkohtia uutisten kääntämiseen, jossa kääntäminen, muokkaus ja lokalisointi ovat olennaisia osia prosessissa, joka mahdollistaa kansainvälisten uutisten leviämisen ympäri maailmaa. Aihetta on tutkittu paljon viimeisen kymmenen vuoden aikana: muun muassa Roberto A. Valdeón (2008), Luc van Doorslaer (2009) sekä Susan Bassnett & Esperança Bielsa (2009) ovat tutkineet kääntämistä kansainvälisessä mediassa ja uutistoimistoissa. Uutistoimistot kohtaavat tässä samoja haasteita kuin komission edustojen tekstien muokkaajat ja lokalisoijat: kansainväliset uutisaiheet ovat usein aiheita, jotka eivät konkreettisesti vaikuta kohdeyleisöön, ja siksi lähtökulttuurin uutisen tuominen kohdekulttuuriin voi olla erittäin haastavaa. Komission uutisoinnille haastetta tuo myös sen asema eurooppalaisena toimielimenä, jonka pitäisi kyetä luomaan positiivinen ja kiinnostava kuva myös aiheis-

ta, jotka tuntuvat kohdeyleisölle vieraalta. Tällöin lokalisoinnin ja uutisaiheiden oikea kohdentaminen on entistäkin tärkeämpää. Tulen tarkastelemaan tätä muokkaustapaa vielä enemmän luvun 6.4. tekstivertailuissa, mutta havainnoin tätä lokalisointia myös otsikko- ja aihetasolla.

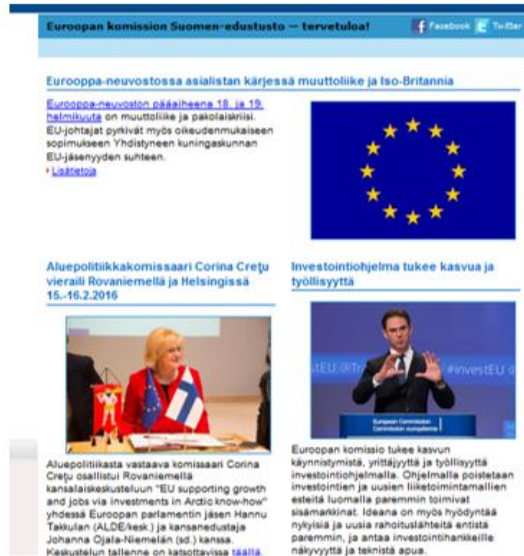
Käsittelen kunkin seurantajakson viikon erikseen ja tarkastelen, mitä aiheita nostettiin esiin kunkin edustuston sivuilla kullakin viikolla. Kerään taulukkoon lokalisoitujen artikkeleiden määrän kvantitatiivista analyysiä varten. Artikkeleihin liittyvät kuvat otetaan myös huomioon artikkelin lokalisointia määriteltäessä. Kukin artikkeli lasketaan mukaan kuitenkin vain kerran, jotta lopuksi myös näen, kuinka monta erilaista artikkelia kukin edustusto on kaiken kaikkiaan seurantajakson aikana julkaissut. Lisäksi päivitysnopeus voidaan nähdä tietynlaisena lokalisointina, sillä omaa maata läheisesti koskettavat asiat uutisoidaan oletettavasti nopeammin sivustolla kuin yleisesti koko EU:ta koskettavat uutiset.

Analyysin määrälliset tulokset esitetään luvussa 6.3.6.

6.3.1. Ensimmäinen viikko

Seurantajaksoni alkoi helmikuussa 2016 ja jakson ensimmäiseksi viikoksi valikoitui 15.2.2016–21.2.2016. Viikon suurimpana EU-tapahtumana oli Eurooppa-neuvoston kokous, mutta itse komissiolla ei suuria tapahtumia ollut.

Kuvassa 10 esitetään Suomen-edustuston etusivujen ensimmäisen viikon ajankohtaisaiheet.

Kuva 10. Suomen-edustuston ajankohtaisaiheet ensimmäisellä viikolla (16.2. ja 18.2.)

Suomen-edustuston ajankohtaisuutisissa (kuva 10) esille nousi erityisesti aluepolitiikka-komissaari Corina Crețun vierailu ja kansalaiskeskustelu Suomessa. Aihetta käsitteleviä artikkeleita julkaistiin kaksi, toinen ennen vierailua ja toinen sen jälkeen. Nämä ovat tietenkin Suomen-edustuston omia tapahtumia ja siksi liittyvät Suomeen erityisen läheisesti. Nämä tulee siis nähdä lokalisoituna ajankohtaisuutisina. Toinen selkeä lokalisointi on Juvenes Translatores -käännöskilpailua koskeva uutinen, jonka otsikossa liitetään teksti Suomeen ja suomalaisiin korostamalla Turkuja, jonne Suomen voitto meni. Artikkeliki kuuluu myös tekstivertailuni materiaaliin, joten sen lokalisoitua tutkin seuraavassa luvussa (6.4.) tarkemmin.

Kaiken kaikkiaan Suomen sivuilla esiintyi ensimmäisellä viikolla viisi ajankohtaisuutista. Olen jo määrittänyt kolme näistä uutisista lokalisoituiksi. Neljäs artikkeli, joka kertoi Eurooppa-neuvoston kokouksesta, kuuluu sen sijaan yleisesti EU:ta käsitteleviin aiheisiin eikä siinä ole lokalisoitua. Viides artikkeli käsitteli investointiohjelmaa, joka kuuluu komission painopisteisiin. Kuten edustustosta kerrottiin, kunkin maan ”oman” komissaarin alaa saatetaan useinkin painottaa uutisoinnissa. Suomen sivuilla investointiohjelmasta kertovan artikkeli on kuvitettu Jyrki Kataisen kuvalla. Tästä syystä, vaikka itse otsikko ei viittaa erityisesti Suomeen, on tämäkin artikkeli nähtävä lokalisoituna.

Kuvassa 11 on Belgian etusivun ajankohtaisaiheet ensimmäiseltä viikolta.

16-02-2016
Union de l'énergie: pour une sécurité énergétique durable

La sécurité énergétique est l'un des piliers de la stratégie de l'union de l'énergie, qui constitue l'une des principales priorités politiques de la Commission Juncker. La Commission a dévoil...

En savoir plus...

15-02-2016
Un nouveau Corps médical européen pour réagir plus rapidement aux situations d'urgence

Le 15 février 2016, l'Union européenne a lancé le Corps médical européen, dont l'objectif est d'aider à la mobilisation d'équipes spécialisées en médecine et en santé publique e...

11-02-2016
«Aidez-nous à réduire les formalités!» : votre contribution pour améliorer la réglementation

Le 29 janvier 2016 a eu lieu le lancement officiel de la plateforme REFIT, un nouvel instrument réunissant des acteurs issus des secteurs les plus divers en vue d'améliorer la r...

En savoir plus...

Kuva 11. Belgian-edustuston ajankohtaisaiheet ensimmäisellä viikolla (16.2.)

Belgian-edustuston sivuilla ei tapahtunut suuria päivityksiä ensimmäisellä viikolla, ja otin ruutukaappauksen vain kerran (kuva 11). Mikään edustuston sivuilla ensimmäisellä viikolla julkaistuista kolmesta artikkelista ei viittaa suoranaisesti Belgiaan. Kaksi ensimmäistä liittyi yleisiin EU-asioihin, energiaunioniin ja eurooppalaisiin lääkintäjoukkoihin. Kolmas artikkeli sen sijaan käsitteli EU-lainsäädännön keventämishjelmaa (REFIT), ja se puhuttelee suoraan sivuston kävijöitä teittelemällä lukijaa ja näin ollen kohdentamalla kutsua osallistua ohjelmaan. Tämä on Belgian-edustuston ensimmäisen viikon ainoa lokalisointi.

Kuvassa 12 ovat Ranskan-edustuston ajankohtaisaiheet ensimmäisellä seurantaviikolla.

Kuva 12. Ranskan-edustuston ajankohtaisaiheet ensimmäisellä viikolla (16.2. ja 19.2.)

Ranskan-edustuston sivujen rakenne salli isomman uutismäärän esittelemisen: kuvakaruselli, kahden uutisen ajankohtaisosio ja tapahtumaosio antavat mahdollisuuden laajempaan kattaukseen erilaisia aiheita. Otan tarkastelussani huomioon kuitenkin vain kuvakarusellin aloittavan aiheen, sillä muuten määrällisestä tarkastelusta tulisi liian epätasapainoista. Lisäksi koska kuvakaruselli ei liiku, oletettavaa on, ettei suurin osa sivuston käyttäjistä katso sarjaa eteenpäin. Siksi ensimmäinen aihe on myös kaikkein tärkein.

Kuten kuvasta 11 nähdään, Ranskan-edustusto mainosti tapahtumissaan ja kuvakarusellissa Twitter-chattia, ”Parlons d’Europe”-kansalaiskeskustelua komissaari Malmströmin kanssa sekä työllisyys ja kasvu -konferenssia Rennesissä. Nämä ovat kaikki edustuston omia tapahtumia Ranskassa, ja Twitter-tapahtuma järjestettiin Ranskan-edustuston oman tilin kautta. Kaikki tapahtumat ovat siis lokalisoituja.

Uutisissa Ranskan-edustusto kertoi Back to school 2016 -ohjelman julkaisusta Ranskassa sekä eurooppalaisista lääkintäjoukoista. Näistä ensimmäinen on luonnollisesti lokalisoitu, sillä ohjelmasta puhutaan juuri Ranskan kontekstissa. Myöhemmin viikolla niiden tilalla olivat uutiset Horisontti 2020 -ohjelman puitteissa jaettavasta rahoituksesta ja RegioStars -kilpailusta. Kummassakaan uutisessa ei kuitenkaan korostettu otsikkotasolla Ranskaa tai ranskalaisia, eikä sivuston kävijöitä erityisesti kutsuta kilpailuun teitittelemällä. Uutisista siis kaiken kaikkiaan ainoastaan yksi on lokalisoitu.

Samoja uutisia näiden kolmen edustuston sivuilla ei juurikaan ollut, sillä ainoastaan yksi yhtenevä aihe löytyi: sekä Ranska että Belgia kertoivat lääkinnällisistä apujoukoista. Suomi ja Ranska kertoivat pääasiassa tapahtumista omassa maassaan (Suomessa komissaarin vierailu, Ranskassa keskustelu komissaarin ja ministerin kanssa sekä konferenssi Rennesissä) muiden EU-aiheiden lisäksi. Belgian aiheet sen sijaan olivat kautta linjan varsin yleisiä EU:hun ja komissioon liittyviä. Toisaalta vain Suomi mainitsi 18.2.–19.2. pidetyn Eurooppa-neuvoston, jossa keskusteltiin muuttoliikkeestä ja Ison-Britannian EU-jäsenyyden ehtojen uudistamisesta.

6.3.2. Toinen viikko

Seurantajakson toinen viikko sijoittui ajanjaksolle 22.2.–28.2.2016. Talouspolitiikan EU-ohjausjaksoon kuuluvien jäsenvaltioiden taloudellisia ja sosiaalisia haasteita koskevien analyysien eli maaraporttien julkaisu oli komission viikon suurin tapahtuma. Muita isoja, EU:ta tai komissiota koskettavaa uutisia tai tapahtumia ei ollut. Näin ollen kukin edustusto oli varsin vapaa julkaisemaan omia artikkeleitaan.

Kuvassa 13 esitetään Suomen eduston sivujen toisen viikon ajankohtaisaiheet.

Kuva 13. Suomen-edustuston ajankohtais uutiset toisella viikolla (23.2. ja 26.2.)

Kuvasta 13 huomataan, että Suomen-edustuston ajankohtais uutiset vaihtuvat suhteellisen verkkaiseen tahtiin. Jo edellisellä viikolla sivuilla ollut Kataisen kuvalla markkinoitu artikkeli investointiohjelmasta pysyi koko toisen viikon ajan sivuilla. Sen sijaan kaksi muuta uutista vaihtuivat viikon aikana.

Ensimmäisessä kuvakaappauksessa pääuutiseksi nousi digitalisaatiota eli digitaalisia sisämarkkinoita käsittelevä, viiden viikon mittainen tapahtuma, jonka komission ja parlamentin edustustot järjestivät Suomessa yhteistyössä Basso-radiokanavan kanssa. Tapahtuma oli edustustojen itsensä luoma ja järjestämä, mutta se liittyi komission toimintaan ja siitä tiedottamiseen, joten artikkeli on tietenkin myös osa verkkosivustojen lokalisointia. Muuten sivun uutiset pysyivät samoina edellisviikkoon verrattuna.

Myöhemmin viikolla komissaarin vierailusta kertoneen artikkelin korvasi kysely Europe Direct -palvelusta. Kysely on suora pyyntö vuoropuheluun ja ihmisten osallistamiseen, eli sitä on myös tässä tapauksessa pidettävä lokalisoituna.

Kuvassa 14 esitetään Belgian-edustuston etusivujen ajankohtaisuutiset toisella viikolla.

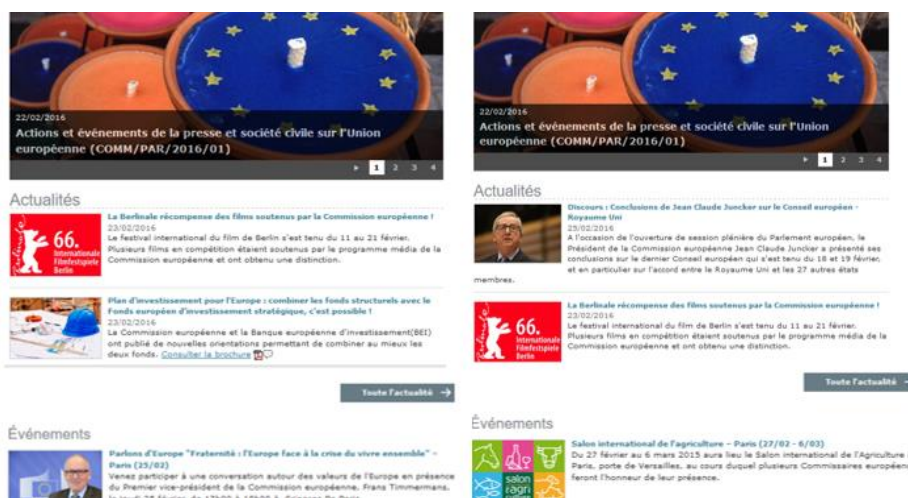

Kuva 14. Belgian-edustuston ajankohtaisuutiset toisella viikolla (23.2. ja 26.2)

Kuvasta 14 näkyy, että Belgian-edustuston sivuilta löytyi alkuvuokosta yksi uusi uutinen. Se käsitteli Suomen sivuilla jo aiemmin esillä ollutta investointirahastoa, mutta varsin yleisestä näkökulmasta. Otsikon ja esittelytekstin tasolla siitä ei lokalisoitua löytynyt.

Myöhemmin viikolla kolmesta uutisesta kaksi oli uudistunut. Kaksi uutta uutista olivat lokalisoituja: ne käsittelivät Belgian näkökulmasta juuri julkaistua komission vuosittaisista maaraaporttia sekä digitaalista yhteiskuntaa ja digitaalitalouden ja -yhteiskunnan indeksiä (DESI).

Kuvassa 15 on esitetty Ranskan-edustuston ajankohtaisaiheet toisella viikolla.

Kuva 15. Ranskan-edustuston ajankohtaisuutiset toisella viikolla (23.2. ja 26.2.)

Kuvasta 15 huomataan, että Ranskan sivujen uutis- ja tapahtumaosio uudistui kokonaan alkuvuokosta. Kuvakarusellissa esillä oli edustuston uutinen, jossa Ranskan-edustusto kutsuu ranskalaisia kansalaisyhteistyöhön EU-viestinnän lisäämiseksi ja parantamiseksi. Kutsu on edustuston oma, vain Ranskaa koskeva uutinen, joten se on lokalisoitu. Myös tapahtumaosiossa mainostettu kansalaiskeskustelu komission varapuheenjohtaja Timmermansin kanssa on lokalisoitu, edustuston oma tapahtuma. Itse uutiset sen sijaan eivät ole lokalisoituja, sillä ne käsittelevät Berliinin elokuvafestivaaleja sekä komission ja Euroopan investointipankin ilmoittamaa uutta mahdollisuutta rakennerahaston ja strategisten investointien rahaston yhdistämiseen investointiohjelman puitteissa.

Myöhemmin viikolla investointiohjelmasta kertoneen uutisen tilalle oli nostettu Jean-Claude Junckerin ajatuksia edellisviikon Eurooppa-neuvostosta ja tapahtumissa esillä oli Pariisin kansainväliset maatalousmessut. Näistä ensimmäinen oli yleisesti komissiota koskettava aihe Junckerin myötä, kun taas messut järjestettiin Pariisissa eli se kuului sivun lokalisoituun sisältöön.

Yhteisiä aiheita oli tällä viikolla muutama, mutta kukin edustusto käsittelee niitä hieman eri tavalla. Suomella investointiohjelma on ollut esillä jo pidempään Kataisen myötä, mutta koska ohjelma on yksi komission painopisteistä, on luonnollista, että Belgiakin esitteli sitä yleisuutisen. Sen sijaan Ranska kertoi ohjelmasta komission uuden ohjeistuksen näkökulmasta. Toinen yhteinen aihe oli digitalisaatio ja digitaaliyhteiskunta, joista uutisoivat sekä Suomi että Belgia, vaikkakin täysin erilaisista näkökulmista. Vain Belgia mainitsi uutisissaan komission maaraportin. Maaraportti kuitenkin julkaistiin vasta perjantaina, joten on todennäköistä, että muilla uutinen on esillä vasta seuraavalla viikolla.

Edellisellä viikolla pidetystä Eurooppa-neuvostosta uutisoi nyt Ranska Junckerin lausunnoilla, ja näin ollen ainoastaan Belgia ei maininnut kokousta uutisissaan lainkaan. Toisaalta tällä viikolla erityisesti Belgia aktivoitui päivittämään sivujaan ahkerammin kuin edellisellä viikolla. Ranska oli yhä selkeästi useimmin sivujaan päivittävä edustusto, mutta toisaalta huomionarvoista on, että vaikka Suomi päivitti vain kaksi uutistaan, oli kumpikin uusista uutisista lokalisoitu.

6.3.3. Kolmas viikko

Seurannan kolmas viikko ajoittui ajanjaksolle 29.2.–6.3.2016. Viikolle ei sijoittunut erityisen tärkeitä EU:n tai komission tapahtumia, joten yhtenäiset aiheet olivat oletettavasti harvassa.

Kuvassa 16 esitetään Suomen ajankohtaisaiheet kolmannella viikolla.

Kuva 16. Suomen-edustuston ajankohtais uutiset kolmannella viikolla (1.3. ja 3.3.)

Kuvasta 16 nähdään, että Suomen-edustusto päivitti sivujaan alkuvuokolla yhden uutisen verran. Komission edellisviikon lopussa julkaistu maaportti nousi osion toiselle uutispaikalle, kun digitalisaatio pysyi tärkeimpänä uutisena sivun ylälaudassa. Maaportista uutisoitiin luonnollisesti Suomen näkökulmasta lokalisoiden.

Loppuviikosta edustusto uutisoi Suomen eurobarometrin tuloksista eli kyselystä, jossa tutkitaan eurooppalaisten mielipiteitä EU:sta. Uutinen käsitteli Suomen tuloksia eli se on lokalisoitu. Samalla tämä uutinen myös sysäsi investointiohjelmaa käsittelevän artikkelin pois sivun pääuutisiosista.

Kuvassa 17 esitetään Belgian-edustuston ajankohtais uutiset kolmannella viikolla.

01-03-2016
Donnez votre avis sur le registre de transparence pour les institutions de l'UE

Le 1er mars, la Commission lance une consultation publique de 12 semaines pour recueillir des avis sur le régime actuel d'enregistrement des représentants d'intérêts qui essaient d'influ...

En savoir plus...

29-02-2016
La Commission européenne présente le paquet «bouclier de protection des données UE-États-Unis»

La Commission européenne a présenté le 29 février les documents juridiques qui instaurent le «bouclier de protection des données UE-États-Unis» («EU-U.S. Privacy Shield»), a...

26-02-2016
Semestre européen: le rapport 2016 pour la Belgique est publié

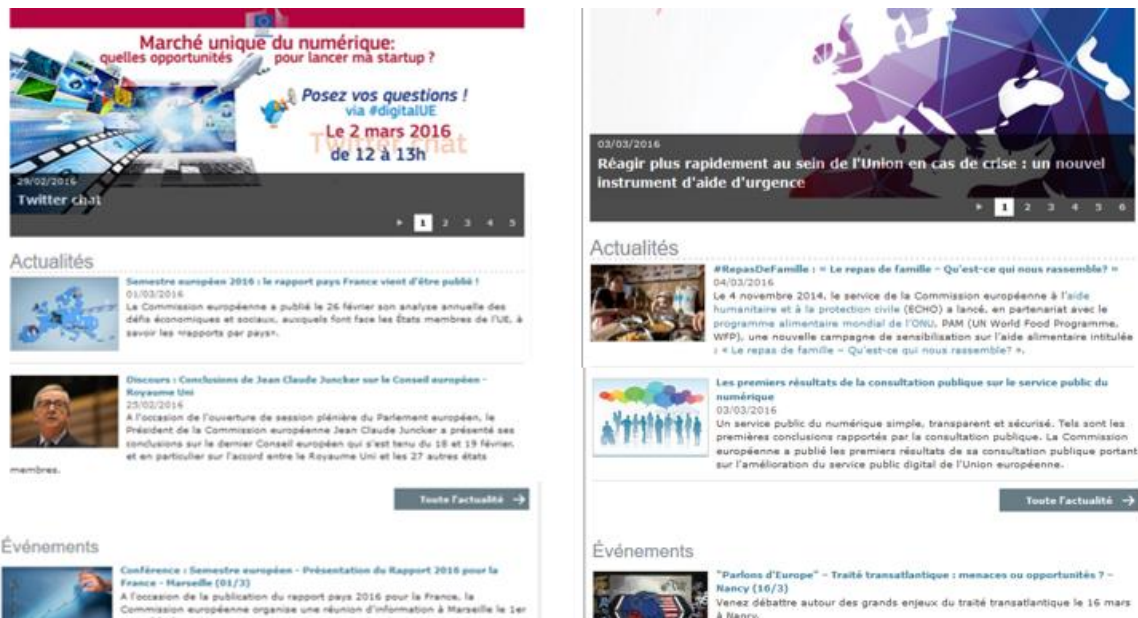
La Commission européenne a publié aujourd'hui son analyse annuelle des défis économiques et sociaux, auxquels font face les États membres de l'UE: les «rapports ...

En savoir plus...

Kuva 17. Belgian-edustuston ajankohtaisuutiset kolmannella viikolla (1.3.)

Belgian-edustusto päivitti uutisosiotaan vain kerran tämän viikon aikana. Kuvasta 17 nähdään, että uutisista kaksi oli kuitenkin uusia: pääuutiseksi nousi mielipidekysely EU:n toimielinten avoimuusrekisteristä, ja toinen uusista uutisista käsitteli komission esitystä EU:n ja Yhdysvaltojen välisestä Privacy Shield -järjestelystä. Näistä ensimmäinen on lokalisoitu, sillä mielipiteitä pyydetään kohdentamalla kysely sivuston käyttäjille. Toinen uutinen sen sijaan on vain yleinen komission esitystä koskeva artikkeli, jota ei ole otsikkotasolla lokalisoitu.

Kuvassa 18 esitetään Ranskan-edustuston ajankohtaisuutiset kolmannella viikolla.

The image shows two side-by-side screenshots of the French delegation's website. The left screenshot features a banner for a digital market event on March 2nd, 2016, with the text 'Marché unique du numérique: quelles opportunités pour lancer ma startup?' and 'Posez vos questions! via #digitalUE'. Below the banner are sections for 'Actualités' (News) and 'Événements' (Events). The right screenshot shows a banner about crisis response: 'Réagir plus rapidement au sein de l'Union en cas de crise: un nouvel instrument d'aide d'urgence'. It also includes 'Actualités' and 'Événements' sections.

Kuva 18. Ranskan-edustuston ajankohtaisuutiset kolmannella viikolla (1.3. ja 4.3.)

Kuvasta 18 näkyy, että Ranskan-edustusto jatkoi kolmannella viikolla ahkeraa päivittämistä. Kolme ajankohtaisosion uutista ja tapahtumaa oli päivitetty alkuvuokolla. Kuvakarusellissa edustusto mainosti uutta Twitter-tapahtumaa, jossa keskusteltiin digitaalisista sisämarkkinoista. Tämä oli jälleen edustuston oma, lokalisoitu tapahtuma. Uutisosiossa myös Ranskan-edustusto kertoi edellisviikon maaraportista oman maansa näkökulmasta ja lisäksi uutena tapahtumana oli Marseillessa järjestettävä tiedotustilaisuus, jossa raporttia esitellään. Nämä ovat kumpikin lokalisoituja.

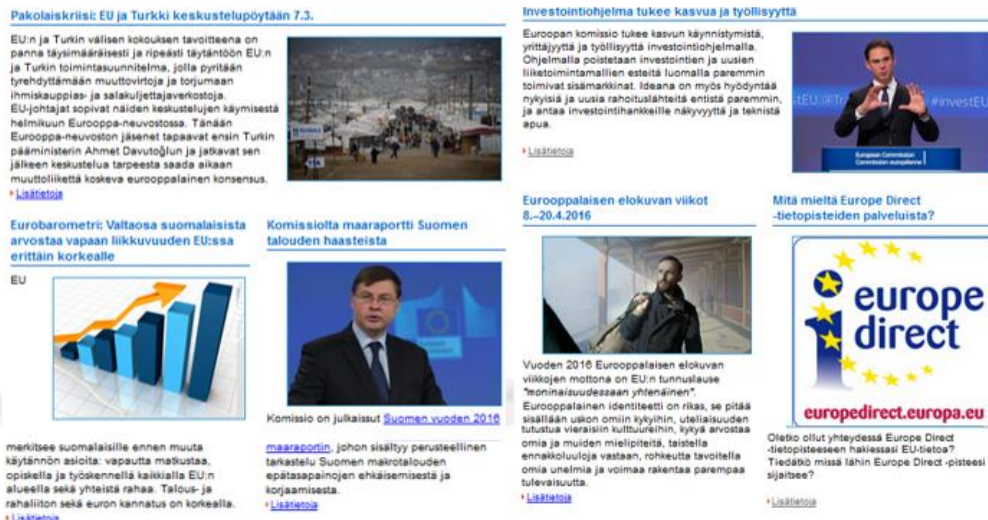
Myöhemmin viikolla kaikki uutiset olivat vaihtuneet. Kuvakarusellissa uutisoitiin komission ehdottamasta uudesta hätätilanteen tuesta. Pääuutisissa kerrottiin komission yhteistyöprojektista "The Family Meal: What brings us together?" Maailman ruokajärjestö WFP:n kanssa sekä kerrottiin julkisia digitaalipalveluja koskevan kuulemisen ensimmäisistä tuloksista. Tapahtumissa edustusto esitteli Yhdysvaltojen ja EU:n välistä kauppasopimusta koskevan kansalaiskeskustelun Nancyssa. Näistä ainoa lokalisoitu oli viimeinen tapahtuma, sillä kaikki muut koskivat yleisesti komissiota ja sen painopisteitä.

Ranska oli siis jälleen aktiivisin päivittäjä, kun taas Belgian uutisosio päivittyi viikon aikana vain kerran. Toisaalta sekä Suomi että Belgia julkaisivat kumpikin vain kaksi uutta artikkelia. Samoja aiheita ei tälläkään viikolla ollut juuri lainkaan: ainoastaan Ranska ja Suomi julkaisivat molemmat uutisen komission maaraporteista, joista Belgia uutisoi jo edellisellä viikolla.

6.3.4. Neljäs viikko

Seurantani neljäs viikko oli 7.3–13.3.2016. Kyseisen viikon tärkeimpiin EU-aiheisiin kuului Turkin ja EU:n välinen huippukokous, jossa keskusteltiin toimintasuunnitelmasta muuttovirtojen tyrehdyttämiseksi. Myös kansainvälinen naistenpäivä ja terrorismin uhrien eurooppalainen muistopäivä sijoittuivat tälle viikolle.

Kuvassa 19 ovat Suomen-edustuston ajankohtaisuutiset neljännellä viikolla.

Kuva 19. Suomen-edustuston ajankohtais uutiset neljännellä viikolla (8.3. ja 11.3.)

Kuvasta 19 näkyy, että Suomen-edustusto uutisoi alkuvuokolla EU:n ja Turkin huippukokouksesta. Aihetta ei ole lokalisoitu otsikkotasolla lainkaan. Muuten uutiset pysyivät alkuvuokolla vastaavina kuin edeltävällä viikolla.

Loppuvuokosta sen sijaan kaikki kolme uutista vaihtuivat. Edustusto tiedotti huhtikuussa Helsingissä järjestettävistä eurooppalaisen elokuvan viikoista. Tapahtuma oli lokalisoitu. Mielenkiintoista oli kuitenkin, että kaksi muuta uutista olivat edustuston ”vanhoja” artikkeleita: investointiohjelmasta kertova artikkeli nousi jälleen pääuutiseksi ja sivuston kolmantena ajankohtais uutisena oli Europe Direct -kysely. Nämä olivat kumpikin, kuten aiemmilla seurantaviikoilla huomioin, lokalisoituja artikkeleita, mutta kvantitatiivisen analyysin ne sisällytetään vain kerran. Näin ollen Suomen-edustusto päivitti neljännellä viikolla vain kaksi uutta uutista, joista yksi oli lokalisoitu.

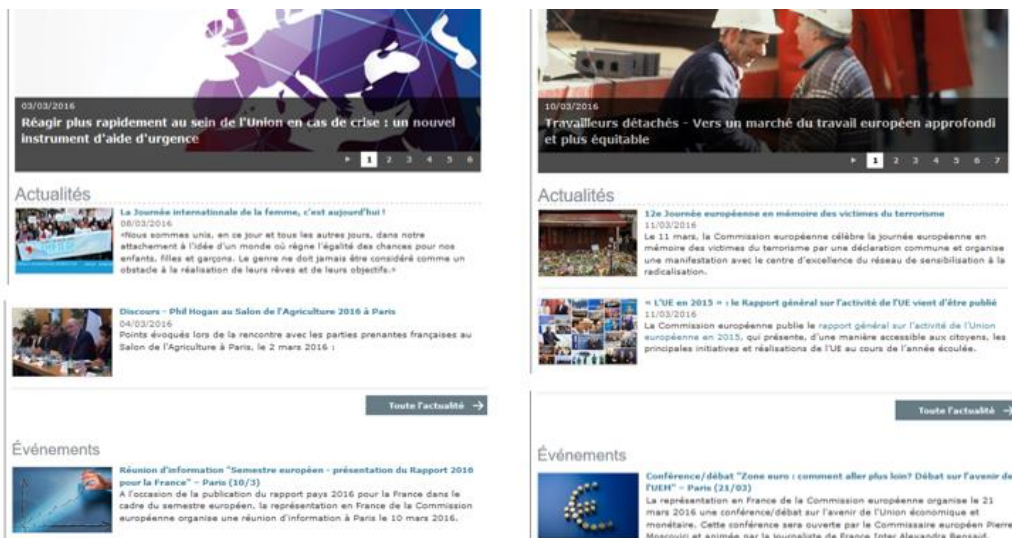
Kuvassa 20 esitetään Belgian-edustuston kolmannen viikon ajankohtais uutiset.

Kuva 20. Belgian-edustuston ajankohtaisuutiset neljännellä viikolla (8.3. ja 11.3.)

Kuvasta 20 nähdään, että Belgian-edustuston alkuvuikon ainoa päivitys oli artikkeli komission ehdottamasta etenemissuunnitelmasta Schengen-järjestelmän normaalin toiminnan palauttamiseksi. Aihe kosketti hyvin läheisesti Belgiaa, mutta myös muita EU-maita, joten artikkelia ei voida katsoa tässä yhteydessä lokalisoiduksi. Myöhemmin viikolla Belgia uutisoi ulkomaille lähetettyjä työntekijöitä (eli toisessa EU- tai ETA-maassa kotimaansa yrityksen komennuksessa työskenteleviä) koskevien sääntöjen muutoksista. Tämäkin uutinen oli tehty yleisesti komission näkökulmasta, eikä sitä voi pitää lokalisoituna.

Kuvassa 21 esitetään Ranskan-edustuston ajankohtaisuutiset neljännellä viikolla.

Kuva 21. Ranskan-edustuston ajankohtaisuutiset neljännellä viikolla (8.3. ja 11.3.)

Kuvasta 21 nähdään, että Ranskan-edustuston sivuilla alkuvuikon uusia aiheita olivat kansainvälinen naistenpäivä sekä artikkeli maatalouskomissaari Hoganin kansalaiskeskustelusta Pariisin maatalousnäyttelyssä. Näistä kahdesta uutisesta ainoastaan Hoganin keskustelu liittyy erityisesti Ranskaan, ja se on lokalisoitu. Naistenpäivästä edustusto uutisoi vain yleisellä tasolla. Tapahtumissa edustustolla oli jälleen maaraporttia koskeva tapahtuma, mutta kyseessä oli eri päivälle ja eri kaupunkiin sijoittuva tapahtuma, joten se lasketaan myös mukaan uutena lokalisoitina.

Myöhemmin viikolla kaikki artikkelit olivat uudistuneet. Kuvakaruseissa Ranska uutisoi Belgian tavoin ulkomaille lähetetyistä työntekijöistä, kun taas tapahtumaosiossa uututena oli euroaluetta koskeva konferenssi, joka järjestetään Pariisissa. Näistä ensimmäinen ei ole lokalisoitu, kun taas jälkimmäinen on. Uutisissa edustusto kertoi terrorismin uhrien eurooppalaisesta muistopäivästä sekä juuri julkaistusta raportista, joka käsittelee koko EU:n toimintaa vuonna 2015. Jo itse aiheet paljastavat, että kyse on koko EU:ta käsittelevistä aiheista, joita ei siis ole otsikkotasolla lokalisoitu.

Tälläkään viikolla ei löytynyt yhtään aihetta, joista kaikki edustustot olisivat uutisoineet. Belgia ja Ranska nostivat esille lähetetyt työntekijät, mutta Suomi ei. Suomi oli toisaalta ainoa, joka uutisoi huippukokouksesta. Yleisesti ottaen viikolla ei ilmestynyt suurta määrää uutisia, mikä korostui etenkin Suomen sivuilla vanhojen uutisten uudelleen ajankohtausosioon tuonnilla. Ranska jatkoi kuitenkin yhä aktiivisimpana sivustojen päivittäjänä.

6.3.5. Viides viikko

Seurantani viides ja viimeinen viikko oli 14.3.–20.3.2016. Viikolle ei sijoittunut erityisiä komission tapahtumia, mutta Eurooppa-neuvostolla oli jälleen huippukokous loppuviikosta.

Kuvassa 22 esitetään Suomen-edustuston ajankohtaisutiset viidennellä viikolla.

Investointiohjelma tukee kasvua ja työllisyyttä

Euroopan komissio tukee kasvun käynnistymistä, yrittäjyyttä ja työllisyyttä investointiohjelmalla. Ohjelmalla poistetaan investointien ja uusien liiketoimintamallien esteitä luomalla paremmin toimivat sisämarkkinat. Ideana on myös hyödyntää nykyisiä ja uusia rahoituslähteitä entistä paremmin, ja antaa investointihankkeille näkyvyyttä ja teknistä apua.

[Lisätietoja](#)

Komissaari Avramopouloksen Suomen-vierailun aiheena muuttoliikekriisi – myös Eurooppa-neuvoston 17.–18.3. pääaiheena

Muuttoliiketoimikomisariaari Dimitris Avramopoulos vieraili Suomessa 17.3. ja tapasi sisäministeri Petteri Orpon. Komissaari Avramopoulos korosti eurooppalaisen ratkaisun löytämisen tärkeyttä ja ihmisetakuuluttajien vastaisten toimien ensisijaisuutta.

[Lisätietoja](#)

Eurooppalaisen elokuvan viikot 8.–20.4.2016

Vuoden 2016 Eurooppalaisen elokuvan viikkojen motto on EU:n tunnuslause "moninaisuudessaan yhtenäinen". Eurooppalainen identiteetti on rikas, se pitää sisällään uskon omiin kykyihin, uteliaisuuden tutustua vieraisiin kulttuureihin, kykyä arvostaa omia ja muiden mielipiteitä, taistella ennakkoluuloja vastaan, rohkeutta tavoitella omia unelmia ja voimaa rakentaa parempaa tulevaisuutta.

[Lisätietoja](#)

Kuva 22. Suomen-edustuston ajankohtaisuutiset viidennellä viikolla (18.3.)

Suomen sivustojen ajankohtaisuutiset päivittyivät viidennellä viikolla vain kerran (kuva 22), ja tuolloinkin ainoastaan yksi uutisista muuttui: uusi uutinen kertoi komissaari Avramopouloksen Suomen-vierailusta, jonka aikana keskusteltiin maahanmuuttokriisistä. Otsikossa huomautettiin, että aihe on sama kuin Eurooppa-neuvoston saman viikon kokouksessa, mutta pääpaino on kuitenkin Suomen tapahtumassa. Näin ollen uutinen on lokalisoitu.

Kuvassa 23 esitetään Belgian ajankohtaisuutiset seurannan viidennellä viikolla.

15-03-2016
L'opinion publique belge et l'Union européenne - Publication de l'Eurobaromètre standard 84.3 pour la Belgique

La Commission européenne a publié le rapport pour la Belgique résultant de l'enquête Eurobaromètre Standard 84.3 réalisée dans le pays entre le 7 et le 16 novembre 2015. Les citoyens ont été invité...

[En savoir plus...](#)

16-03-2016
Nouvelles mesures pour préserver l'emploi dans le secteur sidérurgique européen

Le 16 mars 2016, la Commission européenne a présenté la communication «Siderurgie: préserver des emplois et une croissance durable en Europe» expliquant comment le secteur sidérurgique européen pe...

[En savoir plus...](#)

08-03-2016
La Commission présente une réforme de la directive concernant le détachement de travailleurs

La Commission européenne a présenté le 8 mars 2016 une révision ciblée des règles relatives au détachement de travailleurs. Cette révision traduit l'engagement pris par ...

04-03-2016
Revenir à l'esprit de Schengen: la Commission propose une feuille de route pour rendre le système pleinement fonctionnel

La Commission a présenté le 4 mars une feuille de route détaillée exposant les mesures concrètes qui doivent être prises pour rétablir de l'ordre dans la gestion des frontières ...

15-03-2016
L'opinion publique belge et l'Union européenne - Publication de l'Eurobaromètre standard 84.3 pour la Belgique

La Commission européenne a publié le rapport pour la Belgique résultant de l'enquête Eurobaromètre Standard 84.3 réalisée dans le pays entre le 7 et le 16 novembre 2015. Les cit...

08-03-2016
La Commission présente une réforme de la directive concernant le détachement de travailleurs

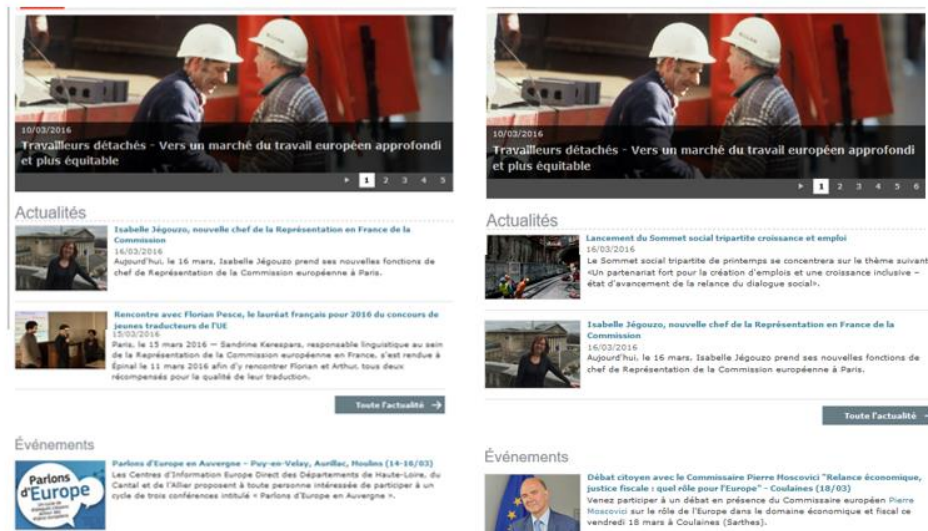

La Commission européenne a présenté le 8 mars 2016 une révision ciblée des règles relatives au détachement de travailleurs. Cette révision traduit l'engagement pris par ...

Kuva 23. Belgian-edustuston ajankohtaisuutiset viidennellä viikolla (16.3. ja 18.3.)

Kuvasta 23 nähdään, että alkuvuikosta Belgian-edustusto päivitti uutisosoionsa artikke-
lin Belgian eurobarometrin tuloksista. Tämä oli uutinen, joka kosketti ennen kaikkea
Belgiaa ja belgialaisia eli se on osa lokalisoitua. Loppuvuikosta osioon päivittyi vielä
yksi uusi uutinen, joka koski Euroopan terästeollisuuden kestävän työllisyyden ja kas-
vun turvaamista. Otsikkotasolla uutista ei kuitenkaan oltu lokalisoitu.

Kuvassa 24 esitetään Ranskan-edustuston ajankohtais uutiset viidennellä viikolla.

Kuva 24. Ranskan-edustuston ajankohtais uutiset viidennellä viikolla (16.3. ja 18.3.)

Ranskan-edustuston sivuilla oli alkuvuikosta kolme uutta uutista, jotka olivat kaikki lo-
kalisoituja: ne kertoivat Ranskan-edustuston uudesta johtajasta, Ranskan Juvenes Trans-
latores kisan voittajasta sekä Parlons d'Europe -tapahtumasta Auvergnassa.

Loppuvuikosta Parlons d'Europe tapahtuman korvasi niin ikään lokalisoitu uutinen ko-
missaari Pierre Moscovicin kansalaiseskustelusta. Toinen uusi uutinen kertoi kasvua ja
työllisyyttä käsittelevästä kolmikantaisesta sosiaalihiippukokouksesta. Jälkimmäistä
uutista ei oltu lokalisoitu.

Viimeisellä viikolla edustustoilla ei siis ollut lainkaan yhteisiä uutisaiheita. Suomi oli
jälleen ainut, joka mainitsi Eurooppa-neuvoston. On toki ymmärrettävää, että koska
Eurooppa-neuvosto on oma toimielimensä, ei komission edustustoilla ole tarvetta aiheet-
tä käsitellä. Mutta hiippukokoukset ovat tärkeä osa koko EU:n toimintaa, joten on hie-
man yllättävää, että vain Suomi uutisoi aiheesta.

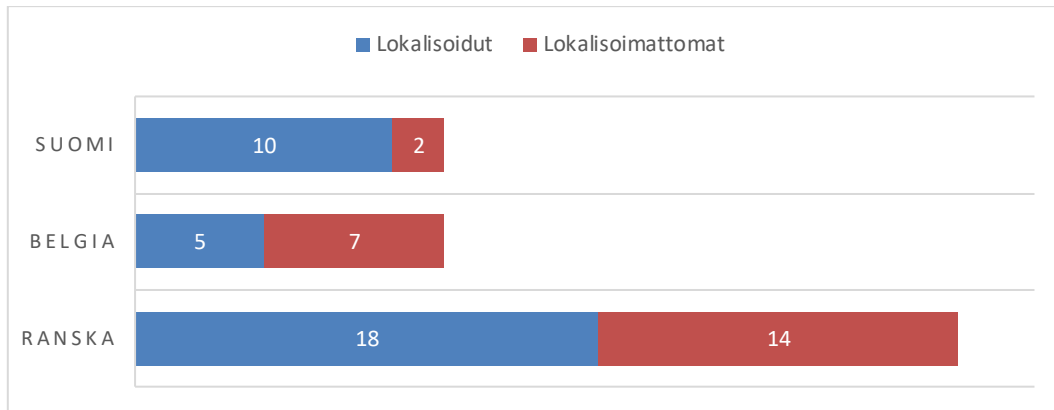
6.3.6. Yhteenveto

Viiden viikon seurantajakso toi esiin useita mielenkiintoisia seikkoja edustustojen lokalisoinnista. Kaiken kaikkiaan Suomi ja Belgia julkaisivat kumpikin viiden viikon seurantajakson aikana 12 ja Ranska 32 uutista. Yksi selkeästi esille nouseva teema oli se, että huolimatta komission yhteisestä linjasta ja painopisteistä, kukin edustusto julkaisi erittäin vähän artikkeleita samoista aiheista: kaikki kolme edustustoa julkaisivat ainoastaan yhden samaa aihetta käsittelevän uutisen samalla viikolla, ja tätäkin aihetta (ESIR toisella seurantaviikolla) oli käsitelty eri näkökulmasta kussakin edustustossa. Kaksi edustustoista sen sijaan käsitteli neljää samaa aihetta samalla viikolla. Toisinaan aiheet saattoivat tietenkin esiintyä edustustojen sivuilla eri viikoilla (esimerkiksi eurobarometrista kerrottiin Suomen sivuilla kolmannella viikolla ja Belgian sivuilla viidennellä viikolla), mutta näitäkin tapauksia oli vain kolme. Kaikki kolme edustustoa myös uutisoivat omien maidensa maaraporteista, mutta eri viikoilla.

Vähintään kahdelle edustustolle yhteisiä aiheita oli lopulta kaiken kaikkiaan vain 6, mikä tuntuu yllättävänkin vähäiseltä, ja kaikki kolme edustustoa kertoivat vain 2 yhteisestä aiheesta. Komission painopisteet kyllä esittäytyvät kunkin edustuston sivustolla, mutta päivitysnopeudessa ja uutisten ja tapahtumien esittämisessä oli paljon vaihtelua.

Varsin pian seurantajakson alettua kävi ilmi, että Ranska oli edustustoista aktiivisin. Vaikka otetaan huomioon, että Ranskalla oli tilaa yhdelle uutiselle enemmän kuin Suomessa ja Belgiassa, Ranskan kokonaisuutismäärä oli kuitenkin huomattavasti suurempi kuin Suomen ja Belgian: Ranska julkaisi kaiken kaikkiaan 32 ajankohtais uutista seurantajakson aikana, kun taas Suomi ja Belgia julkaisivat kumpikin vain 12. Näin suuren eron kohdalla voidaan todeta, että Ranskan päivitysnopeus on Suomea ja Belgiassa huomattavasti korkeampi, ja se tulisi nähdä tapana lokalisoida ja tuoda komissiota lähemmäs kansalaisia. Suomi ja Belgia uutisoivat suhteellisen samanlaisella päivitysnopeudella ja artikkeleita kertyi sama määrä viiden viikon aikana. Toisaalta Suomen kohdalla on otettava huomioon, että osa sen resursseista menee viikkotiedotteeseen, joka kokoaa yhteen sekä verkkosivulla julkaistuja uutisia että muita uutisia. Belgia taas ei uutisoinut juurikaan tapahtumista etusivullaan, vaikka edustusto varmasti sellaisia myös Belgiassa järjestää.

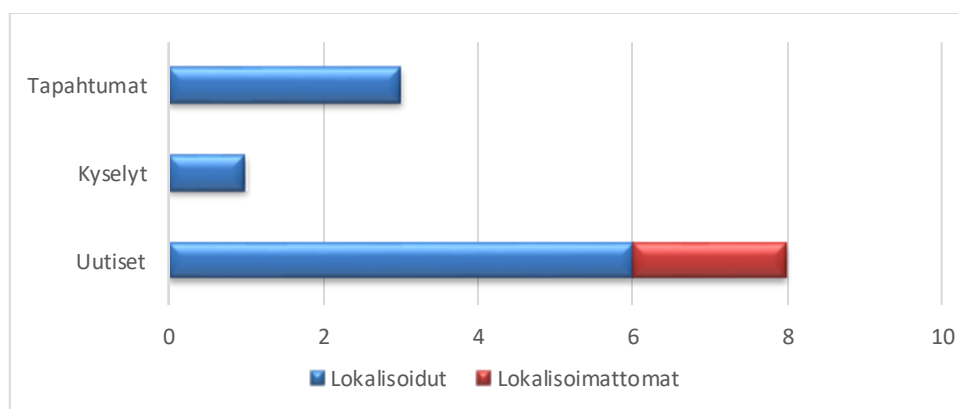
Kuviossa 3 kuvataan ajankohtaisuutisten lokalisoinnin määrää verrattuna lokalisoimattomiin uutisiin.

Kuvio 3. Ajankohtaisuutisten lokalisointi

Kuvion 3 avulla uutisten lokalisointia tarkasteltaessa erot ovat hätkähdyttäviä: Suomi lokalisoiti lähestulkoon kaikki uutisensa, kun taas Belgia vain alle puolet. Ranska pysytteli suuresta uutismäärästään huolimatta keskimaastossa, sillä se lokalisoiti vain hieman yli puolet julkaisemistaan uutisista. Tämä tulee nähdä myös kvalitatiivisen analyysin osalta tärkeänä huomiona, sillä sen takana piilevät vaikuttimet paljastavat lokalisoinnista määrää enemmän.

Kuviossa 4 esitetään Suomen-edustuston ajankohtaisuutisten lokalisoinnin jakautumista teemoittain.

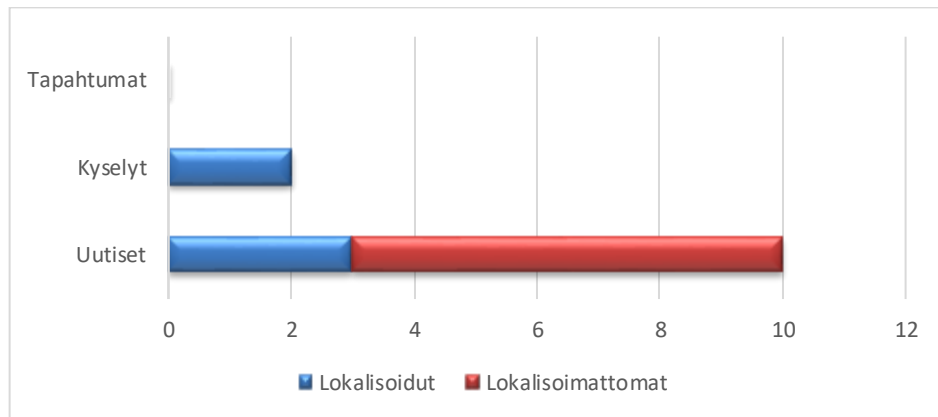

Kuvio 4. Suomen-edustuston ajankohtaisuutisten lokalisoinnin jakautuminen

Kuviosta 4 nähdään, että Suomen-edustuston ajankohtaisuutisten pääpaino oli uutisartikkeissa, joita se julkaisi kaiken kaikkiaan 8. Laskin näihin mukaan myös jo menneistä

tapahtumista kertovia artikkeleita. Tapahtumista informoivia uutisia oli 3 ja edustusto julkaisi yhden kutsun mielipidekyselyyn. Tapahtumat ja kyselykutsu olivat kaikki lokalisoituja, ja lokalisoimattomat tekstit löytyivät siis uutisten puolelta.

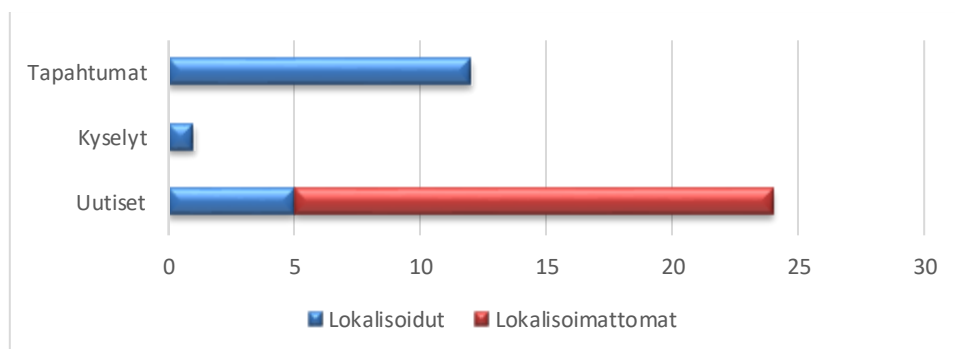
Kuviossa 5 esitetään Belgian-edustuston ajankohtaisuutisten lokalisoinnin jakautumista teemoittain.

Kuvio 5. Belgian-edustuston ajankohtaisuutisten jakautuminen

Kuvio 5 osoittaa, että Belgian-edustuston kohdalla hätkähdyttävintä on tapahtumien puute. Kuten aiemmin totesin, Belgiakin varmasti sellaisia järjestää, mutta ajankohtaisuutisiin ne eivät nouseet. Belgia toisaalta tarjosi sivustonsa käyttäjille kaksi lokalisoitua kyselyä sekä useita uutisartikkeleita, joista tosin vain vajaa kolmasosa oli lokalisoitu. Belgian-edustuston ajankohtaisuutisten lokalisointi oli siis erittäin vähäistä.

Kuviossa 6 esitetään Ranskan-edustuston ajankohtaisuutisten lokalisoinnin jakautumista teemoittain.

Kuvio 6. Ranskan-edustuston ajankohtaisuutisten lokalisoinnin jakautuminen

Kuvio 6 osoittaa, että Ranskan-edustusto julkaisi määrällisesti enemmän uutisia kuin Suomi ja Belgia yhteensä. Kuviosta näkyy hyvin selkeästi, että Ranskan sivustojen lokalisointi painottuu voimakkaasti edustuston tapahtumiin. Uutisista vain noin viidesosa oli lokalisoitu, eli Belgian tavoin Ranskakin julkaisi varsin vähän uutisia omasta näkökulmastaan.

Seurantajaksoni ulkopuolelta on tosin todettava, että maaliskuun 2016 lopussa tapahtuneet Brysselin terrori-iskut ja Junckerin niitä koskenut lausunto saivat uutistilaa nopeasti sekä Belgian- että Ranskan-edustustojen sivuilla, mutta komission Suomen-edustusto ei asiasta uutisoinut, vaikka asia komissiotakin toisaalta kosketti iskun tapahtumapaikan vuoksi. Mutta tässä voidaan kenties myös huomata, että tapahtuman läheisyys on myös tärkeä tekijä uutisten laadinnassa ja lokalisoinnissa: Suomen ja suomalaisten kannalta Brysselin isku oli surullinen mutta kaukainen asia, kun taas erityisesti belgialaisille ja myös ranskalaisille teko oli paljon lähempänä. Tämä vahvistaa olettamusta siitä, että vaikka Belgia ei seurantajakson aikana otsikkotasolla lokalisointiin juurikaan tarttunut, se johtuu osittain siitä, että komissio ja EU ovat jo valmiiksi osa belgialaisten maailmaa.

Kaiken kaikkiaan ajankohtaisuutisten lokalisoinnin analyysi osoitti varsin selkeät trendit kunkin edustuston toiminnassa: Suomi lokalisoi lähes kaikki uutisensa, Ranska painotti erityisesti tapahtumiaan ja Belgia lokalisoi sivustonsa uutisia varsin vähän, mikä voidaan osittain nähdä komission fyysisen läheisyyden vaikutuksena.

6.4. Tekstivertailu

Tutkielmani kolmas analyysiosuus tarkastelee neljää eri artikkelia, joista komission Suomen-, Ranskan- ja Belgian-edustustot julkaisivat kukin omat versionsa aikajaksolla helmikuu-kesäkuu 2016. Edustustoista saamieni tietojen perusteella tiesin, että monet edustustojen sivuilla olevista uutisteksteistä tulevat komission Brysselissä käännettyistä lehdistötiedotteista, jotka vuorostaan on lokalisoitu edustustoissa. Näin ollen aineiston tekstien valinnassa on käytetty seuraavia perusteita: a) kukin edustusto on julkaissut tekstin saman komission lehdistötiedotteen pohjalta, ja b) tekstit ovat aiheeltaan vaihtelevia. Lisäksi pyrin valitsemaan eri pituisia tekstejä sekä sellaisia, joissa koin lokalisoinnin todennäköisemmäksi (esimerkiksi jokaisessa EU-maassa järjestetty Juvenes

Translatores -käännöskilpailu) kuin myös sellaisia, joissa lokalisointia olisi vaikeampi esittää (esimerkiksi komission uusi osaamisohjelma).

Tekstien valinta ja löytäminen osoittautuivat varsin haastaviksi, sillä kuten jo ajankoh-taisaiheiden seurantajaksollani totesin (ks. luku 6.3.), edustustot julkaisivat ennako-odotuksiini nähden yllättävän vähän samoja aiheita käsitteleviä tekstejä. Kaikkien kolmen edustuston yhteisiä uutisia oli koko tutkielmajaksoni aikana varsin vähän, ja mukaan valikoituneet neljä tekstiä edustivat noin kolmannesta mahdollisista yhteisistä aiheista. Kaikki vertailuun käytetyt tekstit on otettu komission edustustojen sivuilta sekä europa.eu-sivuilta löytyvästä lehdistötiedotetietokannasta (Euroopan komissio, 2016a).

Analysoin kunkin tekstin vertaamalla sitä komission alkuperäiseen, englanninkieliseen lehdistötiedotteeseen. En lähde erittelemään mahdollisia muutoksia, joita jo lehdistötie-dotteen käännösversioissa on ollut, vaan tarkastelen vain alkutekstiä ja edustustojen verkkosivuilla julkaistuja, alkuperäisen lehdistötiedotteen pohjalta tehtyjä ranskan- ja suomenkielisiä artikkeleita. Analyysin tarkoituksena oli tutkia, millaisia asioita teksteis-sä oli muutettu, millaisia elementtejä niissä on säilytetty sekä toisaalta lokalisoitu. Ana-lyysini tukena toimi luvussa 5 esitettyjen käännöstaktiikoiden avulla luotu luokittelu, jonka kahdeksaan kategorian avulla tarkastelin kuhunkin tekstiin tehtyjä muokkauksia. Nämä kahdeksan kategoriaa ovat: alkuperäisestä tekstistä suoraan otetut virkkeet, loka-lisoinnit, yksittäiset lisäykset, laajat lisäykset, siirrot, yksittäiset poistot, laajat poistot sekä korvaukset.

Alkuperäisestä tekstistä suoraan otetut virkkeet laskettiin englanninkielisestä alkuperäis-tekstistä mahdollisimman selkeiden tulosten saamiseksi. Tähän kategoriaan kuuluivat kaikki edustustojen virkkeet, jotka olivat edustuston tekstissä samassa kohdassa kuin alkuperäistekstissä ja joissa välittyi sama tieto samassa muodossa. Myös pieniä lisäyksiä tai poistoja (esimerkiksi sivulauseen tai muutaman lisäsanana) sisältävät virkkeet kuuluivat tähän kategoriaan. Näitä virkkeitä ei siis lasketa mukaan tarkasteltaessa teksteihin tehtyjä muokkauksia. Ainoastaan erityistapauksessa jokin tekstiin jätetty virke voidaan laskea lokalisoituksi, mikäli virkkeen jättäminen on epätavallista ja korostaa jollain tavalla paikalliskontekstia.

Lokalisointeja ovat kaikki yksittäiset sanat tai virkkeet, jotka olivat edustuston tekstiin lisäämiä ja liittyivät nimenomaan kohdemaahan. Kuten edellä mainittiin, erikoistapauksissa myös tekstiin jätetyt alkuperäiset virkkeet voidaan laskea lokalisoinneiksi.

Lisäykset ovat edustustojen tekstiin lisäämiä tietoja, mutta toisin kuin lokalisoinnit, ne eivät sinänsä liity kohdemaahan vaan antavat vain lisätietoa, jota alkuperäistekstissä ei ollut. Yksittäiset lisäykset ja yksittäiset poistot ovat poistettuja sanoja tai virkkeitä, kun taas laajemmat poistot ja lisäykset tarkoittivat kokonaista kappaletta. Mikäli poistettu tai lisätty virke on yksinään kokonainen kappale tai esimerkiksi listauksen kohta, sen poistaminen tai lisääminen laskettiin laajaksi.

Siirrot ovat virkkeen siirtoja eri kohtaan tekstissä, esimerkiksi johdanto-osassa olleen lauseen siirtäminen otsikkoon. Korvaukset sen sijaan ovat virkkeitä, jotka on edustustossa muokattu omanlaisiksi ja joissa alkuperäistekstin virkkeitä on yhdistelty, mutta virkkeen välittämä informaatio tulee sinänsä suoraan alkuperäistekstistä. Korvaus on kategoria, joka kattaa suuriakin muutoksia, sillä korvaukset voivat korvata esimerkiksi yhdellä virkkeellä kokonaisen kappaleen.

Tekstit ja niiden analyysit on esitetty seuraavissa alaluvuissa aihepiireittäin. Tekstit on esitetty aikajärjestyksessä (aloittaen ensimmäiseksi julkaistusta), ja ne, joita ei enää löydy verkkoversioina, löytyvät kokonaisuudessaan liitteestä 2.

6.4.1. Juvenes Translatores -kilpailu

Euroopan komission käännöstoimen pääosasto on vuodesta 2007 alkaen järjestänyt vuosittain Juvenes Translatores -käännöskilpailun, joka on tarkoitettu toisen asteen opiskelijoille. Jokaisesta maasta valitaan yksi voittaja, joten luonnollisesti komission lehdistötiedotteessa näitä kaikkia voittajia ei voida korostaa, kun sen sijaan kukin jäsenmaa voi nostaa esille juuri oman voittajansa. Näin ollen oletettavaa oli, että kukin edustusto lokalisoiti uutisensa ja teki siitä omanlaisensa version.

Komission lehdistötiedote rakentui ingressistä ja neljästä kappaleesta. Se oli otsikoitu ”Juvenes Translatores: Winners of the EU translation contest for schools announced today”, ja se oli julkaistu 3. helmikuuta 2016. Vertasin kaikkien kolmen edustuston

tekstiä komission alkuperäiseen tekstiin käyttäen aiemmin määrittämiäni kahdeksaa kategoriata tulosten luokitteluun. Tulokset löytyvät alla olevasta taulukosta 4.

	Suoraan lähdetekstistä	Lokalisointi	Lisäys	Laaja lisäys	Siirto	Yksittäinen poisto	Laaja poisto	Korvaus	Muokkaukset yhteensä
FI	15	6	2	0	0	2	1	1	12
BE	10	3	0	0	0	1	2	1	7
FR	6	5	2	0	1	2	2	1	13

Taulukko 4. Tekstivertailun tulokset, teksti 1 (Jvenes Translatores)

Taulukosta 4 nähdään, että Suomen-edustusto on ottanut eniten virkkeitä suoraan lähdetekstistä. Se korreloi myös poistojen suhteen: kaikki edustustot poistivat alkuperäistekstissä olleen ingressin, mutta sekä Ranska että Belgia poistivat kokonaan myös toisen isomman osion, kun Suomi sen sijaan poisti vain muutamia yksittäisiä virkkeitä.

Teksti oli varsin otollinen lokalisoinneille, ja sitä löytyi kaikkien edustustojen teksteistä. Esimerkiksi kaikki kolme edustustoa olivat lokalisoineet otsikon: Suomi ja Ranska korostivat maansa voittajan paikkakuntaa ("EU:n käänöskilpailun voitto Turkuun" ja "Jvenes Translatores : un jeune Lorrain se distingue au concours européen de jeunes traducteurs") kun taas Belgia tyytyi vain onnittelemaan maansa voittajaa ("Concours Jvenes Translatores: bravo à la lauréate belge!"). Ero saattaa johtua esimerkiksi maiden varsin suuresta kokoerosta, sillä sekä Suomessa että Ranskassa paikkakuntaakohtainen kilpailu on myös varmasti kovaa, ja tästä syystä voittajan paikkakunnan mainitseminen nähdään tärkeänä jo otsikossa. Toisaalta Belgia on tunnetusti varsin kahtiajakautunut maa Flanderin ja Vallonian välillä, joten toisaalta paikkakuntaa ei ehkä juuri tämän jakautuneisuuden vuoksi haluta korostaa.

Otsikko ei ollut ainoa lokalisointi. Suomen-edustusto mainitsi tekstissään muun muassa, että kilpailun voitto meni myös vuonna 2012 samaan lukioon Turussa ja se oli lisännyt tiedon Suomen kilpailuun osallistuneiden lukioiden ja koululaisten määrästä. Belgiakin kertoi heti artikkelinsa alussa oman maansa voittajan nimen ja koulun, ja mainitsi myös paikkakunnan, joka otsikosta vielä puuttui. Sekä Suomen- että Belgian-edustustot olivat lokalisoineet komission varapuheenjohtaja Georgievan lausunnosta osuuden, jossa tämä onnittelee voittajia. Alkuperäistekstin "My congratulations to all the winners of this

year's competition” on korvattu Suomen-edustustossa “Sydämelliset onniteluni Atte Kaljoselle, Suomen kilpailun tämänvuotiselle voittajalle, jonka käänös valikoitui tiukan seulan läpi parhaaksi” ja Belgian-edustustossa ”J'adresse mes félicitations à Margaux Cuyle, qui a su se distinguer face à une rude concurrence pour se hisser au premier rang en Belgique”.

Ranskan teksti oli voimakkaimmin irti alkuperäistekstin rakenteesta, ja vaikka lokalisoiteja olikin määrällisesti Suomea vähemmän (taulukko 4), on siinä hyödynnetty vaihtelevimmin eri muokkauskeinoja: tekstiä on lokalisoitu, lisätty, siirretty ja korvattu sekä osia poistettu. Suomenkin tekstistä löytyi muutamia lisäyksiä (esimerkiksi juvenes translatorsin käänös suomeksi), mutta siirtoja ei tekstissä ollut. Ranskan isoin poisto oli Georgievan lausunnon jättäminen kokonaan pois tekstistä. Ranskan tekstin ensimmäinen lause osoittaa selkeästi, miten erilaisella tyylillä edustusto tekstiään lähti rakentamaan: ”Parfaite maîtrise de sa langue maternelle et du français, c'est la combinaison gagnante pour le lauréat du concours de jeunes traducteurs de l'UE en France, Florian Pesce.”. Ranskan-edustuston teksti kertoi myös varsin yksityiskohtaisesti voittajan kääntämästä tekstistä ja kääntämiseen tarvituista taidoista sekä Ranskasta kilpailuun osallistuneiden määrästä. Ranskan artikkelin näkökulma painottui huomattavasti Belgi-aa ja Suomea voimakkaammin lokaaliin näkökulmaan.

Kunkin edustuston teksti myös loppuu varsin eri tavalla. Belgia oli jättänyt koko taustoittavan osuuden pois artikkelistaan. Syynä voi hyvin olla vain tekstin yksinkertaistaminen ja toisaalta se, ettei osuus tuo erityisesti uusia näkökulmia aiheeseen vaan oikeastaan vain sanoo eri sanoin ja yksityiskohtaisemmin jo aiemmin mainitut tiedot. Myös Suomi jätti väliotsikon pois, mutta muutoin antoi taustoittavan osuuden pysyä lähes alkuperäisenä tekemättä erityisiä muutoksia tai lokalisoiteja. Ranska jätti artikkeliinsa väliotsikon ja Suomen tavoin otti tekstinkin aika lailla suoraan alkuperäisestä tiedotteesta. Se kuitenkin jätti lopusta pois osuuden, jossa kerrotaan, että kilpailuun osallistuu myös kouluja EU:n merentakaisilla alueilla ja että kilpailu on inspiroinut kilpailijoita opiskelemaan kieliä yliopistossa ja hakeutumaan kääntäjänuralle. Ensimmäinen poisto on helppo nähdä yksinkertaistamisena, mutta myös hieman lokalisoituna, sillä osa näistä alueista kuuluu Ranskalle. Näin ollen ranskalaisille ei kenties tarvitse erikseen mainita, että kilpailu koskee myös merentakaisia alueita. Ranskan artikkeli ei kuiten-

kaan pääty tähän taustoittavaan osioon vaan lyhyeen kappaleeseen, jossa kerrotaan, että kilpailun voittajat palkitaan Brysselissä. Tämä osuus on siirretty alkuperäistekstin alusta. Mielenkiintoista on, että Ranska tiedotti voittajien ja heidän opettajiensa ja perheidensä matkustavan Brysseliin 13.–15. huhtikuuta, vaikka kaikissa muissa artikkeleissa todettiin vain, että palkitseminen tapahtuu 14. huhtikuuta. Ranskan-edustusto siis korostaa koko matkaa, kun taas Suomi ja Belgia korostavat nimenomaan palkitsemistilaisuutta.

Kolme edustustoa tuottivat kolme erilaista artikkelia, joista löytyi kuitenkin myös paljon suoraan lähdetekstistä otettua materiaalia ja rakennetta. Suomen ja Ranskan artikkelit olivat Belgian artikkelia pidemmät ja lokalisoidummat, mutta Ranska vei muokkauksen pisimmälle. Suomen artikkeli oli loppujen lopuksi varsin uskollinen alkuperäistekstin informaatiolle ja pyrki tekemään lokalisoinnin yksittäisten lauseiden avulla, kun taas Ranskalla muuttui lokalisoidessa helposti kokonainen kappale. Suomi oli ainoa, joka uutisoi lähestulkoon kaikki alkuperäistekstin tiedot, kuten suoraan alkuperäisteksteistä otettujen virkkeiden määrä antaa olettaa (taulukko 4). Ranska hävitti Georgievan lausunnon lisäksi paljon informaatiota lokalisointiansa vuoksi ja Belgia taas jätti taustaosion kokonaan pois. Muutoin Belgia oli toisaalta edustustoista selkeimmin kiinni alkuperäistekstin lause- ja informaatorakenteessa, mitä tukee taulukosta 4 nähtävä lisäysten ja siirtojen puute sekä vähäinen lokalisointi ja toisaalta suhteellisen korkea suoraan alkuperäistekstistä otettujen virkkeiden määrä.

6.4.2. ALV-järjestelmän uudistaminen

Tekstivertailuni toiseksi tekstiksi valitsin komission tiedotteen ALV-järjestelmän uudistamisesta. Lehdistötiedote ”VAT Action Plan: Commission presents measures to modernise VAT in the EU” julkaistiin 7. huhtikuuta, ja se käsitteli laajasti komission uutta toimintasuunnitelmaa EU:n yhteisen ALV-järjestelmän uudistamiseksi. Uudistuksen tarkoituksena on yksinkertaistaa järjestelmää sekä tehdä siitä turvallisempi ja yritysystävällisempi. Uudistuksessa huomioidaan myös erityisesti digitalisoituvan talouden tuomat uudet haasteet ja verkkokaupan helpottaminen.

Lehdistötiedotteen alussa annettiin taustoja uuden toimintasuunnitelman tarpeelle sekä kerrottiin ns. ALV-vajeesta, jota ALV-järjestelmää uudistamalla pyritään korjaamaan.

Uudistamisen pääkohdat listattiin neljän luetelmakohdan avulla, ja niiden jälkeen tiedotteessa esitettiin komissaarien Valdis Dombrovskisin ja Pierre Moscovicin kommentit uudistuksesta. Tiedotteessa avattiin tämän jälkeen aiemmin listattuja pääkohtia pidempien kappaleiden avulla. Niissä kerrottiin konkreettisista toimista, joita komissio tulee toimintasuunnitelman myötä toteuttamaan. Tämän jälkeen lehdistötiedote jatkui komission lehdistötiedotteille tutun kaavan mukaisesti pidemmällä taustoittavalla osiolla ja lopuksi lyhyellä katsauksella tulevaisuudessa toteutettavista toimista.

	Suoraan lähdetekstistä	Lokalisointi	Lisäys	Laaja lisäys	Siirto	Yksittäinen poisto	Laaja poisto	Korvaus	Muokkaukset yhteensä
FI	26	3	2	0	6	14	10	1	36
BE	31	0	0	0	0	9	7	1	17
FR	3	0	0	0	0	0	0	7	7

Taulukko 5. Tekstivertailun tulokset, teksti 2 (ALV-järjestelmän uudistaminen)

Taulukosta 5 nähdään, että Suomen ja Belgian artikkelit pohjaavat kumpikin voimakkaasti alkuperäiseen lehdistötiedotteeseen, sillä Suomen virkkeistä 26 ja Belgiassa vastaavasti 31 tulivat suoraan alkuperäistekstistä. Ranskan teksti sen sijaan oli huomattavasti alkuperäistä lyhyempi, ja se näkyikin suoraan otettujen virkkeiden määrässä (3). Loput Ranskan artikkelin virkkeistä olivat korvattuja, mikä tekee tekstien vertailusta varsin vaikeaa, koska taulukko vaikuttaa näin varsin epätasaiselta, koska Ranska on sulauttanut lähes kaikki alkuperäisartikkelin tiedot muutamiin virkkeisiin, eikä oikeastaan edes poistanut mitään.

Lokalisointia ja lisäyksiä löytyi tällä kertaa vain Suomen-edustuston tekstistä. Suomen versiossa tekstin alkua on lyhennetty, mutta yleisten esittelykappaleiden yhteyteen on tekstiin lisätty kappale, jossa kerrotaan ALV-vajeen tasosta Suomessa vuonna 2013. Kappaleessa todetaan, että vaikka Suomessa arvonlisäverot pystytään keräämään todella hyvin, Suomessakin jää saamatta satoja miljoonia. Tämä osuus on luultavasti vaatinut myös tiedonhakutyötä edustustossa, ja on tietenkin selkeästi tarkoitettu lokalisoinniksi. Myöhemmin tekstissä Suomen-edustusto on tehnyt kaksi lisäystä sulkeisiin: ”sähköiset julkaisut (kuten verkkolehdet) saavat oikeuden samoihin alennettuihin verokantoihin kuin fyysiset julkaisut (kuten painetut lehdet).” Nämä lisäykset ovat edustuston omia ja

ne on tehty joko esimerkeiksi selkeyttämään tai annettu lisätiedoksi esimerkiksi sellaisille sivuston käyttäjille, joille digiajan terminologia ei ole täysin tuttua.

Sekä Suomi ja Belgia ovat poistaneet suuren määrän tekstiä: komissaarien kommentit ovat kadonneet kokonaan kuten myös ranskalaisilla viivoilla tehty luettelo uudistuksen pääkohdista. Kumpikin teksti siirtyy suoraan numeroituun luetteloon, jossa selitetään jokaisen uudistuksen pääkohdat hieman syvemmin. Mielenkiintoista on, että vaikka kullakin luetelmakohdalla oli oma otsikkonsa myös alkuperäisessä lehdistötiedotteessa, on Suomen-edustustossa päätetty poistaa luettelman otsikot ja sen sijaan käyttää luetelmakohdista saatuja otsikoita numeroitujen kohtien aloittavina virkkeinä. Esimerkiksi luettelon ensimmäisen kohdan ensimmäinen otsikko ”Keskeiset periaatteet tulevaisuuden yhtenäiselle eurooppalaiselle alv-järjestelmälle” ei vastaa alkuperäisen lehdistötiedotteen pääkohtien luettelon ensimmäistä otsikkoa (”A future definitive EU VAT system for cross-border trade to reduce opportunities for fraud”) vaan ranskalaisten viivon aloittavaa virkettä ” key principles for a future single European VAT system”. Näin ollen luettelo sisältyneitä informaatiota ei oltukaan poistettu, vaan kaksi luetteloa oli vain sulautettu yhteen selkeyden vuoksi. Belgia sen sijaan käytti luettelossa olleita otsikoita, eikä siis hyödyntänyt luetelmakohdissa annettuja virkkeitä lainkaan. Luettelon kohtia oli kuitenkin myös selkeästi lyhennetty, ja erityisesti Suomen-edustusto on poistanut varsin rankalla kädellä tekstiä ja jättänyt vain ydinasioina pitämänsä virkkeet kuhunkin kohtaan, pitäen luettelon kohdat näin suhteellisen lyhyinä ja iskevinä.

Suomen- ja Belgian-edustustot noudattivat varsin samaa taktiikkaa (lyhentäminen ja selkeyttäminen), mutta niillä tuntui olevan paikoin aivan vastakkaiset päätökset siitä, mitä kohtia alkuperäisestä tiedotteesta otetaan artikkeliin ja mitä poistetaan: alkutekstissä edustustot olivat poistaneet eri kappaleita, ja lopussa sama kaava toistui. Suomen-edustusto valitsi alkuperäisen lehdistötiedotteen taustoittavan osuuden kaksi ensimmäistä kappaletta pienin muutoksin liitettäväksi oman tekstinsä loppuun. Belgia sen sijaan jätti koko taustoittavan osuuden pois ja otti artikkelinsa viimeiseksi kappaleeksi alkuperäisen tiedotteen ”Next Steps” -osuuden, jossa kerrotaan tulevista toimista. Toisaalta lopun erot voi myös nähdä alun valintojen tuloksena: Belgia taustoitti jo artikkelinsa alussa aihetta Suomea kappaleen verran enemmän, joten edustustossa pidettiin kenties tärkeämpänä tulevien suunnitelmien esille nostamista lopuksi. Toisekseen Suo-

mi oli artikkelissaan yleensä ottaenkin Belgiaa taustoittavampi, joten voi olla, että Suomen-edustustossa taustan esittelemistä ja lukijoiden ymmärtämisen varmistamista pidetään erityisen tärkeänä. Se on tietenkin omanlaista lokalisointiaan. Olivat syyt mitkä tahansa, nämä erot ovat mielenkiintoisia, ja todistavat sen, että samasta lähdemateriaalista saa varsin erilaisia tulkintoja ilman erityisen suuria muutoksia.

Ranskan-edustusto lähti jälleen täysin omille teilleen tiedotteen muokkaamisessa. Tiedotteen alkuperäisestä rakenteesta ei ole juurikaan mitään jäljellä. Teksti on suurimmaksi osaksi rakennettu alkuperäisessä tiedotteesta olleiden lauseiden pohjalta joko suoraan kopioiden tai muokaten, mutta lauseet on yhdistelty eri tavoin. Vain ALV-vajeesta kerrota kappale on otettu alkuperäisestä tiedotteesta suoraan tekstiin, ja artikkelin loppu on alun tavoin Ranskan-edustustossa laadittuja kappaleita, jotka tosin on luotu pääasiassa tiedotteen virkkeiden pohjalta. Näin ollen niitä on pidettävä korvattuina lauseina (taulukko 5). Esimerkiksi tekstin viimeinen kappale ”Les réformes permettraient de réduire, à terme, la fraude transfrontalière de quelques 40 milliards d’euros par an” vaikuttaisi olevan tehty alkuperäisessä tiedotteesta olleen uudistusluettelon toisessa kohdassa olevan virkkeen ”Estimates show that the future VAT system could reduce cross-border fraud by around EUR 40 billion (or by 80%) a year” pohjalta. Ranskan tekstin luokitteluun kategorioiden oli erityisen vaikeaa, sillä käänös on lähtenyt niin irti alkuperäistekstistä, että on vaikea määrittää mitään virkkeitä sinänsä poistetuiksi, mutta alkuperäistekstistä ei toisaalta oltu juuri otettu virkkeitä suoraankaan. Tämä korostuu erityisesti taulukossa 5, jossa Ranskalla on muokkauksia vain 7, kun taas Suomen ja Belgian edustustoilla luvut nousevat 36:een ja 17:ään. Tässä tulee siis esiin ongelma, joka luokittelussa on: jos edustusto tekee tekstistä täysin omansa, tekstejä ei voi täysin enää verrata keskenään.

Vaikka voidaankin siis kyseenalaistaa luokittelun toimivuus tämän tekstin osalta, on kuitenkin selkeää, että Ranskan teksti oli jälleen selkeästi muokatuin artikkeli, ja tällä kertaa se oli myös selkeästi lyhyin. Suomen- ja Belgian-edustustojen artikkelit olivat kumpikin eroistaan huolimatta varsin samanlaisia perusrakenteeltaan ja pituudeltaan, mutta Ranska hylkäsi alkuperäistekstin rakenteen ja informaatiojärjestyksen. Ranskan artikkeli oli eniten muokattu, oikeastaan täysin uudelleenmuokattu, mutta lokalisointia siitä ei löytynyt. Belgian teksti seurasi varsin uskollisesti muutamia isoja poisto-

ja lukuun ottamatta alkuperäistekstiä, kun taas Suomi toisaalta seurasi alkuperäistekstiä mutta myös lisäsi lokalisointia ja tarkennuksia.

6.4.3. ESIR-rahasto

Tekstivertailun kolmas teksti on Euroopan strategisten investointien rahastosta (ESIR) kertova artikkeli. Komissio julkaisi aiheesta pitkän lehdistötiedotteen, jossa kerrottiin, että vuoden toiminnassa ollut rahasto saa jatkoa menestyksensä ansiosta. ESIR on osa Junckerin komission vuonna 2015 käynnistämää Euroopan investointiohjelmaa.

Lehdistötiedote julkaistiin 1. kesäkuuta nimellä ”Investment Plan for Europe: European Fund for Strategic Investments to be extended following successful first year”. Alun esittelevien kappaleiden jälkeen tekstissä kerrottiin komission puheenjohtaja Junckerin sekä komissaari Jyrki Kataisen, jonka vastuualueelle investointiohjelma kuuluu, lausunnoista. Tämän jälkeen tiedotteessa kerrottiin rahaston tähänastisesta toiminnasta ja siihen liittyvistä muista hankkeista, tiedotteen ilmestymispäivänä julkaistusta Euroopan investointihankeportaalista ja Euroopan investointineuvontakeskuksesta. Tiedote mainitsi myös muita komission toimia investointien parantamiseksi. Tämän jälkeen tiedotteessa esiteltiin luettelona ESIR-rahaston tulevaisuudennäkymät pääpiirteissään. Näihin kuuluivat muun muassa komission suunnitelma esittää rahaston keston pidennystä syyskuussa, ESIR-tyyppisen investointimallin hyödyntäminen myös EU:n ulkopuolisissa maissa, Euroopan investointineuvontakeskuksen vahvistaminen sekä panostaminen kestäviin ja ympäristöystävällisiin hankkeisiin. Aivan tiedotteen lopussa oli vielä taustoitettava osuus, jossa muistutettiin Euroopan investointirahaston päämäärästä sekä annettiin viimeisimmät tarkat luvut ESIR-rahoituksesta.

	Suoraan lähdetekstistä	Lokalisointi	Lisäys	Laaja lisäys	Siirto	Yksittäinen poisto	Laaja poisto	Korvaus	Muokkaukset yhteensä
FI	30	2	0	0	0	4	13	2	21
BE	4	5	1	0	1	1	26	0	34
FR	35	0	4	0	1	8	5	1	19

Taulukko 6. Tekstivertailun tulokset, teksti 3 (ESIR-rahasto)

Taulukko 6 osoittaa, että Belgian teksti oli tällä kertaa eniten muokattu: se oli sekä lokalisoitu että selkeästi eniten lyhennetty ja teksti sisälsi vain neljä virkettä suoraan alkuperäisestä lehdistötiedotteesta. Artikkelin loppuosa on käytännössä edustuston omaa, lokalisoitua tekstiä. Edustusto kertoi, että Belgiassa rahastoa hyödynnetään jo kolmessa infrastruktuurihankkeessa ja että rahasto on allekirjoittanut sopimuksen yhteensä kuu- den belgialaisen rahoituksenvälittäjän kanssa. Myös nimet ja summat mainitaan tekstis- sä. Tämän katsauksen jälkeen Belgian-edustusto päätti tekstinsä alkuperäisen tiedotteen tulevaisuudennäkymiä käsittelevän osuuden alusta otetulla virkkeellä, jossa todetaan, että menestyksensä vuoksi rahaston kestoja pidennetään yli kolmen vuoden alkuperäisen keston.

Belgian-edustusto on muissa vertailuissa teksteissä ollut yleensä hyvin lähellä alkupe- räistä tekstiä. Siksi onkin mielenkiintoista, että se lokalisoi ESIR-rahastoa käsittelevää tekstiä näinkin voimakkaasti. Se oli myös lyhentänyt tekstiä edustustoista selvimmin. Onkin selvää, että rahasto koetaan edustustossa belgialaisia suuresti kiinnostavaksi ai- heeksi. Useat belgialaiset hankkeet ja rahoituslaitokset ovat jo solmineet sopimuksen rahaston kanssa, mikä tietenkin on omiaan antamaan rahastosta positiivista kuvaa ja osoittaa, että belgialaiset ovat alun perinkin jo olleet varsin kiinnostuneita rahastosta.

Suomen-edustusto jatkoi jo tutuksi tulleella linjalla: tekstiin oli lisätty yksi lokalisoitu virke, joka sitoo tekstin heti osaksi myös Suomea ja suomalaisten mielenkiinnon kohteita. Tekstistä voidaan kuitenkin löytää myös toinen suomalaisia puhutteleva kohta. Edus- tusto oli nimittäin ottanut artikkeliinsa mukaan niin Junckerin kuin Jyrki Kataisenkin kommentit. Aikaisemmissa teksteissä on kuitenkin nähty, että komissaarien kommentit varsin useasti jätetään pois. Tästä syystä sovelletaan tässä määrittelyä, jonka mukaan myös tekstiin jätetty alkuperäisvirke voidaan katsoa lokalisoinniksi, jos se on epätavallista ja sillä on selkeä merkitys paikallisille. Suomen-edustuston tekstissä Kataisen kommenttien säilyttäminen voidaan siis tässä nähdä lokalisoitina, sillä kyseessä on suomalainen komissaari, jonka lausunnot luultavasti kiinnostavat suomalaisia enemmän kuin muiden maiden komissaarien.

Ranskan-edustusto oli ottanut tekstiinsä eniten lauseita suoraan alkuperäisestä tiedot- teesta (taulukko 6). Sillä oli myös selkeästi vähiten poistoja. Edustuston tekstissä oli

selkeyden vuoksi lisättyjä väliotsikoita, mutta sen sijaan ei lainkaan lokalisointia. Ranskan artikkelin otsikkokin, (”Plan d’investissement pour l’Europe : une première année fructueuse”), muuttaa hieman uutisen näkökulmaa: kun alkuperäinen tiedote sekä Suomen- ja Belgian-edustusto korostivat ohjelman pidennystä, Ranskan otsikko nostaa esille vain ensimmäisen vuoden menestyksen.

Kolmannessa tekstivertailussa huomattiin siis, että Suomen-edustusto jatkoi varsin tutulla linjalla, jossa alkuperäistä tekstiä lyhennetään ja lisätään hieman lokalisointia. Belgian-edustusto sen sijaan yllätti irtautumalla alkutekstistä, kun taas Ranskan-edustusto pysyi todella tiukasti kiinni alkuperäisessä tekstissä, mikä ei ole sille aiempien tekstien valossa ominaista. Tämä osoittaa, että otannan ollessa pieni myös poikkeamia voi hyvinkin löytyä ja että on aina muistettava ottaa huomioon, että tekstien laatimiseen saattaa vaikuttaa ulkopuolisia asioita, kuten ajanpuute. Toisaalta tässä tapauksessa myös nousi hyvin selkeästi esille, että Belgian-edustustossakin tekstejä lokalisoidaan, kun aihe on siihen otollinen.

6.4.4. Euroopan osaamisohjelma

Tekstivertailun neljäs ja viimeinen osio käsittelee 10. kesäkuuta 2016 julkaistuja tekstejä, joissa uutisoitiin komission osaamisohjelmasta Euroopalle. Ohjelma sisältää kymmenen tointia, joilla pyritään varmistamaan, että Euroopan inhimillinen pääoma hyödynnetään mahdollisimman hyvin.

Komission lehdistötiedote, ”Ten actions to help equip people in Europe with better skills”, tarjosi kattavan katsauksen komission toimiin ja osaamisohjelmaan. Tiedotteen neljä ensimmäistä kappaletta esittelevät aiheen taustan ja kertovat ohjelman päämäärästä: Euroopassa on isoja kohtaanto-ongelmia, sillä esimerkiksi useat korkeasti koulutetut nuoret eivät löydä taitojaan vastaavaa työtä, kun taas työnantajat kokevat, etteivät he löydä tarpeeksi taitavia ihmisiä. Tätä ongelmaa komissio pyrkii ratkaisemaan ohjelmallaan, jonka tarkoituksena on ennakoida työmarkkinoiden tarpeita, parantaa työntekijöiden taitotasoa ja korostaa monialaista osaamista koulutuksessa. Komission varapuheenjohtaja Valdis Dombrovskis, varapuheenjohtaja Jyrki Katainen, komissaari Marianne Thyssen sekä komissaari Tibor Navracsics korostivat kukin omissa lausunnoissaan sitä,

kuinka muuttuvassa maailmassa ihmisiin ja näiden taitoihin investoiminen on ensisijaisen tärkeää niin hyvinvoinnin, kilpailukyvyn kuin innovaationkin kannalta.

Komissaarien lausuntojen jälkeen tiedotteessa luetteloidaan komission kymmenen tointa. Näistä neljä käynnistettiin jo kesäkuussa tiedotteen julkaisun yhteydessä, ja loput vuoden 2016 ja 2017 aikana. Jokaista tointa kuvataan virkkeellä tai kahdella ytimekkäästi kiteyttäen. Tiedotteen lopussa on vielä taustoittava osio, jossa kerrataan, miksi ohjelmalle on tarvetta.

	Suoraan lähdetekstistä	Lokalisointi	Lisäys	Laaja lisäys	Siirto	Yksittäinen poisto	Laaja poisto	Korvaus	Muokkaukset yhteensä
FI	21	3	1	0	0	2	6	3	15
BE	20	0	1	0	0	1	7	0	9
FR	20	0	2	0	0	3	5	1	11

Taulukko 7. Tekstivertailun tulokset, teksti 4 (Euroopan osaamisohjelma)

Neljäs teksti osoittautui edustustojen osalta kaikkein yhteneväisimmäksi. Taulukko 7 osoittaa, että kaikki kolme edustustoa pysyttelivät alkuperäistekstin informaatiossa, ja ne olivat säilyttäneet lähes saman määrän alkuperäistekstin virkkeistä (Suomi 21 ja Belgia ja Ranska 20). Poistojakin kaikilla oli yhteensä sama määrä, vaikkakin Belgiassa eniten suuria ja Ranskalla eniten pieniä.

Lokalisointia löytyi tällä kertaa vain Suomen-edustuston tekstistä. Tekstistä löytyy kaksi virkettä, joissa kerrotaan kohtaanto-ongelman laajuudesta Suomessa. Lisäksi Kataisen kommentti on jälleen säilytetty tekstissä, mikä lasketaan lokalisoinniksi, kuten jo luvussa 6.4.3. todettiin. Vertailun vuoksi voidaan todeta, että esimerkiksi belgialaisen komissaari Marianne Thyssenin lausuntoa ei Belgian-edustuston tekstissä nähdä.

Kukin edustusto oli tehnyt lisäyksiä: Suomi lisäsi ”ns”-lyhenteen taitotakuu-termin eteen, Belgia lisäsi otsikkoon Twitter-hashtagin eli aihehänneen, ja Ranska lisäsi otsikkoon tiedon siitä, että kyseessä on uusi strategia, sekä väliotsikon ennen toimien luetteloa. Suomen-edustusto korvasi lisäksi muutamia lauseita yksinkertaisemmilla ja hienon poistoja sisältävillä, mutta lähes saman tiedon välittävillä virkkeillä. Yksi esimerkki tällaisista korvatuista virkkeistä on artikkelin alussa: kun alkuperäisessä tiedotteessa

sanotaan ”The aim is to ensure that people develop a broad set of skills from early on in life and to make the most of Europe’s human capital, which will ultimately boost employability, competitiveness and growth in Europe”, Suomen-edustuston artikkelissa todetaan vain, että ”komission uudella osaamisohjelmalla pyritään siihen, että työvoiman osaaminen vastaisi paremmin nykypäivän työelämän tarpeita”. Suomen tekstissä luetelmakohdat oli myös muutettu vain yksinkertaisesti kappaleiksi.

Osaamisohjelmasta kertovissa teksteissä ei siis nähty suuria lokalisoiteja tai muokkauksia. Kaikki edustustot seurasivat varsin uskollisesti alkuperäistä tiedotetta ja sen informaatiota ja käyttivät pääasiassa vain lyhentämistä muokkauskeinonaan. Ainoastaan Suomelta löytyi muutaman virkkeen verran selkeää lokalisointia, joka oli lisätty tekstiin. Myös Kataisen lausunnon jättäminen tekstiin voidaan nähdä osana lokalisointia.

Kiinnostavaa oli, että kaikki edustustot olivat päättäneet poistaa virkkeen ”Today’s New Skills Agenda for Europe calls on Member States and stakeholders to improve the quality of skills and their relevance for the labour market.” Kaikissa edustustoissa todettiin siis ilmeisesti, että jäsenmaille ja sidosryhmille esitetty vetoamus ei kuulu tavallisille kansalaisille kohdennettuun artikkeliin. Tämäkin on siis osa komission yleisen viestinnän muokkaamista kansalaisille paremmin soveltuvaksi.

6.4.5. Yhteenveto ja yleisiä huomioita

Neljä tekstivertailua toivat esiin useita mielenkiintoisia seikkoja edustustojen tekstien lokalisoinnista. Vertailun ulkopuolelle jäi muutamia yleisiä huomioita, ja koska ne on myös hyvä nostaa esille analyysissä, esittelen ne seuraavaksi ennen analyysien yhteenvetoa. Huomiot liittyivät rakenteellisiin ja kielellisiin seikkoihin, jotka toistuivat useissa teksteissä ja sopivat siksi paremmin yhteenvedossa käsiteltäviksi.

Suomen teksteistä nousi esiin muutamia erityispiirteitä. Ensinnäkin komission tiedotteissa esiintyvä ”we” on joko häivytetty tai muutettu yksinkertaisesti ”komissioksi”. (Esimerkiksi ”we will present in 2017 a VAT simplification package designed to support the growth of SMEs” on Suomen artikkelissa ”vuonna 2017 komissio esittää alvn yksinkertaistamispaketin, jonka tarkoituksena on tukea pk-yritysten kasvua”.) Tämä on linjassa komission edustustosta saamieni tietojen kanssa, jossa todettiin, että me-muoto kuulostaisi suomeksi mahtipontiselta. Näin ollen edustusto sekä hieman etäännyttää

itseään tekstistä että tekee tyylistä suomalaisen makuun sopivampaa. Myös Ranskan-edustusto on paikoin pyrkinyt poistamaan ”nous”-sanan, ja korvannut sen joko ”la Commission” -sanalla tai muuntanut lauseen passiivimuotoon (”plan d’investissement a été lancé”). Sen sijaan Belgia ei ole aina poistanut ”nous”-sanaa komission yhteydestä, vaikka joskus myös sen teksteissä me-muoto onkin muutettu komissioksi. Belgian-edustuston linjan vaihtelevuus korostuu myös tässä. Suomen-edustusto on myös järjestelmällisesti muuntanut ”Member States” muotoon ”EU-maat”, joka on suomalaisessa lehdistössä ”jäsenvaltioita” yleisempi termi, kun taas molempien muiden edustustojen ranskankielisissä teksteissä ”états membres” on erittäin tavallinen ja käytetty termi.

Belgian-edustuston tekstien erikoisuutena taas voisi pitää kahdessa otsikossa olutta aiheuttamista. Näitä #-merkillä alkavia, ilman välilyöntejä kirjoitettuja termejä käytetään erityisesti Twitterissä ja Instagramissa, kun viesti halutaan liittää osaksi keskustelua tietyistä aiheista. Vaikka aiheuttamiset olivat englanniksi, voi tämän silti nähdä pyrkimyksenä saada belgialaisia aktivoitumaan ja osallistumaan keskusteluun sosiaalisessa mediassa.

Artikkelien rakenteissa oli muutama selkeä ero. Suomen-edustusto pyrki välttämään väliotsikointia ja luetelmakohtia sekä tekemään artikkeleistaan mieluummin yhden otsikon alle sijoitettavia, kokonaisista kappaleista koostuvia tekstejä. Belgia ja Ranska hyödynsivät sen sijaan usein sekä alkuperäisen tiedotteen väliotsikoita ja jopa joskus lisäsivät itse lisää otsikoita. Ne myös käyttivät Suomea enemmän puhtaita luetelmakohtia. Toisaalta Suomi oli edustojen ainoa, joka jätti lehdistötiedotteiden alkuperäisvirkkeistä tekstiinsä erityisesti oman maansa komissaarin, Jyrki Kataisen, lausunnot. Sekä ranskalaisen Pierre Moscovicin että belgialaisen Marianne Thyssenin lausunnot löytyivät kumpikin kerran tiedotteista, mutta kummassakaan tapauksessa edustustot eivät jättäneet tekstiinsä oman komissaarinsa lausuntoa Suomen tavoin.

Vertailun päähuomio oli ennen kaikkea informaation välittymisessä ja artikkelien rakenteen sekä lisäysten ja poistojen tarkastelussa. Ranskankielisten artikkelien virkkeiden erojen ja samankaltaisuuksien erittely jäi siten oikeastaan huomiotta, koska se ei ole tutkielmani kannalta olennaista. Yleisellä tasolla nämä neljä vertailua kuitenkin osoittivat, että huolimatta yhteisestä lähtötekstistä, kumpikin edustusto on vienyt tekstejään

varsin eri suuntiin ja täysin samoja virkkeitä ja kappaleita oli jopa yllättävän vähän. Tämä selittyy osin sillä, että varsinkin Ranskan-edustusto muokkasi useita tekstejään varsin voimakkaasti omanlaisikseen, eikä näin ollen aina ottanut virkkeitä juuri lainkaan suoraan alkuperäisestä lehdistötiedotteesta. Lisäksi joitain eroja oli löydettävissä siellä täällä esimerkiksi numeroiden ilmaisussa (70 millions d’Européens (BE) vs. Soixante-dix millions d’Européens (FR)) sekä yksittäisissä tavoissa ilmaista esimerkiksi aikaa (D’autres actions seront lancées dans le courant de cette année et en 2017 (BE) vs. D’autres actions seront entreprises au cours de l’année et en 2017 (FR)). Näin ollen kahden ranskankielellä viestivän edustuston teksteissä on selkeästi nähtävissä lokalisoinnin ja muokkauksen vaikutus, ja edustustoilla ei selkeästi ole kielellistä yhteistyötä (kuten Belgian-edustustosta sain kyselyni avulla jo tietää).

Vaikka tarkasteluni on vain neljän tekstivertailun laajuinen, alkoi jo näiden neljän tekstin aikana muodostua jonkinlainen kuva siitä, millä tavoin kukin edustusto lokalisoii ja muokkaa komission lehdistötiedotteista artikkeleita omalle kohdeyleisölleen. Kyselyjen perusteella tiedän, että kukin edustusto muokkaa lehdistötiedotteet ensin omiksi lehdistötiedotteikseen ja niistä tehdään joko suoraan tai lisää muokaten artikkeleita verkkosivuilla. Näin ollen ei ole ihmeäkään, että artikkeleissa syntyi paikoin suurikiin eroja. Kullakin edustustolla oli esimerkkejä siitä, kuinka toisinaan muutokset ovat hyvin vähäisiä ja toisinaan lähes koko teksti on saatettu kirjoittaa uudelleen. Tarkastelen seuraavaksi kunkin edustuston tekstien analyysien yhteistuloksia, joista näkyy, millaisia muokkauksia kukin edustusto on tehnyt ja kuinka paljon.

Taulukossa 8 esitetään Suomen-edustuston tekstianalyysien yhteistulokset.

	Suoraan lähdetekstistä	Lokalisointi	Lisäys	Laaja lisäys	Siirto	Yksittäinen poisto	Laaja poisto	Korvaus
1	15	6	2	0	0	2	1	1
2	26	3	2	0	6	14	10	1
3	30	2	0	0	0	4	13	2
4	21	3	1	0	0	2	6	3
Yht.	92	14	5	0	6	22	30	7

Taulukko 8. Suomen-edustuston tekstien analyysien tulokset

Taulukosta 8 huomataan, että Suomen-edustuston tekstit sisälsivät kaikki lokalisointia ainakin muutaman virkkeen verran. Suomen-edustusto hyödynsi lähtötekstejä paljon, mutta toisinaan myös muokkasi informaatorakennetta ja lauseita. Tämän tarkastelun myötä voidaan päätellä, että Suomen-edustuston strategiana on liittää kaikki artikkelit suomalaisten kontekstiin ainakin yhden Suomeen viittaavan esimerkin tai viittauksen verran, aivan kuten edustustosta minulle kerrottiin. Muokkauksissa myös pyrittiin usein selkeyttämään EU-kielen mahtipontisia ja vaikeita rakenteita (korvaukset ja poistot), ja edustusto pyrki myös parhaaksi katsomallaan tavalla lisäämään tietoa kohtiin, joissa suomalainen edustuston sivujen käyttäjä saattaisi tarvita lisäselvitystä (lisäykset). Muokkausten pohjana on siis ajatus siitä, että mitä selkeämmin ja helpommin luettava sekä samaistuttava teksti on, sitä varmemmin sivuston käyttäjä sen lukee. Suomalaisen näkökulman liittäminen komission tekstiin on taktinen valinta: liittämällä komissio Suomeen ja suomalaisiin, myös komissiosta tulee heti hieman kiinnostavampi ja helpommin lähestyttävä. Suomen-edustuston teksteistä 4/4 oli siis lokalisoituja.

Taulukossa 9 esitetään Belgian tekstien analyysien yhteistulokset.

	Suoraan lähdetekstistä	Lokalisointi	Lisäys	Laaja lisäys	Siirto	Yksittäinen poisto	Laaja poisto	Korvaus
1	10	3	0	0	0	1	2	1
2	31	0	0	0	0	9	7	1
3	4	5	1	0	1	1	26	0
4	20	0	1	0	0	1	7	0
Yht.	65	8	2	0	1	12	42	2

Taulukko 9. Belgian tekstien analyysien tulokset

Taulukko 9 osoittaa, että Belgian-edustuston teksteissä korostuu maltillinen muokkaaminen, ja lokalisoitakin oli varsin vähäistä Suomen-edustustoon verrattuna, vaikka sen ESIR-rahastoa käsittelevä kolmas teksti oli toisaalta vertailussa sekä Ranskan että Suomen tekstiä lokalisoitumpi. Belgian-edustusto oli toisaalta tehnyt eniten laajoja poistoja, mutta nekin painottuivat enimmäkseen juuri kolmanteen tekstiin. Tämä osoittaa, että myös Belgian-edustustossa tekstien suurempi muokkaaminen on mahdollista, mutta

pääasiassa sen tekstit ovat varsin alkuperäisten tiedotteiden kaltaisia. Tämä nähdään selkeästi suoraan lähdetekstistä otettujen virkkeiden määrässä sekä korvausten ja lisäysten vähäisyytenä. Belgia siis seurasi uskollisesti komission alkuperäistekstejä yhtä poikkeusta lukuun ottamatta (teksti 3). Belgian-edustuston tekstit eivät tuo belgialaisille lukijoille juuri mitään lisää komission teksteihin, vaan vain tarjoavat ne lyhennetyssä, paikoin lokalisoidussa muodossa. Voidaankin pohtia, onko muokkauksen vähäisyyden yhtenä osatekijänä EU-toimielinten ja komission läheisyys. Tai sitten tekstien lokalisointia ei nähdä erityisenä prioriteettina, ja ajanpuutteen vuoksi vain harvat ja valikoidut tekstit lokalisoidaan. Oli syy mikä tahansa, Belgian-edustuston muokkausstrategiassa lukijaa ei juuri huomioida, vaan tämän täytyy pääsääntöisesti olla jo itse kiinnostunut aiheesta. Belgian teksteistä puolet eli 2/4 oli lokalisoitu.

Taulukossa 10 esitetään Ranskan-edustuston tekstien analyysien yhteistulokset.

	Suoraan lähdetekstistä	Lokalisointi	Lisäys	Laaja lisäys	Siirto	Yksittäinen poisto	Laaja poisto	Korvaus
1	6	5	2	0	1	2	2	1
2	3	0	0	0	0	0	0	7
3	35	0	4	0	1	8	5	1
4	20	0	2	0	0	3	5	1
Yht.	64	5	8	0	2	13	12	10

Taulukko 10. Ranskan tekstien analyysien tulokset

Ranskan-edustuston tekstit olivat pääasiassa eniten muokattuja, mutta sen linja myös vaihteli edustustoista eniten (taulukko 10): kaksi neljästä artikkelista oli edustuston lähes täysin omanlaisekseen muokkaamia (tekstit 1 ja 2), kun taas kaksi muuta olivat vain lyhentäen muokattuja tekstejä, jotka seurasivat tunnollisesti alkuperäistekstiä. Lokalisointiakin sillä oli oikeastaan vain yhdessä artikkelissa. Ranskan voi todeta edustavan vertailun ääripäitä: sen teksteissä oli vain vähäistä lokalisointia, paikoin voimakasta muokkaamista mutta toisaalta myös alkuperäistekstin tarkkaa seuraamista. On todettava, että erityisesti Ranskan osalta tarvittaisiin isompi otanta selvittämään, millainen linja edustustolla todellisuudessa on. Nyt voidaan vain pohtia, valikoituiko teksteiksi sellaisia uutisia, joissa kaikki ääripäät sattuivat esittäytymään vai onko edustuston linja todella yhä ailahteleva kuin tulokset nyt antavat ymmärtää. Yksi mahdollinen selitys on myös

se, että edustustolla on useampi kääntäjä tai tekstien muokkaaja, jolloin vaihteleva linja voisi johtua myös henkilökohtaisista mieltymyksistä. Tai sitten Ranskan-edustustolla on Belgian edustuston tavoin tapana, että jokainen edustuston yksikkö tuottaa omat tekstinsä, jolloin ne ovat luonnostaankin erilaisia, jos yhteistä linjaa ei ole laadittu. Oli syy mikä tahansa, Ranskan-edustuston teksteistä siis vain 1/4 oli lokalisoitu.

7. Tulokset ja pohdintaa

Edellisessä luvussa analysoin tutkielmani aineiston kolmessa eri osassa: ensimmäinen osa tarkasteli verkkosivujen ulkoasua, toinen ajankohtaisuuksia ja kolmas keskittyi tarkastelemaan neljän esimerkin avulla verkkosivujen uutisartikkeleita. Jokainen analyysi paljasti edustustojen lokalisoinnista erilaisia puolia ja yhdessä ne luovat kuvan kunkin edustuston lokalisointitoiminnan suuntaviivoista. Analyysi nojaa vahvasti laadulliseen tutkimukseen otoksen pienen koon vuoksi, mutta hypoteeseissani asetin itselleni tavoitteeksi myös aineiston kvantitatiivisen tutkimisen. Kvantitatiiviset tulokset on esitelty kussakin osiossa taulukoissa tai kuvioina.

Tässä luvussa yhdistän kaikkien analyysien tulokset ja teen niistä yhteenvedon. Aluksi määrittelen kunkin sivuston lokalisoinnin asteen, sen jälkeen tarkastelen hypoteesieni toteutumista ja analysoin tulokset.

7.1. Lokalisoinnin aste

Lokalisoinnin asteen määrittelyssä olennaisessa osassa on verkkosivujen etusivujen ulkonäön analyysi. Tarkastelen sivustoja sekä Jiménez-Crespon (2013) että Singh ja Peireiran (2010) jaotteluiden avulla.

Komission edustustojen verkkosivut toimivat komission omien sivujen alaisuudessa. Kullakin on kuitenkin oma osoitteensa, joka muodostetaan liittämällä ec.europa.eu-osoitteeseen maan englanninkielinen nimi (esimerkiksi www.ec.europa.eu/finland). Edustustoista saamani tiedot ja aineistoanalyysini osoittivat, että sivustojen rakenteessa ei ollut juurikaan eroja, sillä edustustojen on käytettävä komission yhteistä pohjaa sivuillaan. Näin ollen suuret lokalisoinnit eivät ole mahdollisia sivuston rakenteen tasolla. Valikoiden otsikoista löytyi pientä, kielellistä vaihtelua, mutta kaikkien edustustojen otsikot käsitelivät kuitenkin komission määrittelemiä aiheita. Sivuston sisältöä oli lokalisoitu, mutta pääasiassa tekstitasolla eikä juurikaan rakenteellisesti.

Visuaalisuudessa sen sijaan edustustojen sivuista löytyi enemmän eroja. Osa näistä oli edustuston omia muutoksia (kuten esimerkiksi valikon väri), osa taas komission sivumalliin kuuluvia lokalisointeja, kuten oikeasta reunasta löytyvät maakohtaiset kartat, joilla tiedotetaan EU-tiedotuspisteistä.

Komission edustustojen sivut ovat mielenkiintoinen yhdistelmä standardisointia ja lokalisointia. Vaikka ulkoasun lokalisoinnista löytyi jonkin verran eroja, niitä ei voi pitää tarpeeksi merkittävänä edustustojen erottelunsa eri kategorioihin Jiménez-Crespon tai Singh ja Pereiran jaotteluissa (ks. luku 4.3.2). Erityisesti edustustojen uusien verkkosivujen rakenne on niin tarkkaan määritelty, että suurina eroja on vaikea tehdä, ja useat huomaamani lokalisoinnitkin koskivat samoja osioita tai aiheita jokaisella edustustolla. Lisäksi jaottelut ovat kumpikin sen verran laaja-alaisia, ettei tämän analyysin avulla todettuja eroja juuri voi sitä kautta nähdä. Näin ollen kaikki kolme edustustoa tulevat mitä luultavimmin asettumaan samaan kategoriaan.

Sijoitan ensin sivustot Jiménez-Crespon asteikolle, joka on Singhin ja Pereiran asteikkoa suppeampi (asteikot eriteltä luvussa 4.3.2.). Viidestä lokalisoinnin asteesta voidaan sulkea kaksi alinta tasoa eli 0 ja 1 pois heti, sillä sivustot on käännetty, ja jokainen edustusto tarjoaa vähintään kaiken pysyvän sisältönsä jokaisella kansallisella kielellä, joita Ranskalla on yksi, Suomella kaksi ja Belgiassa kolme. Myös taso 2 voidaan sulkea pois, sillä valikot ovat myös kansalliskieliset eivätkä alkuperäiskieliset kuten Jiménez-Crespo-tason kuvauksessa määrittelee.

Tämä jättää jaotteluun vain kaksi korkeinta lokalisoinnin astetta, 3 ja 4. Niistä alempi vastaa sivustoja, joilla useat sivut on lokalisoitu ja vähintään yksi navigointipaneeli on kohdekielellä. Korkein lokalisoinnin aste on tässä jaottelussa taso 4 eli ns. peilisivusto. Edustustojen sivut on helppo nimetä peilisivustoiksi, eli Jiménez-Crespon mukaan korkeimmin lokalisoiduiksi. Komission käännöstoimen pääosastosta tuleva sivustopohja takaa samankaltaisuuden, mutta edustustojen lokalisointitoiminta taas on tehnyt sivustoista kunkin maan näköisen.

Kun sijoitan sivustoja Singhin ja Pereiran jaotteluun, voin suoraan hypätä kahden vähiten lokalisoidun kategorian eli standardisoidun ja semilokalisoidun yli suoraan kolmanneksi kategoriaan, joka vastaa Jiménez-Crespon ”peilisivuja”, eli lokalisoituihin sivustoihin. Singhin ja Pereiran jaottelu jatkuu pidemmälle, joten vertaan nyt edustustojen sivustoja heidän jaottelunsa eniten lokalisoituihin kategorioihin eli sivuilla 34–35 esitettyihin kohtiin 4 ja 5. Kohta 4, erittäin lokalisoitu verkkosivu, vastaa erinomaisesti komission edustustojen verkkosivuja: URL-osoite on maakohtainen, sivut on käännetty ja

niistä löytyy paljon lokalisoimista sekä maakohtaista tietoa. Sen sijaan ajanmäärät ovat komission standardisointitoiminnan vuoksi esimerkiksi Suomelle vieraassa muodossa, mutta muuten sivustot sopivat tähän kategoriaan erittäin hyvin.

Edustustojen sivut pääsevät varsin lähelle Singhin ja Pereiran kulttuurillisesti muokattujen sivustojen kategoriaa: kulttuurilliset erot on otettu huomioon visuaalisuudessa (värit, kuvat), mutta sivustojen vakiorakenne, komissiolta Brysselistä tulevat otsikot ja käytännöt tekevät kuitenkin mahdottomaksi sivustojen määrittämisen kulttuurillisesti muokatuksi. Suomen kohdalla erityisesti jo aiemmin mainittu päivämäärän vääränlainen muoto estää sen, ja vaikka Ranskan ja Belgian sivustoilla päivämäärä on oikeassa muodossa, se johtuu vain siitä, että se sattuu vastaamaan komission käytäntöä. Komissio pakottaa omia standardejaan kaikkiin alustalla toimiviin sivustoihin, ja näin ollen lokalisoimista asteeksi jää kaikkien kohdalla ”erittäin lokalisoitu”.

7.2. Tulosten analyysi

Tutkielmani kolmannen hypoteesin mukaan Belgian-edustusto lokalisoijaksi vähiten, koska EU toimii pääasiassa Belgian pääkaupungista Brysselistä käsin. Tämän hypoteesin varmentamiseen tarvitsin siis tietoa lokalisoimista määrästään, jotta voim määrittellä sen, kuka on lokalisoinut eniten ja kuka vähiten. Vaikka otantani oli varsin pieni ja siksi tutkimuksen kvalitatiivinen puoli nousee suureen arvoon, on kvantitatiivisella analyysillä myös merkitystä tuloksissa ja kolmannen hypoteesin toteutumista arvioitaessa.

Taulukossa 11 esitetään yhteenveto kaikesta aineistoon kuuluvasta sisällöstä ja lokalisoimista määrästään kokonaissisällöntuotantoon verrattuna.

	FI	BE	FR
Etusivu (6.2.)			
Lokalisoidut osiot	12	15	20
Osioiden kokonaismäärä (rakenne, visuaalisuus ja tekstitaso)	36	36	36
Ajankohtaisuutiset (6.3)			
Lokalisoidut uutiset	10	5	18
Uutisten kokonaismäärä	12	12	32
Tekstivertailu (6.4.)			
Lokalisoidut artikkelit	4	2	1
Artikkelien kokonaismäärä	4	4	4

Taulukko 11. Aineiston osien kokonaismäärät ja lokalisoimista

Koska edustustojen julkaisemien ajankohtaisuutisten määrä vaihteli varsin voimakkaasti, tulee määriä tarkastella suhteina eikä niinkään summina oikean lokalisoinnin määrän selvittämiseksi. Näin saadaan selville edustustojen lokalisoinnin määrä suhteutettuna sen tuottamaan materiaaliin.

Taulukon 11 perusteella voidaan määrittää, että Suomella nämä suhteet ovat ensimmäisessä analyysiosiossa 12/36, toisessa 10/12 ja kolmannessa 4/4, Belgiassa vastaavasti 15/36, 5/12, 2/4 ja Ranskalla 20/36, 18/32 ja 1/4. Kunkin maan suhteet lasketaan yhteen, ja tulokset muunnetaan prosentteiksi. Tällöin saadaan aikaan tulokset, jotka ovat keskenään vertailukelpoisia. Esimerkiksi Suomen tulos saadaan aikaan muuntamalla kaikkien osioiden määrät kahdestoistaosiksi, jolloin laskutoimitukseksi tulisi $4/12 + 10/12 + 12/12 = 26/36 = 0,7222 = 72,2\%$.

Tällä laskentatavalla lokalisoinnin asteeksi saadaan Suomella 72,2 prosenttia, Ranskalla 45,6 prosenttia ja Belgiassa 44,4 prosenttia. Näiden tulosten valossa Suomen-edustusto lokalisoiti selkeästi eniten, erityisesti ajankohtaisuutisten ja artikkelien avulla. Belgia jäi viimeiseksi, mutta sen lokalisointi oli vain hiuksenhienoisesti Ranskan lokalisointia vähäisempää. Ranskan-edustusto, jonka lokalisointi oli varsin vahvaa vielä etusivujen analyysissä, jää erityisesti tekstivertailun myötä kauas Suomen lokalisoinnin määrästä. Tämä taas herättää jälleen pohdinnan siitä, onko tekstivertailun otanta liian pieni kahden muuhun analyysiosioon verrattuna, ja asettaako se maat eriarvoiseen asemaan suhdelukuja tutkittaessa.

Jos lokalisoinnin määrää nimittäin tarkastellaan ilman tekstivertailua (eli lasketaan yhteen vain etusivujen ja ajankohtaisseurannan tulokset), ovat luvut erinäköiset: Suomen luku pieneni, mutta se pysyi edelleen suurimpana lokalisoijana 58,3 prosentilla. Ranskan luku sen sijaan nousi reippaasti aina 55,9 prosenttiin. Belgia sen sijaan jäi lähes samoihin lukuihin kuin tekstivertailun kanssa, mutta senkin lokalisoinnin määrä laski hieman ollen nyt 41,6 prosenttia.

Eroistaan huolimatta nämä kaksi tulosta kuitenkin vahvistavat saman asian: Belgia lokalisoiti vähiten näistä kolmesta edustustosta. Tulos näin ollen siis vahvistaa kolmatta hypoteesiani, vaikkakaan ei ehkä niin selkeästi kuin mitä olisi voinut olettaa. Suomi on molemmissa tuloksissa suurin lokalisoija ja Ranska pysyy kahden muun edustuston vä-

lissä, vaikka sen prosenttimäärissä onkin 10 prosentin heitto. Ranskan tapaus osoittaa, että suuriakin eroja voi syntyä eri analyyseilla, varsinkin jos otannat ovat eri laajuisia.

Tulosten kvantitatiivinen tarkastelu osoittaa siis, että Suomi oli edustustoista aktiivisin lokalisoija, kun taas Belgia lokalisoi vähiten. Ranska sen sijaan tuotti määrällisesti eniten ajankohtaisuuksia, vaikka lokalisoi vain noin puolet sisällöstään. On kuitenkin huomioitava, että aineistoni edustaa varsin pientä otantaa kolmen edustuston kolmen eri osa-alueen lokalisoinnista. Kvantitatiivisia tuloksia on siis muistettava tarkastella kriittisesti ja pidettävä mielessä niiden rajoitukset. Tulosten kvalitatiivinen analyysi on juuri siksi erittäin tärkeä erityisesti tarkasteltaessa tutkimuksen alussa asettamieni kahden ensimmäisen hypoteesin toteutumista.

Aineistoanalyysin ensimmäinen osa (6.2.) osoitti, että kaikkien edustustojen uudet verkkosivut ovat rakenteellisesti hyvin samanlaiset. Ne ovat siirtyneet vuoden 2016 aikana uudelle verkkosivualustalle, joka on kaikille komission edustustoille yhteinen. Aiemmin edustustoilla oli enemmän liikkumavaraa ja esimerkiksi Ranskan-edustuston sivut poikkesivat paljon Belgian ja Suomen sivuista. Nykyisellään sivustojen etusivuihin on vaikea tehdä rakenteellisia muokkauksia ja osa lokalisoivista elementeistäkin tulee suoraan komission määräämästä rakenteesta (selkeimpänä esimerkkinä sivustojen oikeasta reunasta löytyvät maakartat). Etusivuja vertaillen suurin ero tulee ehdottomasti visuaalisuudesta (ks. kuvio 2 luvussa 6.2.2.), sillä kukin edustusto on valinnut itse etusivunsa kuvat ja osittain myös värimaailman. Tekstitasolla lokalisointia löytyy myös, mutta pääasiassa otsikoista, jotka olivat tarkemmin tarkastelussa analyysin toisessa osassa. Laadullisesti tarkasteltuna etusivujen lokalisointi painottuu visuaalisuuteen, jolla edustustot voivat tehdä sivustoista erilaisia ja lokalisoituja. Toisaalta etusivut ovat rakenteellisesti hyvin samanlaiset ”peilisivustot”, joten tarkastelusta jää varsin kaksijakoinen lopputuma: vaikka sivustot ovat visuaalisesti hyvin erilaiset, sama rakenne tekee niistä selkeästi myös standardisoidun ja yhteneväisen näköisiä. Se onkin kenties komission tarkoitus: saman pohjan avulla luodaan yhtenäisyyttä, mutta edustustojen omalla sisällöllä lokalisointia, jolla houkutellessa sivuston käyttäjiä kiinnostumaan komissiosta ja sen sivustoista.

Analyysin toisessa osassa (6.3.) tarkastelin edustustojen ajankohtaisuutisointia seuranta-jakson avulla. Tämän analyysin avulla tarkastelin erityisesti toista hypoteesiani, jonka mukaan kukin edustusto julkaisee erityisesti omaan maahansa liittyviä uutisartikkeleita. Tarkastelu osoitti, että kukin edustusto julkaisi omaa maataan koskevia uutisia ja tapahtumia, mutta lokalisointi ei ollut niin selkeästi esillä kuin mitä olin odottanut. Kokonaisvaltaisesti tarkasteltaessa näyttää siltä, että vain tapahtumista kertovat artikkelit olivat kautta linjan lokalisoituja. Erityisesti tämä korostui Ranskan sivuilla, joilla kerrottiin paljon edustuston tapahtumista, kun taas muuta uutisointia lokalisointiin varsin harvoin (ks. kuvio 6 luvussa 6.3.6.). Ranska kuitenkin tuotti paljon sisältöä ja päivitti sivustoaan hyvin usein. Tämä herättää pohdintaa siitä, onko Ranskan-edustuston lokalisointistrategia painotettu nimenomaan uutis- ja tapahtumatarjonnan laajuuteen eikä niinkään tekstien ja aiheiden lokalisointiin. Tällainen lokalisointitoiminta toisaalta tuntuu olevan suunnattu ennen kaikkea sivuston vakiokävijöille eikä niinkään uusille vierailijoille. Joka tapauksessa sitäkin tulee mielestäni pitää lokalisointistrategiana, sillä laaja tapahtumatarjonta ja vaihtuvat uutiset voivat myös herättää käyttäjän mielenkiinnon ilman niiden erityistä liittämistä Ranskaan. Ranskan sivusto myös toimii visuaalisesti itsessään jo lokalisoituna, sillä sen värimaailma on Ranskan lipun sini-valko-punainen. Ranskan-edustusto pääsee siis siinä mielessä Belgian-edustustoa helpommalla, sillä se vetoaa kävijöiden isänmaallisuuteen heti jo väreillään. Suomen-edustustolla on sama etu sini-valkoväreillään.

Kolmannessa osiossa (6.4.) vertasin edustustojen samaa aihetta käsitteleviä tekstejä komission alkuperäiseen lehdistötiedotteeseen ja toisiinsa. Tällä tutkin erityisesti ensimmäistä hypoteesiani, jonka mukaan tekstit ovat lokalisoituja, mutta aiheet samanlaisia. Olin kuitenkin jo analyysini toisessa osiossa huomannut, että samoista aiheista kertovia tekstejä ei juurikaan ollut. Tämä vahvistui myös valitessani tekstejä tekstivertailua varten, sillä sopivien tekstien löytäminen oli yllättävän hankalaa. Junckerin komission kymmenen painopistettä ovat selkeästi esillä kaikkien edustustojen sivuilla, mutta loppujen lopuksi aiheet vaihtelevat todella paljon ja kukin edustusto on nostanut esiin erilaisia ajankohtaisuutisia. Tekstivertailu paljasti myös varsin isoja eroja lokalisoinnissa: vaikka kukin edustusto muokkasi tekstejä paikoin hyvinkin paljon, suurimassa osassa teksteistä ei ollut lokalisointia lainkaan tai enintään vain muutaman virkkeen verran.

Muokkaamisia voidaan pitää tietynlaisena lokalisointina, luettavuuden parantamisena ja tiedon selventämisenä, mutta tässä tapauksessa niitä ei voida laskea puhtaasti lokalisoinniksi.

Ensimmäisen ja toisen hypoteesin kohdalla on selkeästi enemmän tulkinnanvaraa kuin kolmannen kohdalla. Tämä johtuu tietenkin myös tutkimusmenetelmän eroista, sillä määrälliseen tutkimukseen pääasiassa nojaava kolmas hypoteesi oli helpompi todistaa oikeaksi vai vääräksi. Toisen hypoteesin voi katsoa toteutuneen osittain: kaikilta sivustoilta löytyi erityisesti edustuston omaa maata koskettavia aiheita ja uutisia (ks. kuvio 3 sivulla 82). Määrältään niitä ei ollut kovinkaan paljoa, mutta on selvää, että kaikki edustustot julkaisevat yleisten EU-aiheiden lisäksi näkökulmia oman maansa asioihin ja tapahtumiin. Validoin hypoteesin siis pienin varauksin.

Ensimmäinen hypoteesini sen sijaan ei saanut vahvistusta. Edustustoista saamieni tietojen pohjalta tiedän, että komissio antaa linjauksen siitä, millaisista aiheista uutisia tulisi tehdä. Analyseissä kuitenkin ilmeni, että edustustoilla ei ollut juurikaan uutisia samoista tapahtumista tai aiheista vaan ne julkaisivat joko lokalisoituja artikkeleita tai erilaisia, yleisesti EU:hun liittyviä uutisia. Näin ollen, vaikka komissiolla on linja, jota edustustot noudattavat sisältöään valitessa, niillä on silti suuri liikkumavara ja niiden sisältö vastasi harvoin täydellisesti toisiaan. Lisäksi analysoimistani teksteistä ei löytynyt kovin suurta lokalisointia, vaan niitä voisi kutsua pikemminkin yleisesti laajemmalle yleisölle muokatuiksi kuin puhtaasti lokalisoiduiksi. On toki ymmärrettävää, että kaikkeen uutisointiin ei voi löytää lokaalia näkökulmaa, mutta oletin löytäväni tekstilokalisointia huomattavasti enemmän.

Tämä paljastaa edustustojen uutisoinnista kiinnostavan piirteen: ne julkaisivat uutisia eri aiheista, mutta lokalisoitujen uutisten lisäksi myös niiden komission yleisiä asioita käsittelevät tekstit olivat pääasiassa eri ajankohtaistapahtumista tai aiheista. Tätäkin voidaan pitää tietynlaisena kohdeyleisölle kohdentamisena: edustustot valitsevat komission painopisteiden ja ajankohtaistapahtumien joukosta ne, joiden uskovat kiinnostavan oman maansa kansalaisia, ja nostavat ne sitten etusivuilleen joko lokalisoituina tai lokalisoimattomina artikkeleina. Pelkästään jo tämä valinta voidaan siis nähdä tietynlaisena lokalisointina, josta hyvä esimerkki on uutisointi Brysselin terrori-iskuista: Belgia luon-

nollisesti uutisoi aiheesta, ja Ranskakin reagoi nopeasti sivuillaan, kun taas Suomi ei tehnyt aiheesta uutisjuttua. Kenties Suomen-edustustossa pidettiin uutista siksi turhana, että aiheesta oli uutisoitu laajasti mediassa, ja Ranskassa taas aiheellisena julkaista teon tapahtumapaikan läheisyyden vuoksi ja koska Ranska on itsekin kokenut osansa iskuista viime vuosina. Joka tapauksessa kumpikin, artikkelin julkaiseminen ja julkaisematta jättäminen, ovat valintoja, jotka kertovat edustustojen lokalisointitoiminnasta ja prioriteeteista.

Lopuksi on aika luoda yleiskuva edustustojen lokalisoinnista ja vastata tutkimuskysymykseen: millaisia eroja edustustojen lokalisoinnissa on.

Suomen-edustuston lokalisointitoiminnasta tiesin paljon jo ennen aineistoanalyysia, ja tuloksia onkin nyt hyvä peilata niihin tietoihin, joita edustustosta sain. Kaiken kaikkiaan monet seikat osoittautuivat paikkansa pitäviksi: Suomen-edustuston sivujen lokalisointi oli monipuolista ja erityisesti komission tekstien tyyliä ja sanastoa on muokattu kansantajuisemmaksi. Tekstejä ja aiheita on muokattu paljon, ja vaikka myös Suomen-edustusto paikoin seurasi tarkasti komission lehdistötiedotteiden rakennetta teksteissään, sen sivulla ja teksteissä on selkeästi nähtävissä edustustossa korostettu ”Suomi edellä” -asenne ja alkuinformaatiosta irtoaminen: Suomen-edustuston sivustot olivat monipuolisesti lokalisoidut värimaailmasta aiheisiin ja teksteihin, joissa mainittiin ainakin virkkeen verran Suomea koskevaa tietoa. Suomen-edustuston uutisoinnissa Suomen näkökulma nostettiin siis esiin uutisessa kuin uutisessa. Suomen-edustusto esitteli myös paljon järjestämiään tapahtumia, eli toi komission ja EU:n myös käytännössä lähelle suomalaisia.

Belgian-edustusto kertoi kyselyssä, että edustuston eri osastot tuottavat materiaalia sivuille eikä heillä ole yhtä tai muutamaa tiettyä henkilöä, joiden kautta sivujen sisällön on aina kuljettava. He eivät myöskään korostaneet lokalisointia toiminnassaan. Tämä myös näkyy itse sivuilla: lokalisointi oli sekä vähäisempää että erilaista Suomen sivuihin verrattuna, ja mikä huomionarvoisinta, myös erittäin vaihtelevaa. Värimaailman osalta Belgia ei ollut otollisimmassa asemassa, sillä komission värit eivät antaneet sille mahdollisuutta kunnon lokalisointiin. Edustusto kuitenkin paikkasi värimaailmasta puuttuvaa lokalisointia tekemällä varsinkin uusilla sivuillaan kuvista lokalisoituja mah-

dollisuuksien mukaan (esimerkiksi belgialaisen jalkapalloilijan kuva pakolaiskriisistä kertovassa uutisessa). Belgian uutisaiheet eivät olleet usein lokalisoituja eikä se uutisoitunut oikeastaan lainkaan omista tapahtumistaan. Teksteissäkin lokalisoitua esiintyi vaihtelevasti, mikä tuntuukin olevan Belgian-edustustolle tyypillistä: sen lokalisoitua vaihtelee paljon ja sitä on toisinaan todella vähän, toisinaan jopa enemmän kuin Suomessa tai Ranskalla. Tämä selittyy helposti juuri sillä, että sivustoilla ei ollut yhtä yhteistä tyyliä tai tekijää vaan kaikki edustuston yksiköt osallistuivat artikkelien ja verkkosivujen tekoon. Belgian lokalisoitua jäi kuitenkin selkeästi kahden muun edustuston lokalisoitua vaihtelevammaksi ja vähäisemmäksi, mikä vahvistaa kolmannen hypoteesini toteutumista.

Ranskan-edustuston toiminnasta minulla ei ollut ennakkotietoja, vaan lähdin oletuksesta, että se toimii pääasiallisesti joko Suomen- tai Belgian-edustuston tavoin. Ranskan verkkosivuilla on kuitenkin huomattavissa muutamia sille ominaisia piirteitä, jotka erottivat sen kahdesta muusta edustustosta: kun Suomen-edustusto pyrkii lokalisoimaan aihe- ja tekstisisällöllään, keskittyy Ranskan-edustuston lokalisoitustrategia suureen artikkeli- ja tapahtumatarjontaan tekstien lokalisoimisen sijaan. Myös sen värimaailma on hyvin ranskalainen, mutta muuten lokalisoitua painottuu selkeästi edustuston järjestämiin tapahtumiin. Ranskankaan lokalisoitua ei kuitenkaan ollut yhtä yhtenäistä kuin Suomen sivuilla, vaan varsinkin teksteissä ja uutisaiheissa lokalisoitua oli paikoin hyvin vaihtelevaa. Ranska siis luotti sisällön määrään ja visuaalisuuteen tekstien lokalisoimisen sijaan.

Tulokset osoittavat, että komission yhteisestä verkkoalustasta ja aihekattauksesta huolimatta edustustojen sivustoilta löytyi paikoin isoja eroja. Ne painottivat lokalisoitua materiaalia eri osissa, mikä myös kertoo kunkin edustuston prioriteeteista: Ranskan edustusto painottaa sivuston värimaailman ja toivoo kenties aiheiden suuren vaihtuvuuden pitävän yllä käyttäjien mielenkiintoa EU:ta kohtaan, kun taas Suomen edustuston toiminnassa pääpaino on artikkelien ja aiheiden lokalisoimisessa. Erot voivat olla myös aikapaineeseen liittyviä, sillä esimerkiksi Ranskan suuri artikkelien määrä tietenkin vähentää aikaa tekstien muokkaamiselta. Belgian kohdalla aikapaineeseen ei kuitenkaan selitä, miksi edustusto on hyödyntänyt lokalisoitua varsin vähän erityisesti teksteissä ja aiheiden valinnassa. Brysselin ja EU:n läheisyys ovat tietenkin vaikuttava tekijä, jota ei

tule sulkea pois. Etäisyys ei kuitenkaan välttämättä ole tässä pelkästään fyysistä vaan myös kulttuurista ja kielellistä, ja tällaiset etäisyydet taas vaikeuttavat viestintää ja vaativat siksi isompia muutoksia ja lokalisoiteja. Näiden tulosten valossa voisi siis todeta, että mitä kauempana komissio on fyysisesti, kulttuurisesti ja kielellisesti, sitä lähemmäs edustusto sitä pyrkii tuomaan.

8. Loppupäätelmät

Pro gradu -tutkielmani tavoitteena oli selvittää, millaista lokalisointia Euroopan komission Suomen-, Belgian- ja Ranskan-edustustojen verkkosivuilta löytyy ja miten niiden lokalisointistrategiat eroavat toisistaan. Hypoteesini olivat, että 1) kaikkien edustustojen artikkeleita on lokalisoitu, mutta niiden aiheet ovat samanlaisia, 2) kukin edustusto julkaisee erityisesti omaan maahansa liittyviä artikkeleita ja että 3) Belgian sivusto on vähiten lokalisoitu.

Tutkimusaihe syntyi omasta mielenkiinnostani Euroopan unionia ja lokalisointia kohtaan sekä aiheen ajankohtaisuudesta. Tutkimukseni sijoittui mielenkiintoiseen hetkeen unionin historiassa, sillä vaikka kaikki keräämäni materiaali onkin julkaistu ennen Ison-Britannian ”Brexit”-äänestystä, ongelma oli kuitenkin esillä jo paljon ennen äänestystä: Euroopan unioni nähdään useissa jäsenmaissa ”Brysselin virkamiesten” norsunluutormina, joka ei välitä tavallisesta kansalaisesta eikä aja tämän etuja. Yksi merkittävä syy tähän on, ettei Euroopan unioni kykene saavuttamaan kansalaisiaan viestinnällään. Siksi käyttäjälähtöisyys ja lokalisointi ovat nousseet tärkeään asemaan unionin toimielinten pyrkimässä muuttamaan kansalaisten näkemyksiä EU:sta ja rakentamaan siltoja kansalaisten ja toimielinten välille. Euroopan komissiolla on edustusto jokaisessa jäsenmaassa. Nämä edustustot ovat eturintamassa siltojen rakentamisessa, sillä niiden viestintä ja lokalisointi ovat omiaan tavoittamaan kunkin jäsenmaan kansalaiset. Tästä syystä halusin tutkia, millaista lokalisointia edustustot käyttävät verkkosivuillaan ja millaisia eroja lokalisoinnista löytyy. Kielieni ja kiinnostuksieni vuoksi päädyin valitsemaan tutkimukseni kohteiksi Suomen-, Ranskan- ja Belgian-edustustot.

8.1. Yhteenveto tutkimuksesta

Hyödynsin tutkimuksessa omakohtaisia kokemuksiani EU:n toimielimistä. Olen ollut kääntäjäharjoittelussa sekä komissiossa että Euroopan unionin neuvostossa, ja uskon siksi voivani kutsua itseäni EU-kielen asiantuntijaksi mitä tulee tutkielmani aineiston analysointiin. Syventääkseni tietouttani tein tutkimukseni aikana myös kuukauden mittaisen harjoittelun komission Suomen-edustustossa, jossa sain ensikäden kosketusta niin edustuston toimintaan kuin lokalisointiinkin. Suomen-edustustosta saamani tiedot loivat myös hyvän pohjan kyselylle, jonka lähetin Belgian- ja Ranskan-edustustoihin. Kyselyl-

lä kartoitin mahdollisia eroja edustustojen verkkosivujen ylläpidossa sekä mahdollisia rajoituksia, joita komissio on niille asettanut. Sain vastauksen vain Belgian-edustustolta, joten Ranskan-edustuston sivuja analysoidessani hyödynsin Suomen- ja Belgian-edustustolta saamiani tietoja olettaen, että Ranskan toiminta vastaa niiden toimintaa pääpiirteissään. On kuitenkin huomioitava, että Belgian- ja Suomen-edustustojen toiminta erosi kuitenkin toisistaan: esimerkiksi Belgian-edustuston sivujen sisällön tuotannosta vastaavat kaikki edustuston yksiköt erikseen, kun taas Suomella sisällöntuotanto on keskitetty viestintä- ja käännösyksikölle. Ranskan-edustuston sivujen analyysi osoitti, että on todennäköisempää, että se toimi Belgian tavoin eli tekstintuottajia on useampia, sillä Suomen edustuston tekstit olivat selkeästi enemmän linjassa keskenään kuin kahden muun edustuston tekstit.

Analysoin tutkimukseni aineiston kolmessa eri osassa: analysoin ensiksi verkkosivujen ulkoasua, sitten niiden ajankohtaisuutisoitinta sekä lopuksi niiden tuottamia tekstejä. Analyysin toinen osio, ajankohtaisuutisten seuranta, toteutettiin helmi-maaliskuussa 2016. Seurasin viiden viikon ajan kaikkien edustustojen etusivuja tutkiakseni uutisten vaihtuvuutta ja vertaillakseni niitä keskenään. Kolmannessa osiossa esitetyt tekstivertailun tekstit kerättiin ajanjaksolla helmikuu-kesäkuu 2016, ja etusivujen kuvakaappaukset otettiin kunkin sivuston uusista etusivuista huhti-heinäkuussa 2016. Analyysin kolme osaa paljastivat kukin erilaisia puolia edustustojen lokalisoinnista.

Ensimmäinen analyysini keskittyi edustustojen verkkosivujen ulkoasun analysointiin. Kaikki komission edustustot siirtyivät vuoden 2016 aikana uudelle, yhteiselle verkkosivualustalle, mikä tarkoitti sitä, että pystyin vertailemaan myös vanhoja ja uusia sivuja keskenään. Pääpaino analyysissäni oli kuitenkin uusien verkkosivujen tarkastelussa, ja niissä hallitsevana tekijänä oli selkeä ajatus yhtenäistämisestä: rakenteessa ei ollut juurikaan mahdollisuutta tehdä merkittäviä lokalisoitintoja. Etusivujen analyysi osoittikin, että isoin rooli lokalisoinnissa on selkeästi visuaalisuudella eli kuvilla ja väreillä, jotka kukin edustusto on sivuilleen valinnut. Toisaalta tässä Suomi ja Ranska olivat Belgiaa paremmassa asemassa, sillä kummankin maan lipunväreistä löytyy komission alustan värimaailmaa hallitseva valkoinen ja sininen. Etusivujen osioiden lokalisoitintoja analysoitaessa tulokset osoittivat, että Suomi oli lokalisoitunut etusivuaan kaikkien vähiten ja Ranska eniten.

Toisen osion analyysissä tämä kuitenkin muuttui täysin. Ajankohtaisaiheiden seuranta-jakson aikana Ranska julkaisi suurimman määrän uutisia, mutta lokalisoiti niistä vain hieman yli puolet, kun taas Suomi julkaisi huomattavasti vähemmän uutisia mutta lokalisoiti niistä lähes kaikki. Belgia lokalisoiti kuitenkin vielä Ranskaakin vähemmän, vain alle puolet uutisistaan. Tässä osiossa huomionarvoista oli se, että Ranska julkaisi lähes kolminkertaisen määrän uutisia kuin Belgia ja Suomi. Tuloksia tulee siksi tarkastella ennen kaikkea suhteellisina määrinä, vaikka voidaankin argumentoida, että Ranskan nopea julkaisutahti ja uutisten vaihtuvuus on osaltaan eräänlaista lokalisoitua ja sivuston kävijöiden mielenkiinnon ylläpitoa. Yllättävää oli kuitenkin, että edustustot uutisoivat hyvin vähän samoista aiheista: kaikki kolme edustustoa uutisoivat vain kahdesta samasta aiheesta.

Analyysin kolmas ja viimeinen osio keskittyi neljään tekstivertailuun. Tekstit oli valittu siten, että kukin edustusto oli laatinut uutisensa saman komission lehdistötiedotteen pohjalta, jolloin uutisia pystyi vertaamaan sekä alkuperäiseen tekstiin että toisiinsa. Suomen- ja Belgian-edustustoista saamieni tietojen perusteella tiesin, että edustustot muokkaavat uutisensa yleensä komission lehdistötiedotteiden pohjalta, minkä vuoksi oli siis oletettavaa, että teksteistä löytyisi paljon samankaltaisuuksia mutta myös suuria eroja. Analyysin tulokset vahvistivat tämän oletuksen oikeaksi, mutta ne osoittivat lisäksi, että lokalisoitua oli teksteissä loppujen lopuksi yllättävänkin vähän. Kunkin edustuston teksteistä löytyi sekä voimakkaasti muokattuja että varsin uskollisesti alkuperäistä lehdistötiedotetta seuraavia tekstejä, mutta lokalisoitua löytyi vain noin puolet teksteistä ja tällöinkin usein vain virkkeen tai kahden verran. Suurin osa edustustojen muokkauksista keskittyi vain tekstin lyhentämiseen tai selkeyttämiseen. Suomi oli edustustoista ainoa, jonka jokaisesta teksteistä löytyi vähintään virkkeen verran lokalisoitua. Ranskalla lokalisoitua esiintyi vain yhdessä tekstissä ja Belgiallakin vain kahdessa. Otanta (neljä tekstiä) oli kuitenkin varsin pieni verrattuna kahteen muuhun analyysiosioon, joten siksi sen tuloksiin on suhtauduttava varauksella, sillä se ei välttämättä edusta edustustojen linjaa. Ainoastaan Suomen kohdalla voidaan löytää selkeä strategia.

Tutkielmani kolmesta hypoteesista validoin kaksi. Ensimmäinen hypoteesi ei toteutunut, sillä kuten toisen analyysiosion tulokset kertoivat, edustustot julkaisivat vain muutamia samoista aiheista kertovia uutisia. Lisäksi tekstivertailu osoitti, että useissa teks-

teissäkään ei esiintynyt erityistä lokalisointia. Toisen hypoteesin validoin pienin varauksin, sillä vaikka edustustot julkaisivat omiin maihinsa liittyviä uutisia, komissioon yleisesti liittyvät artikkelit muodostivat kuitenkin suuren enemmistön julkaistuista uutisista. Kolmannen hypoteesin pystyn kuitenkin validoimaan kvantitatiivisen analyysin perusteella: kun kunkin edustuston kaikkien analyysiosioiden lokalisoinnit suhteutettuna niiden kokonaisuuteen laskettiin yhteen, tulokset osoittivat, että Suomi lokalisoiti noin 72 prosenttia sisällöstään, Ranska 45 ja Belgia 44 prosenttia. Näiden tulosten valossa Belgian-edustusto lokalisoiti vähiten näistä kolmesta edustustosta. Ranskan lokalisoimäärää laski erityisesti tekstivertailu, jossa Ranska lokalisoiti vain 1/4 tekstistään. Muuten sekin lokalisoiti selkeästi Belgian-edustustoa enemmän.

8.2. Tutkimuksen rajoitukset

Tutkimukseni osoittautui onnistuneeksi ja tuloksia voidaan pitää varsin luotettavina. On kuitenkin otettava huomioon myös tutkimukseni rajallisuus. Kolme edustustoa edustaa varsin pientä osaa kahdestakymmenestä kahdeksasta edustustosta EU-maissa, mutta tutkimuksen liiallisen laajuuden estämiseksi mukaan mahtui vain kolme edustustoa. Lisäksi tekstivertailuun valikoitui mukaan vain neljä tekstiä, osittain siksi, että sopivia eli kaikille yhteisiä aiheita ei ollut kovin paljoa, ja toisekseen siksi, että vertailu vei paljon aikaa. Analyysi on siis vain pintaraapaisu edustustojen artikkelien muokkaukseen ja siksi erityisesti Ranskan kohdalla on vaikea sanoa, valikoituiko mukaan vain tekstejä, joissa kaksi ääripäätä (voimakas muokkaus toisissa teksteissä ja voimakas alkuperäis-teksteissä kiinni pysyminen toisissa) esittäytyvät kumpikin sattumalta vai onko edustuston linja juuri niin vaihteleva kuin tämä otanta antoi ymmärtää. Toisaalta en halunnut antaa lehdistötiedotteille ja niiden pohjalta tehdyille artikkeleille liian suurta roolia, sillä lehdistötiedotteita on tutkittu jo aiemmin (esimerkiksi Sysiö (2008)).

Toinen tuloksiin mahdollisesti epätarkkuutta aiheuttanut tekijä on subjektiivisuus lokalisoimisen määrittelyssä. Paikoin oli käytännössä täysin mahdollista tulkita jokin elementti lokalisoituksi tai lokalisoimattomaksi. Tällaisia tapauksia nousi esiin erityisesti etusivujen ulkoasua tarkasteltaessa: Tuleeko mikä tahansa kuva laskea lokalisoituksi (koska sen tarkoitus on tehdä sivustosta ja uutisesta käyttäjälle houkuttelevampi)? Tuleeko komission edustustojen sivujen rakenteessa olevaa maakarttaa pitää lokalisoituna elementtinä vai ei? Tällaisten kohdalla olen luokitellut kaikki elementit järjestelmälli-

sesti samalla tavoin lokalisoituiksi ja lokalisoimattomiksi, mutta tämäkin valinta on silti hieman subjektiivinen. Tämä subjektiivisuuden pakollinen läsnäolo tulee siis tietenkin ottaa huomioon yhtenä tekijänä, joka on mahdollisesti vaikuttanut tuloksiin.

Kolmanneksi on huomioitava, että tekstivertailuni luokittelut eivät olleet kaikkien tekstien kohdalla toimivia. Esimerkiksi tekstissä 2 Ranskan-edustusto oli tehnyt artikkelista niin oman versionsa, että oli vaikea sanoa, mitä tekstistä oli poistettu ja mitä sinne oli jätetty. Tämä taas aiheutti epätasapainoa tekstien muokkausten määrällisessä vertailussa. Tämä oli selkeästi asia, joka luokittelua määriteltäessä olisi pitänyt ottaa huomioon paremmin.

8.3. Loppupohdintaa

Tutkielmani osoitti, että edustustojen lokalisoitustrategioissa on paljon eroja. Komission automatisointi- ja yhdenmukaistamisstrategiasta huolimatta sivustoista löytyi paljon eroja niin visuaalisesti kuin aiheiden osalta ja tekstitasoltakin. Tutkimus avasi kuitenkin myös uusia, mielenkiintoisia pohdintoja ja mahdollisia jatkotutkimusaiheita. Esimerkiksi eri kieliversioiden vertailu (Suomen osalta suomi ja ruotsi ja Belgian osalta ranska-hollanti-saksa sekä esimerkiksi Irlannissa iiri ja englantia) olisi yksi mahdollinen keino tarkastella lokalisoitua vielä syvällisemmin. Myös samaa kieltä käyttävien edustustojen (kuten tutkielmassani Belgia ja Ranska) teksteistä löytyviä eroja voisi olla mielenkiintoista tutkia, sillä kuten nopea, pintapuolinen katsaukseni luvussa 6.4.5. osoitti, myös niistä löytyi kiinnostavia eroavaisuuksia. Kolmas mahdollinen jatkotutkimusaihe olisi lukijatutkimus, jolla kartoitettaisiin tekstien toimivuutta. Lisäksi tutkimusta voisi tehdä syventyen yhteen kolmesta analyysiosioistani, esimerkiksi ajankohtaisuutisoinnin laajempaan seurantaan. Varsinkin nyt, kun kaikki komission edustustojen sivustot ovat siirtyneet uudelle verkkoalustalle, voisi olla mielenkiintoista seurata, millaisia eroja niiden uutisaiheissa ja uutisten määrässä on. Tulokset nostivat esiin myös mielenkiintoisen seikan, joka koskee etäisyyttä. Etäisyys voi olla fyysistä, mutta myös kulttuurista ja kielellistä, ja siksi olisi mielenkiintoista laajentaa otantaa ja tutkia, vaikuttaako esimerkiksi kielellinen etäisyys (esimerkiksi latinalaiskielisten maiden vertaaminen slaavilaiskielisiin maihin) lokalisoinnin määrään.

Yhteenvedona voidaan todeta, että kaikki edustustot lokalisivat sivujaan, mutta lokalisointitoiminta oli kaikilla sekä strategisesti että määrällisesti erilaista. Suomen lokalisointistrategia oli selkeästi yhtenäisin, mutta vaikka Ranskan strategiaa ei voi ehkä pitää yhtä ”puhtaana” lokalisointina kuin Suomen strategiaa eikä siitä saatu tietoa kyselyllä, on sillä myös omat hyvät puolensa, jotka voivat vedota sivuston käyttäjiin. Se pyrki tarjoamaan sivustonsa käyttäjille mahdollisimman paljon tietoa, joissa myös oman maan asiat ovat esillä usein. Belgian lokalisointi oli sen verran hajanaista ja vaihtelevaa, että sitä on hankala kutsua strategiaksi, mutta tulosten valossa myös sen sivuilla esiintyi lokalisointia. Belgian-edustustolla on kuitenkin iso etu kahteen muuhun edustustoon verrattuna: vaikka EU koetaan kaukaiseksi asiaksi, on se kaikkein lähimpänä Belgian kansalaisia. ”Brysselin virkamiehet” jakavat työmatkajunansa ja metronsa belgialaisten kanssa – ja kenties myös läsnäolollaan tuovat jatkuvan muistutuksen EU:n työstä ja läheisyydestä. Toisaalta vaikutus saattaa olla juuri päinvastainen: Brysselin ”EU-kupla” on todella olemassa, ja belgialaiset eivät välttämättä koe olevansa yhtään lähempänä sitä kuin esimerkiksi Rovaniemellä asuva suomalainen. Siksi voidaankin pohtia, olisiko myös komission Belgian-edustustolla enemmän annettavaa lokalisointiin ja EU:n imagon muuttamiseen, eli pitäisikö EU-Brysseliä lokalisoida enemmän myös brysseliläisille?

LÄHTEET

AINEISTO

Euroopan komission Belgian-edustusto. 2016. Saatavissa: http://ec.europa.eu/belgium/home_fr [viitattu 22.7.2016].

Euroopan komission Ranskan-edustusto. 2016. Saatavissa: http://ec.europa.eu/france/home_fr [viitattu 22.7.2016].

Euroopan komission Suomen-edustusto. 2016. Saatavissa: http://ec.europa.eu/finland/home_fi [viitattu 22.7.2016].

Juvenes Translatores: Winners of the EU translation contest for schools announced today, saatavissa: http://europa.eu/rapid/press-release_IP-16-162_en.htm [viitattu 27.4.2017].

EU:n käännöskilpailun voitto Turkuun, liite 2.

Concours Juvenes Translatores: bravo à la lauréate belge!, liite 2.

Juvenes Translatores : un jeune Lorrain se distingue au concours européen de jeunes traducteurs, saatavissa: https://ec.europa.eu/france/node/881_fr [viitattu 27.4.2017].

VAT Action Plan: Commission presents measures to modernise VAT in the EU, saatavissa: http://europa.eu/rapid/press-release_IP-16-1022_en.htm [viitattu 27.4.2017].

Komissiolta toimintasuunnitelma EU:n ALV-järjestelmän uudistamiseksi, saatavissa: https://ec.europa.eu/finland/news/komissiolta-toimintasuunnitelma-eun-alv-j%C3%A4rjestelm%C3%A4n-uudistamiseksi_fi [viitattu 27.4.2017].

Plan d'action sur la TVA de la Commission: vers un espace TVA unique dans l'UE, liite 2.

Réforme de la TVA : un nouveau plan d'action adopté, saatavissa: https://ec.europa.eu/france/node/937_fr [viitattu 27.4.2017].

Investment Plan for Europe: European Fund for Strategic Investments to be extended following successful first year, saatavissa: http://europa.eu/rapid/press-release_IP-16-1933_en.htm [viitattu 27.4.2017].

ESIR-rahasto lähtenyt hyvin käyntiin - jatkoa ehdotetaan vielä vuoden 2018 jälkeen, saatavissa: http://ec.europa.eu/finland/news/investment_plan_160601_fi [viitattu 27.4.2017].

#InvestEU : prolongation probable du fonds EFSI, saatavissa: https://ec.europa.eu/belgium/news/efsi_fr [viitattu 27.4.2017].

Plan d'investissement pour l'Europe : une première année fructueuse, saatavissa: http://ec.europa.eu/france/node/925_fr [viitattu 27.4.2017].

Ten actions to help equip people in Europe with better skills, saatavissa:
http://europa.eu/rapid/press-release_IP-16-2039_en.htm [viitattu 27.4.2017].

Euroopalle uusi osaamishjelma, saatavissa:
https://ec.europa.eu/finland/news/new_skills_1606010_fi [viitattu 27.4.2017].

#EUSkillsAgenda : 10 actions pour contribuer à doter les personnes de meilleures compétences en Europe, liite 2.

Nouvelle stratégie en matière de compétences pour l'Europe, liite 2.

KIRJALLISUUS

Beal, Vangie. 2010. *Webopedia: The Difference Between the Internet and World Wide Web*. Viimeksi päivitetty 14.12.2015. Saatavissa:
http://www.webopedia.com/DidYouKnow/Internet/Web_vs_Internet.asp [viitattu 1.3.2016].

Bielsa, Esperança ja Bassnett, Susan. 2009. *Translation in Global News*. New York: Routledge. Saatavissa:
https://www.researchgate.net/publication/270509916_Translation_in_Global_News [viitattu 27.12.2016].

Buckley, Neil ja Foy, Henry. 2016. The Visegrad four: Brussels' eastern critics. *Financial Times*. Saatavissa: <https://www.ft.com/content/e99d3b12-6b96-11e6-a0b1-d87a9fea034f> [viitattu 30.3.2017].

Dunne, Keiran J., (ed.) 2006. *Perspectives on Localization*. Philadelphia, PA, USA: John Benjamins Publishing Company. Saatavissa:
<http://site.ebrary.com.ezproxy.utu.fi:2048/lib/uniturku/detail.action?docID=10126052&p00=localization> [viitattu 11.12.2015].

Esselink, Bert. 2000. *Practical Guide to Localization*. Philadelphia, PA, USA: John Benjamins Publishing Company. Saatavissa:
<http://site.ebrary.com.ezproxy.utu.fi:2048/lib/uniturku/reader.action?docID=5004956> [viitattu 11.12.2015].

Euroopan komissio. 2007. *Communicating about Europe via the Internet. Engaging the citizens. SEC (2007) 1742*. Saatavissa: http://ec.europa.eu/ipg/docs/internet-strategy_en.pdf [viitattu 18.2.2016].

Euroopan komissio. 2009. *Web Translation as a genre. Studies on Translation and Multilingualism*. Saatavissa PDF-muodossa: http://bookshop.europa.eu/is-bin/INTERSHOP.enfinity/WFS/EU-Bookshop-Site/en_GB/-/EUR/ViewPublication-Start?PublicationKey=HC8009160 [Viitattu 4.11.2015].

Euroopan komissio. 2014. *Translation and Multilingualism*. Saatavissa:
<http://bookshop.europa.eu/en/translation-and-multilingualism->

pbHC0414307/?CatalogCategoryID=luYKABst3IwAAAEjxJEY4e5L [viitattu 30.3.2017].

Euroopan komissio. 2016a. *Press Release Database*. Saatavissa: <http://europa.eu/rapid/search.htm> [viitattu 15.8.2016].

Euroopan komissio. 2016b. *Pääosastot ja yksiköt*. Saatavissa: http://ec.europa.eu/about/ds_fi.htm [viitattu 12.8.2016].

Euroopan komission käännöstoimen pääosasto. 2016a. *Directorate-General for Translation*. Saatavissa: http://ec.europa.eu/dgs/translation/index_en.htm [viitattu 8.6.2016].

Euroopan komission käännöstoimen pääosasto. 2016b. *Kääntäminen ja tulkkaminen EU:ssa*. Saatavissa: https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/fi_print_2016.pdf [viitattu 8.6.2016].

Euroopan unioni. 2016. *EU:n hallinto - henkilöstö, toimipaikat ja työkielet*. Saatavissa: https://europa.eu/european-union/about-eu/figures/administration_fi [viitattu 12.8.2016].

Euroopan unioni. 2017. *Perustietoa Euroopan unionista*. Saatavissa: https://europa.eu/european-union/about-eu_fi [viitattu 30.3.2017]

GALA (Globalization & Localization Association). 2016. *Introduction to the Language Industry*. Saatavissa : <https://www.gala-global.org/industry/introduction-language-industry> [viitattu 22.8.2016].

Gambier, Yves. 2009. "Stratégies et tactiques en traduction et interprétation." Teoksessa: Gyde Hansen, Andrew Chesterman & Heidrun Gerzymisch-Arbogast (toim.) *Efforts and models in interpreting and translation research. A tribute to Daniel Gile*. Benjamins Translation Library v. 80. Philadelphia: John Benjamins, s. 63–82.

Gambier, Yves. 2014. La langue de l'autre ou l'expulsion des hôtes ? *Meta : journal des traducteurs / Meta: Translators' Journal*, vol. 59, n° 3, 2014, s. 481–493.

Gouadec, Daniel. 2007. *Translation as a Profession*. Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins Publishing.

Holmes, James S. 1988/2000. The Name and Nature of Translation Studies. Teoksessa: Holmes. *Translated! Papers on Literary Translation and Translation Studies*, Amsterdam: Rodopi, s. 67–80.

Jalonen, Liisa. 2008. *Suomalaisten hiihtokeskusten erikielisten kotisivujen eroista ja yhtäläisyyksistä*. Pro gradu -työ: Turun yliopisto, ranskan kielen kääntäminen ja tulkkauksen.

Jiménez-Crespo, Miguel A. 2013. *Translation and Web Localization*. London: Routledge.

Juvonen, Susanna. 2012. *Suomalaisten hirsitaloyritysten monikieliset verkkosivut: näkökulmana visuaalisuus, viestinnällisyys ja vuorovaikutteisuus*. Pro gradu -työ: Turun yliopisto, ranskan kääntäminen ja tulkkaus.

Koskela, Merja. 2007. Verohallintoa monella kielellä – kääntämisen käytänteitä Ruotsin ja Suomen verohallinnon verkkosivuilla. *MikaEL– Kääntämisen ja tulkkauksen tutkimuksen symposiumin verkkojulkaisu* 1 (2007) Saatavissa: <http://www.sktl.fi/@Bin/41134/Koskela.pdf> [viitattu 24.5.2016].

Koskinen, Kaisa. 2000. Institutional illusions. *The Translator* Volume 6, Issue 1, s. 49–65.

Koskinen, Kaisa. 2006. Kymmenen vuotta eikä suotta? Suomenkielinen käännöstoiminta Euroopan komissiossa. Teoksessa: Piehl, Aino ja Vihonen, Inkaliisa (toim.). *Vuosikymmen EU-suomea*. Kotimaisten kielten tutkimuskeskus. Kotimaisten kielten tutkimuskeskuksen verkkojulkaisuja 21; Helsinki, 2010. s. 8–15.

Koskinen, Kaisa. 2008. *Translating institutions : an ethnographic study of EU translation*. Manchester: St. Jerome Publishing.

Koskinen, Kaisa. 2009. Going Localised – Getting Recognised. The Interplay of the Institutional and the Experienced Status of Translators in the European Commission. *Hermes – Journal of Language and Communication Studies* no 42 s. 93–110. Saatavissa: http://download1.hermes.asb.dk/archive/download/Hermes-42-6-koskinen_net.pdf [viitattu 1.5.2016].

Koskinen, Kaisa. 2013. Social media and the institutional illusions of EU communication. *International Journal of Applied Linguistics* Vol. 23 Issue 1, s. 80–92.

Lindholm, Maria. 2007. La Commission européenne et ses pratiques communicatives. Étude des dimensions linguistiques et des enjeux politiques des communiqués de presse. Doctoral thesis. Department of Culture and Communication, Linköping University. Saatavissa: <http://liu.diva-portal.org/smash/get/diva2:24175/FULLTEXT01.pdf> [viitattu 1.5.2016].

Maailmanpankki (World Bank Group). 2016. *World Development Report 2016: Digital Dividends*. Saatavissa: http://www-wds.worldbank.org/external/default/WDSContentServer/WDSP/IB/2016/01/13/090224b08405ea05/2_0/Rendered/PDF/Worlddevelopment0000digitaldividends.pdf [viitattu 15.2.2016].

Maxwell, Kerry. 2010. MacMillan dictionary: Web 3.0. Saatavissa: <http://www.macmillandictionary.com/buzzword/entries/web3.html> [viitattu 1.3.2016].

Molina, Lucía ja Hurtado Albir, Amparo. 2002. “Translation techniques revisited. A dynamic and functional approach.” *Meta* 47 (4). s. 498–512.

Mörä, Tuomo. 2008. ”Miksi EU ei kiinnosta kansalaisia?” Teoksessa *Lukija- ja käyttäjälähtöinen viestintä: Viestinnän tutkimuksen päivät 2007*. Vaasan yliopiston julkaisuja.

Selvityksiä ja raportteja. Toim: H. Katajamäki, M. Koskela ja S.(.). Isohella. Vaasan yliopisto, Vaasa. s. 160–168.

Newmark, Peter. 1995 (1988). *A Textbook of Translation*. Lontoo: Prentice Hall.

Nielsen, Jakob. 2012. *Usability 101: Introduction to Usability*. Saatavissa: <https://www.nngroup.com/articles/usability-101-introduction-to-usability/> [viitattu 11.8.2016].

Nobel Peace Centre. 2012. *Europe - From War to Peace*. The Nobel Peace Prize laureate exhibition 2012. Ed. Liv Astrid Sverdup. Rolf Ottesen AS.

Nordell, Katja. 2015. « *Si je vous vends quelque chose, je parle français.* » *Suomalaisen pk-yritysten lokalisoidut verkkosivut ja niiden ranskaksi laaditut verkkomarkkinointitekstit*. Pro gradu -työ: Turun yliopisto, ranskan kääntäminen ja tulkkaus.

O'Brien, Sharon. 2012. Towards a Dynamic Quality Evaluation Model for Translation. *The Journal of Specialised Translation*. Issue 17, January 2012, s. 55–77. Saatavissa: http://www.jostrans.org/issue17/art_obrien.pdf [viitattu 6.4.2017].

O'Reilly, Tim. 2005. *What is Web 2.0*. Saatavissa: <http://www.oreilly.com/pub/a/web2/archive/what-is-web-20.html?page=1> [vierailtu 17.2.2016].

Pym, Anthony. 2001. *Localization and Linguistics* (paper presented to the SLE conference, August 2001) Saatavissa: <http://usuaris.tinet.cat/apym/on-line/translation/translation.html> [viitattu 11.12.2015].

Pym, Anthony. 2004. *The Moving Text: Localization, Translation and Distribution*. Amsterdam: John Benjamins.

Pym, Anthony. 2006. *Localization, Training, and the Threat of Fragmentation*. Saatavissa: <http://usuaris.tinet.cat/apym/on-line/translation/translation.html> [viitattu 19.8.2016].

Pym, Anthony. 2010a. *Exploring Translation Theories*. London/New York: Routledge.

Pym, Anthony. 2010b. *Website localisation*. Pre-print text written for the *Oxford Companion to Translation Studies*. Saatavissa: http://usuaris.tinet.cat/apym/on-line/translation/2009_website_localization_feb.pdf [viitattu 14.12.2015].

Reiss, Katharina ja Vermeer, Hans. 1984. *Groundwork for a General Theory of Translation*. Tübingen: Niemeyer.

Ruonala, Marko ja Pietilä, Heli. 2014. *EU-perusteos*. Kuopio: Kirjapaino Grano Oy. Saatavissa: <http://eurooppatiedotus.fi/public/default.aspx?contentid=314839&contentlan=1&culture=fi-FI> [viitattu 11.11.2016].

- Saarela, Anna-Kaisa. 2006. *Brochures imprimées et sites Internet de trois villes finlandaises en finnois, français et anglais*. Pro gradu -työ: Turun yliopisto, ranskan kielen kääntäminen ja tulkkaus.
- Saarikoski, P., Östman, S., Suominen, J., ja Turtiainen, R. 2009. *Funetista Facebookiin: Internetin kulttuurihistoria*, Helsinki: Gaudeamus Helsinki University Press.
- Salmi, Leena. 2008. Lokalisoinnin käsitteestä. Teoksessa: Katajamäki, H., Koskela, M. ja Isohella, S. (toim.): *Lukija- ja käyttäjälähtöinen viestintä. Viestinnän tutkimuksen päivät 2007*. Vaasan yliopiston julkaisuja. Selvityksiä ja raportteja 152, s. 55–63. Saatavissa osoitteessa <http://www.uwasa.fi/julkaisusarjat/luettelo/?julkaisu=557> [viitattu 11.12.2015].
- Sandrini, Peter. 2008. Localization and Translation. *MuTra Journal Vol 2 2008*, s. 167–191. Saatavissa: <http://homepage.uibk.ac.at/~c61302/publik/localiz.pdf> [viitattu 24.4.2016].
- Schäler, Reinhard. 2010. Localization and translation. *Handbook of Translation Studies*. Volume 1 (2010), s. 209–214. Saatavissa: <https://www-benjamins-com.ezproxy.utu.fi/online/hts2/articles/loc1?q=sch%C3%A4ler> [viitattu 30.3.2017].
- Singh, Nitish ja Pereira, Arun. 2005. *The Culturally customized web site: Customizing Web sites for the Global Marketplace*. Milton Park, Abingdon, Oxon : Routledge, cop.
- Strickland, Jonathan. 2008. *How Web 3.0 Will Work*. Saatavissa: <http://computer.howstuffworks.com/web-30.htm/printable> [viitattu 1.3.2016].
- Suominen, Jaakko. 2009. Johdannoksi: netin kulttuurihistoriaa. Teoksessa: Saarikoski ym., *Funetista Facebookiin: Internetin kulttuurihistoria*. s. 7-22.
- Suominen, Jaakko. 2009. Kaiken maailman tieto? Internet tietämisen kohteena, lähteenä ja välineenä. Teoksessa: Saarikoski ym., *Funetista Facebookiin: Internetin kulttuurihistoria*., s.116–156.
- Suominen, Jaakko. 2009. Netti – kulttuurisesti omaksuttu? Teoksessa: Saarikoski ym., *Funetista Facebookiin: Internetin kulttuurihistoria*., s. 265–277.
- Sysiö, Karoliina. 2009. *Euroopan komission lehdistötiedotteiden muokkaaminen suomalaiselle yleisölle*. Ranskan kääntämisen opinnäytteet. Turun yliopisto: Kieli- ja käännöstieteiden laitos. Pro gradu -tutkielma.
- Tirronen, Mikko. 2008. *Web 2.0 : verkon numerologia*. Helsinki: BTJ Kustannus.
- Toury, Gideon. 1995. *Descriptive Translation Studies and beyond*. Amsterdam and Philadelphia: John Benjamins.
- Turtiainen, Riitta. 2009. Tunne netissä. Teoksessa: Saarikoski ym., *Funetista Facebookiin: Internetin kulttuurihistoria*., s. 193–233.

- Valdeón, Roberto A. 2008. Anomalous news translation. Selective appropriation of themes and texts in the internet. *Babel* 54 (4), s.299–326 Saatavissa: http://www.jbe-platform.com/content/journals/10.1075/babel.54.4.01_val [viitattu 28.12.2016].
- van Doorslaer, Luc. 2009. How language and (non-)translation impact on media newsrooms: the case of newspapers in Belgium. *Perspectives* 17:2, s. 83-92. Saatavissa: <http://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/09076760903125051> [viitattu 27.12.2016].
- Vihonen, Inkaliisa. 2006. Säättämisestä viestintään: EU:n selkeyttämispolitiikka vuodesta 2005 eteenpäin. Teoksessa: Piehl, Aino ja Vihonen, Inkaliisa (toim.). *Vuosikymmen EU-suomea*. Kotimaisten kielten tutkimuskeskus. Helsinki: Kotimaisten kielten tutkimuskeskuksen verkkojulkaisuja 21, 2010. s. 45–54.
- Viitaniemi, Tuula ja Heikura, Pasi. 2015. Missä EU, siellä kielenkääntäjä. *Yle* 23.10.2015. Saatavissa: <http://yle.fi/aihe/artikkeli/2015/10/23/missa-eu-siella-kielenkaantaja> [viitattu 8.6.2016].
- Vuorinen, Erkka. 2006. Kun suomen kieli lähti maailmalle. *Kääntäjä-Översättaren* 10/06, s. 6–7.
- Väliaho Marjo. 2010. *Lokalisoidut lehdistötiedotteet osana Euroopan komission viestintäpolitiikkaa*. Englannin käännöstieteen opinnäytteet. Tampereen yliopisto: Kieli- ja käännöstieteiden laitos. Pro gradu -tutkielma.
- Whittaker, Jason. 2009. *Producing for Web 2.0 : a student guide*. 3. painos, London: Routledge.
- World Wide Web Foundation. 2016. *History of web*. Saatavissa: <http://webfoundation.org/about/vision/history-of-the-web/> [viitattu 15.2.2016].
- Zifciakova, Jana. 2010. [The EU and the disintegration of Yugoslavia](http://blogactiv.eu/blog/2010/05/14/the-eu-and-the-disintegration-of-yugoslavia-2/). *Euractiv*. Saatavissa: <http://blogactiv.eu/blog/2010/05/14/the-eu-and-the-disintegration-of-yugoslavia-2/> [viitattu 30.3.2016].
- Yli-Jokipii, Hilka. 2001. The Local and the Global: An Exploration into the Finnish and English websites of a Finnish Company. *IEEE Transactions on Professional Communication*, 44 (2), 104-113. Saatavissa: http://ieeexplore.ieee.org/xpls/abs_all.jsp?arnumber=925512&tag=1 [viitattu 27.12.2015].
- Young, Christine, Niemi, Kati ja Binham, Timothy. 2008. "Going Local: Reform of the European Union's Communication Strategy. " Teoksessa *Lukija- ja käyttäjälähtöinen viestintä: Viestinnän tutkimuksen päivät 2007. Vaasan yliopiston julkaisuja. Selvityksiä ja raportteja*. Toim: H. Katajamäki, M. Koskela ja S.(.). Isohella. Vaasan yliopisto, Vaasa. s. 177–170.
- Östman, Sari. 2009. Onko netille aikaa? Teoksessa: Saarikoski ym., *Funetista Facebookiin: Internetin kulttuurihistoria.*, s. 157–19.

LIITE 1: Kyselylomakkeen kysymykset

Questionnaire pour les Représentations de la Commission en Belgique et en France

1. Vous travaillez pour *¹
 - La Représentation de la Commission en France
 - La Représentation de la Commission en Belgique

2. Informations
 - Nom (facultatif)
 - Position au sein de la Commission *

3. Qui est responsable de la production de contenu pour le site français/belge ? *
4. D'où vient le contenu du site français/belge ? *
 - Textes créés dans votre représentation
 - Communiqués de presse de la Commission
 - Communiqués de presses modifiés dans votre représentation
 - Autre : _____
5. Qui choisit quel contenu est publié sur votre site ? Est-ce que la Commission propose/impose des sujets ou vous êtes libres de choisir vos sujets ? *
6. Comment décide-t-on ce qui est publié ? Certains sujets sont-ils plus importants que d'autres ? *
7. Le contenu créé est-il toujours vérifié par quelqu'un et/ou approuvé par un Chargé de Presse ? *
8. Les textes venant de la Commission sont-ils généralement déjà en français ou doivent-ils passer par un traducteur dans votre représentation ? *
9. Avez-vous une influence sur la forme du site, les menus et barres de navigation, les couleurs utilisées, etc. ? Si oui jusqu'à quel point ? *
10. Existe-t-il une coordination textuelle entre les sites de pays qui utilisent la même langue ? *
11. Est-ce que le site, les sujets etc. sont identiques en français, néerlandais et allemand ? **²

¹ tähdellä merkityt ovat pakollisia kysymyksiä

² koskee vain Belgian sivuja

LIITE 2: Verkkosivuilta poistetut tekstivertailun tekstit

1. *Juvenes Translatores*

1.1. Suomi

EU:n käännöskilpailun voitto Turkuun

05/02/2016

Euroopan komissio on julkistanut nuorille tarkoitetun vuotuisen Juvenes Translatores käännöskilpailun voittajien nimet. Suomen kisan voitti Atte Kaljonen Turun Puolalanmäen lukiosta. Voitto meni Puolalanmäen lukioon myös vuonna 2012. Kilpailussa, joka oli suunnattu toisen asteen oppilaitosten opiskelijoille, valittiin voittaja kustakin EU-maasta.

Yhteensä kisaan osallistui yli 3 000 opiskelijaa eri puolilta EU:ta. Suomesta kilpailuun osallistui 59 lukiolaista 13 lukiosta.

Palkintotilaisuus voittajille järjestetään 14.4.2016 Brysselissä, ja siihen osallistuu myös Euroopan komission varapuheenjohtaja Kristalina Georgieva.

"Sydämelliset onnitteluni Atte Kaljoselle, Suomen kilpailun tämänvuotiselle voittajalle, jonka käännös valikoitui tiukan seulan läpi parhaaksi. Vuotuinen Juvenes Translatores -kisa antaa nuorille mahdollisuuden testata kielitaitoaan ja kokeilla kääntämistä. Monikielisessä EU:ssa käännöstaito on arvokasta pääomaa", varapuheenjohtaja Georgieva totesi.

Tällä kertaa kilpailussa käännettävät tekstit käsittelivät kehitysyhteistyötä, koska vuosi 2015 oli kehitysyhteistyön eurooppalainen teemavuosi.

Kilpailijat saivat valita käännöskielensä EU:n 24 virallisen kielen joukosta. Mahdollisia kieliyhdistelmiä oli yhteensä 552. Tällä kertaa kilpailijat olivat valinneet 166 erilaista kieliparia, ja käännöksiä tehtiin esimerkiksi puolasta suomeen, tšekistä italiaan ja maltasta hollantiin. Kisan suomalainen voittaja Atte Kaljonen käänsi englannista suomeen.

Komission käännöstoimen pääosasto on vuodesta 2007 järjestänyt vuosittain Juvenes Translatores -kilpailun (juvenes translatores (lat.) = nuoret kääntäjät). Kilpailun tavoitteena on innostaa nuoria opiskelemaan kieliä ja antaa heille tilaisuus kokeilla kääntäjän työtä.

Kilpailu on suunnattu 17-vuotiaille opiskelijoille (tämänkertaisen kisan osallistujat olivat vuonna 1998 syntyneitä). Se järjestetään samaan aikaan kaikissa mukaan valituissa kouluissa eri puolilla EU:ta ja myös EU:hun kuuluvilla merentakaisilla alueilla. Vuosien mittaan kilpailu on innostanut joitakin osallistujia jatkamaan kieltenopiskelua myös yliopistossa ja hakeutumaan kääntäjän uralle.

1.2. Belgia

Concours Juvenes Translatores: bravo à la lauréate belge!

03-02-2016

Le 3 février, la Commission européenne a dévoilé les noms des lauréats de son concours annuel de traduction «Juvenes Translatores». Margaux Cuyle de l'Immaculata-instituut, à La Panne fait partie des 28 élèves de l'enseignement secondaire, représentant chacun l'un des États membres de l'Union européenne, qui se verront remettre un prix à l'issue d'un concours auquel ont participé plus de 3 000 élèves de l'Europe entière. Les lauréats seront invités à Bruxelles le 14 avril 2016 pour recevoir leur prix des mains de la vice-présidente de la Commission européenne, Mme Kristalina Georgieva.

«J'adresse mes félicitations à Margaux Cuyle, qui a su se distinguer face à une rude concurrence pour se hisser au premier rang en Belgique. Chaque année, Juvenes Translatores offre aux élèves une chance de mettre à l'épreuve leurs compétences linguistiques en s'essayant à la traduction, une compétence des plus précieuses dans notre Union multilingue», a déclaré Mme Georgieva.

Les élèves ont dû traduire des textes portant sur la coopération au développement, un thème choisi de manière à faire écho à 2015, l'Année européenne pour le développement. Les participants ont pu choisir l'une des 552 combinaisons de deux langues possibles parmi les 24 langues officielles de l'Union. Cette année, les étudiants ont utilisé 166 combinaisons linguistiques, en traduisant notamment du tchèque vers l'italien, du maltais vers le néerlandais et du danois vers le polonais. Tous les lauréats ont choisi de traduire vers la langue qu'ils maîtrisent le mieux, comme c'est le cas des traducteurs officiels des institutions de l'Union.

2. *ALV-järjestelmän uudistaminen*

Belgia

Plan d'action sur la TVA de la Commission: vers un espace TVA unique dans l'UE

07-04-2016

Le plan d'action présenté le 7 avril constitue la première étape vers un espace TVA unique dans l'Union capable de lutter contre la fraude, soutenir les entreprises et contribuer à l'économie numérique et au commerce électronique.

Les règles existantes doivent être mises à jour dans les plus brefs délais afin de pouvoir mieux soutenir le marché unique, faciliter les échanges transfrontaliers et suivre l'évolution de l'économie numérique et mobile actuelle.

Le «manque à gagner de TVA» s'est élevé à près de 170 milliards d'euros en 2013. La fraude transfrontalière à elle seule est, selon les estimations, à l'origine d'une perte de recettes de TVA de quelque 50 milliards d'euros par an dans l'Union. Dans le même temps, le système de TVA actuel reste fragmenté et crée des charges administratives considérables, notamment pour les PME et les entreprises en ligne.

Le plan d'action définit la voie à suivre pour moderniser les règles de TVA actuelles de l'Union. En voici les éléments clés:

Un futur système de TVA définitif dans l'Union pour les échanges transfrontaliers afin de réduire les possibilités de fraude

Le système de TVA actuel doit être modernisé. La Commission a l'intention de présenter en 2017 une proposition visant à mettre en place des règles définitives régissant un espace TVA unique dans l'Union. En vertu de ces nouvelles règles, les opérations transfrontières continueraient à être imposées aux taux appliqués par l'État membre de destination comme c'est le cas actuellement, mais la façon dont la taxe est perçue évoluerait progressivement vers un système plus étanche à la fraude. Dans le même temps, un portail internet à l'échelle de l'Union serait mis en place pour assurer un système de perception de la TVA simple pour les entreprises et un système plus robuste pour les États membres pour collecter les recettes.

Des mesures immédiates visant à lutter contre la fraude à la TVA dans le cadre des règles en vigueur

Au cours de cette année, la Commission proposera des mesures destinées à renforcer les outils utilisés actuellement par les États membres pour échanger des informations sur la fraude à la TVA, les mécanismes de fraude et les bonnes pratiques. Nous continuerons à suivre étroitement

les performances des administrations fiscales en ce qui concerne la perception et le contrôle de la TVA.

Une plus grande autonomie accordée aux États membres pour décider de leur propre politique en matière de taux

La Commission envisage de moderniser le cadre applicable aux taux et d'accorder à l'avenir une plus grande souplesse aux États membres. Elle propose deux options: soit le maintien du taux normal minimal de 15 % et le réexamen régulier de la liste des biens et services pouvant bénéficier de taux réduits, en se fondant sur les contributions des États membres. Soit la suppression de la liste des biens et services pouvant bénéficier de taux réduits. Cette option nécessiterait cependant des garanties afin d'empêcher la fraude, d'éviter la concurrence fiscale déloyale au sein du marché unique et pourrait aussi accroître les coûts de conformité pour les entreprises. Dans les deux options, les taux nuls et réduits en vigueur actuellement seraient maintenus.

Aide en faveur du commerce électronique et des PME

La Commission présentera d'ici à la fin de 2016 une proposition législative visant à moderniser et à simplifier la TVA pour le commerce électronique transfrontière dans le cadre de la stratégie pour un marché unique numérique. Il s'agira notamment de faire en sorte que les publications électroniques puissent bénéficier du même taux réduit que les publications papiers. Par la suite, la Commission présentera en 2017 un paquet de simplification de la TVA visant à soutenir la croissance des PME et à leur faciliter les échanges transfrontières.

La Commission demandera au Parlement européen et au Conseil, avec le soutien du Comité économique et social européen, de définir des orientations politiques claires sur les options proposées dans le plan d'action et de confirmer leur appui en faveur des réformes prévues dans la communication. La Commission présentera des propositions sur tous ces aspects en 2016 et 2017.

3. *Euroopan osaamisohjelma*

3.1. *Belgia*

#EUSkills Agenda : 10 actions pour contribuer à doter les personnes de meilleures compétences en Europe

10-06-2016

La Commission a adopté aujourd'hui une nouvelle stratégie globale en matière de compétences pour l'Europe. L'objectif est de veiller à ce que chacun acquière, dès le plus jeune âge, un large éventail de compétences, et de tirer le meilleur parti du capital humain de l'Europe, ce qui aboutira en définitive à favoriser l'employabilité, la compétitivité et la croissance en Europe.

Selon des études, 70 millions d'Européens ne disposent pas de compétences appropriées en lecture et en écriture et plus nombreux encore sont ceux qui ont un faible niveau de compétences en calcul et en culture numérique, ce qui les expose à un risque de chômage, de pauvreté et d'exclusion sociale. Par ailleurs, un grand nombre d'Européens, en particulier les jeunes hautement qualifiés, travaillent dans des emplois qui ne correspondent pas à leurs talents ni à leurs aspirations. Or 40 % des employeurs indiquent qu'ils ne parviennent pas à trouver de candidats possédant les compétences nécessaires pour développer leur entreprise et innover. Au final, trop peu de personnes possèdent l'esprit d'entreprise et les compétences nécessaires pour lancer leur propre affaire et s'adapter à l'évolution des exigences du marché du travail.

Concrètement, la Commission propose 10 actions qui seront engagées au cours des 2 prochaines années et dont certaines sont lancées aujourd'hui:

- Une garantie des compétences pour aider les adultes peu qualifiés à acquérir un niveau minimal en lecture et écriture, calcul et compétences numériques et à progresser vers une qualification de deuxième cycle de l'enseignement secondaire.
- Une révision du cadre européen des certifications pour améliorer la compréhension des qualifications et conduire à une meilleure utilisation de toutes les compétences disponibles sur le marché du travail européen.
- Une «coalition en faveur des compétences et des emplois numériques» rassemblant les États membres et les parties intéressées dans le domaine de l'éducation, de l'emploi et de l'industrie pour constituer un large réservoir de compétences numériques et garantir que les personnes et la main-d'œuvre en Europe disposent des compétences numériques adéquates.
- Un «plan de coopération sectorielle en matière de compétences» pour améliorer la veille stratégique sur les besoins de compétences et remédier aux pénuries de compétences dans des secteurs économiques spécifiques.

D'autres actions seront lancées dans le courant de cette année et en 2017:

- Un «outil de profilage des compétences des ressortissants de pays tiers» permettant de déterminer rapidement les compétences et qualifications des demandeurs d'asile, réfugiés et autres migrants.
- Une révision du cadre Europass offrant aux personnes des outils de meilleure qualité et plus faciles à utiliser pour présenter leurs compétences et obtenir en temps réel des informations pratiques sur les besoins et les tendances en matière de compétences, qui pourront leur être utiles pour faire un choix de carrière et d'apprentissage.
- Faire de l'enseignement et de la formation professionnels (EFP) un premier choix en offrant aux apprenants de l'EFP davantage de possibilités d'acquérir une expérience d'apprentissage sur le lieu de travail et en améliorant la visibilité des bons résultats de cette filière sur le marché du travail.
- Une révision de la recommandation sur les compétences clés pour aider un plus grand nombre de personnes à acquérir le socle de compétences nécessaire pour vivre et travailler au 21e siècle, en mettant particulièrement l'accent sur la promotion des compétences et de l'esprit d'entreprise et d'innovation.
- Une initiative sur le suivi des diplômés pour améliorer l'information sur la progression des diplômés sur le marché du travail.
- Une proposition visant à approfondir l'analyse de la question de la fuite des cerveaux et à échanger des bonnes pratiques quant aux moyens efficaces pour lutter contre ce phénomène.

3.2. Ranska

Nouvelle stratégie en matière de compétences pour l'Europe

Cette stratégie doit permettre à chacun d'acquérir, dès le plus jeune âge, un large éventail de compétences, et de tirer le meilleur parti du capital humain, afin de favoriser l'employabilité, la compétitivité et la croissance en Europe.

10/06/2016

Soixante-dix millions d'Européens ne disposent pas de compétences appropriées en lecture et en écriture et plus nombreux encore sont ceux qui ont un faible niveau de compétences en calcul et en culture numérique, ce qui les expose à un risque de chômage, de pauvreté et d'exclusion sociale. Par ailleurs, un grand nombre d'Européens, en particulier les jeunes hautement qualifiés, occupent des emplois qui ne correspondent pas à leurs talents ni à leurs aspirations. Or, 40 % des employeurs indiquent qu'ils ne parviennent pas à trouver de candidats possédant les compétences nécessaires pour développer leur entreprise et innover.

Pour toutes ces raisons, la Commission estime qu'il est essentiel d'accroître les niveaux de compétences, de promouvoir les compétences transversales et de trouver des moyens permettant de mieux anticiper les besoins du marché du travail, en dialogue avec l'industrie, pour améliorer les chances de réussir dans la vie, soutenir une croissance équitable, inclusive et durable et garantir la cohésion sociale.

Pour contribuer à relever le défi des compétences, la Commission présente dix actions visant à améliorer la visibilité et la reconnaissance des compétences à l'échelon local, national et européen, depuis les écoles et les universités jusque sur le marché du travail.

Dix actions

Concrètement, la Commission propose dix actions qui seront engagées au cours des deux prochaines années et dont certaines sont lancées aujourd'hui pour contribuer à doter les personnes de meilleures compétences en Europe :

- Une garantie des compétences pour aider les adultes peu qualifiés à acquérir un niveau minimal en lecture et écriture, calcul et compétences numériques et à progresser vers une qualification de deuxième cycle de l'enseignement secondaire.
- Une révision du cadre européen des certifications pour améliorer la compréhension des qualifications et conduire à une meilleure utilisation de toutes les compétences disponibles sur le marché du travail européen.
- Une «coalition en faveur des compétences et des emplois numériques» rassemblant les États membres et les parties intéressées dans le domaine de l'éducation, de l'emploi et de l'industrie pour constituer un large réservoir de compétences numériques et garantir que les personnes et la main-d'œuvre en Europe disposent des compétences numériques adéquates.
- Un «plan de coopération sectorielle en matière de compétences» pour améliorer la veille stratégique sur les besoins de compétences et remédier aux pénuries de compétences dans des secteurs économiques spécifiques.

D'autres actions seront entreprises au cours de l'année et en 2017:

- Un «outil de profilage des compétences des ressortissants de pays tiers» permettant de déterminer rapidement les compétences et qualifications des demandeurs d'asile, réfugiés et autres migrants.
- Une révision du cadre Europass, offrant aux personnes des outils de meilleure qualité et plus faciles à utiliser pour présenter leurs compétences et obtenir en temps réel des informations pratiques sur les besoins et les tendances en matière de compétences, qui pourront leur être utiles pour faire un choix de carrière et d'apprentissage.
- Faire de l'enseignement et de la formation professionnels (EFP) un premier choix en offrant aux apprenants de l'EFP davantage de possibilités d'acquérir une expérience d'apprentissage sur le lieu de travail et en améliorant la visibilité des bons résultats de cette filière sur le marché du travail.
- Une révision de la recommandation sur les compétences clés pour aider un plus grand nombre de personnes à acquérir le socle de compétences nécessaire pour vivre et travailler au 21e siècle, en mettant particulièrement l'accent sur la promotion des compétences et de l'esprit d'entreprise et d'innovation.
- Une initiative sur le suivi des diplômés pour améliorer l'information sur la progression des diplômés sur le marché du travail.
- Une proposition visant à approfondir l'analyse de la question de la fuite des cerveaux et à échanger des bonnes pratiques quant aux moyens efficaces pour lutter contre ce phénomène.

LIITE 3: Ranskankielinen tiivistelmä

L'Union européenne et la communication ont été relativement beaucoup étudiées pendant ces dernières années, mais, par contre, il n'existe pas autant de recherche sur la localisation, tandis qu'il est évident que la localisation joue un grand rôle dans la communication de l'UE. D'où notre intérêt personnel pour rédiger un mémoire en lien avec l'Europe et l'UE dont le but est d'étudier la localisation dans la communication de la Commission européenne, et plus précisément, comment les représentations de la Commission localisent le contenu de leur site web respectif. Pour cette étude, nous avons décidé d'étudier les sites de web de trois représentations : la Finlande, la Belgique et la France.

L'Union européenne est actuellement dans une crise où l'unité et la prospérité de l'union mêmes sont en danger : le Royaume Uni ayant décidé de quitter le bloc en 2016, les 27 pays restant doivent maintenant trouver un moyen pour avancer ensemble vers une union plus prospère et plus stable. La communication étant la seule manière à informer les citoyens des bons côtés de l'UE et à pouvoir rendre leurs opinions plus favorables envers l'UE, les représentations de l'Union européenne, notamment celles du Parlement européen et la Commission européenne, dans chaque pays européen, ont une importance significative : ces représentations communiquent sur l'UE dans la langue maternelle de chaque pays en étant au plus proche des citoyens.

Comme la Commission européenne est souvent vue comme « le visage de l'Union », nous avons choisi à nous concentrer sur la communication et la localisation de ses représentations. La commission est l'une de trois institutions européennes, les deux autres étant le Conseil de l'Union européenne et le Parlement européen. Ces trois pouvoirs sont les acteurs principaux de l'Union européenne : le Conseil de l'Union européenne veille aux intérêts des pays membres, tandis que le Parlement, élu par les citoyens, représente ainsi ces citoyens. Ces deux derniers décident, via une procédure de codécision, de l'adaptation des projets de loi formulés par la Commission. Par contre, la Commission est souvent appelée le « moteur » de l'Union parce qu'elle présente des projets de loi, veille que les lois soient respectées et ainsi représente les intérêts de l'Union. (Ruonala et Pietilä 2014 : 31–58.) Par conséquent, elle et ses représentations

sont un sujet intéressant pour la recherche : Que fait la Commission, qui est perçue par de nombreux citoyens comme très lointaine et bureaucratique, pour atteindre les citoyens et pour les convaincre que son travail est de l'intérêt de tous ses citoyens ?

Une réponse est la communication via ses réseaux sociaux et ses sites web. De nos jours, l'Internet et les réseaux sociaux sont, grâce aux portables, toujours avec nous. Il est impossible de parler de la communication sans l'Internet, la communication de l'Union européenne ne faisant pas exception : en 2007, la Commission européenne a publié une communication intitulée « Communiquer sur l'Europe par l'Internet - Faire participer les citoyens » qui avait pour but de renouveler la communication de la Commission. Le plus important, selon la communication, est de produire les sites de l'UE pour des utilisateurs et d'y ajouter autant d'interaction que possible. Également, l'UE devrait participer davantage sur les réseaux sociaux. Maintenant, dix ans après, nous pouvons constater que l'UE est, effectivement, présente sur plusieurs sites et réseaux sociaux, entre autres *Facebook* et *Twitter*. Sa communication est devenue plus rapide et plus localisée, et dans ce travail, les représentations de la Commission ont un rôle primordial. Il est donc naturel que nous ayons choisi d'étudier leurs sites web pour ce mémoire.

Trois hypothèses servent de base pour la recherche. La première hypothèse concerne les articles publiés par les représentations : nous avons présumé que les articles publiés dans les sites web de chaque représentation étaient localisés, mais qu'ils parlaient des mêmes types de sujets. La deuxième hypothèse prétend que chaque représentation publie des articles sur les affaires concernant spécialement son pays ; ces types d'articles seraient sans doute plus intéressants pour les visiteurs de site web que les articles traitant d'une affaire plus générale de la Commission. Dans notre troisième hypothèse, nous pensons que le site de la représentation en Belgique aurait le moins de localisation. Cette dernière présomption est basée sur le fait que les institutions centrales de l'Union européenne, se trouvant dans Bruxelles, capitale de la Belgique, sont très proches des belges physiquement.

Les sites web sont un ensemble d'éléments, et pour les analyser, nous pouvons diviser ces éléments dans trois catégories différentes : 1) la substance, 2) les thèmes et 3) la

présentation visuelle (Yli-Jokipii 2011 : 107). Nous avons utilisé ces trois catégories pour étudier les sites web des représentations : d'abord, nous analysons l'apparence de la page d'accueil des sites web, puis nous nous concentrons sur les actualités de chaque représentation et finalement, nous étudions la localisation dans les textes.

Nous avons rassemblé ces trois matériaux différents, pour chaque représentation, pendant la première partie de l'année 2016. Les deux premiers matériaux sont composés des captures d'écran de chaque page d'accueil. Pour analyser les actualités publiées par ces représentations, nous avons pris des captures d'écran au moins deux fois par semaine pendant cinq semaines en février-mars 2016. Pour la dernière analyse, quatre articles de chaque représentation, rédigés sur des sujets identiques basés sur les mêmes communiqués de presse de la Commission, ont été choisis pour une comparaison textuelle. De plus, une partie de l'étude a été menée pendant un stage fait dans la représentation de la Commission en Finlande. Là, nous avons interviewé l'équipe en charge du site web et le traducteur de la représentation. Finalement, nous avons créé un questionnaire *Webropol* que nous avons envoyé aux représentations de la Commission en Belgique et en France pour découvrir comment ils décrivaient eux-mêmes leur propre travail de localisation sur les sites web.

Quand nous avons commencé l'étude, les trois représentations n'avaient pas la même plate-forme pour leurs sites web. Néanmoins, les sites de la Finlande et de la Belgique fonctionnaient sur une plate-forme similaire tandis que la France avait opté pour une plate-forme différente, plus moderne et visuelle que les deux autres. Pourtant, toutes les représentations ont dû changer leurs sites sur une plate-forme commune pour tous les sites web des représentations de la Commission pendant l'année 2016. Ainsi, nous avons eu la chance de pouvoir étudier deux différentes versions des pages d'accueil.

Comme la nouvelle plate-forme est commune pour toutes les représentations, il était évident que la localisation, au moins en ce qui concerne la structure des sites web, est devenue plus difficile pour les représentations. En effet, les personnes interviewées dans la représentation de la Commission en Finlande nous ont confirmé que la structure est très stable et que la Commission exige que les sites restent similaires dans tous les pays. Les représentations n'ont donc pas beaucoup de choix sur la structure et la visualisation

de ses sites sauf sur la couleur du menu (bleu pour la Finlande et rouge pour la France et la Belgique) et les images qu'elles choisissent elles-mêmes.

Nous avons donc présumé que les plus grandes différences se trouvent dans le choix des textes et dans ces textes. La représentation de la Commission en Finlande considère que les thèmes les plus importants pour elle et toutes les représentations de la Commission sont les 10 priorités de la Commission de Jean-Claude Juncker. Ainsi, les articles sont souvent liés aux développements dans ces priorités, mais les représentations sont assez libres à choisir le contenu de leur sites web. Ils m'ont pourtant confirmé que plusieurs de leurs articles sont basés sur des communiqués de presse de la Commission qui sont d'abord traduits à Bruxelles, dans les locaux de la direction générale de la traduction de la Commission, vers le finnois et puis modifiés et localisés dans la représentation. Par conséquent, nous pouvons constater que, de fait, les articles écrits par les représentations ne doivent pas être considérés comme des traductions, parce qu'ils parviennent dans la représentation déjà traduits. Par contre, ils peuvent être considérés comme des localisations parce que les modifications que les représentations y font, ont pour but de rendre les textes plus intéressants pour les lecteurs cibles, c'est-à-dire les citoyens des pays en question.

Grâce au questionnaire envoyé aux deux autres représentations faisant partie de notre étude et auquel la représentation de la Commission en Belgique a répondu, nous avons pu déterminer que, pour les autres représentations, comme pour la Finlande, les 10 priorités sont la base commune donnée par la Commission ; mais les représentations sont libres à choisir les sujets de leurs articles eux-mêmes. Également, toutes les représentations modifient elles-mêmes leurs articles, souvent basés sur les communiqués de presse, avant de les publier. La deuxième analyse sur les actualités et la troisième analyse qui se concentre sur les localisations dans les articles des représentations sont donc très pertinentes.

Nous avons commencé l'analyse du matériel par l'analyse de l'apparence de la page d'accueil de chaque représentation. Nous avons d'abord étudié les différences entre les anciens sites et les nouveaux sites. Pour les sites de la Finlande et la Belgique, beaucoup a changé : les anciens sites avaient une structure très différente et aussi moins de visua-

lisation que les nouveaux sites. Par exemple, les anciens sites n'avaient que quelques photos tandis que les nouveaux sites ont un carrousel d'images en plus des autres photos et de la carte du pays en question. En plus, quand les anciens sites n'avaient pour couleur que le bleu et le blanc, la Belgique a pu ajouter du rouge, une des couleurs de son drapeau, sur son nouveau site. Pour le site de la France, nous n'avons pas trouvé autant de changements, ce qui n'est pas surprenant, vu que leur ancien site était déjà sur une plate-forme similaire. Pourtant, quelques petits changements ont été effectués aussi sur le nouveau site de la France, plus probablement pour les mettre en conformité avec le nouveau modèle : par exemple, dans la section des événements, la France publiait seulement un événement sur son vieux site mais deux sur son nouveau site, comme exige la plate-forme Commission.

Pour la recherche, c'était pourtant les sites nouveaux que nous avons étudiés plus profondément. Nous avons divisé les pages d'accueil en 12 sections (le menu/l'option de recherche et de partage, le carrousel d'images, la carte, les nouvelles, les réseaux sociaux, les tweets, les événements, la presse/le bulletin, les publications, les vidéos, la section pour commentaires et les liens) où nous estimons pouvoir trouver de la localisation. Puis, nous avons analysé la structure, la visualisation et le niveau textuel de chaque page d'accueil avec ces 12 catégories pour mesurer la quantité de la localisation.

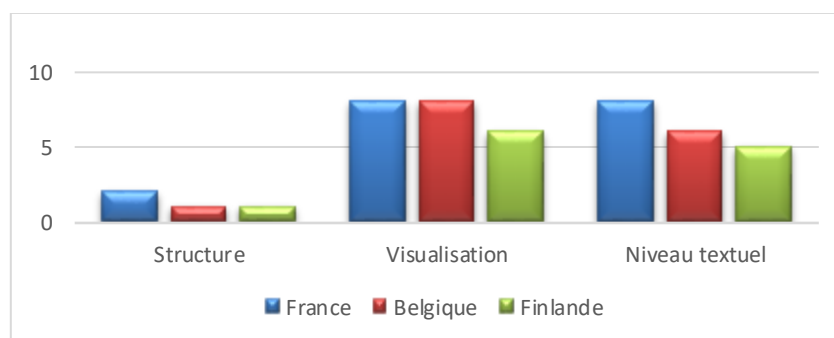

Diagramme 1. Les éléments localisés dans les pages d'accueil

Les résultats nous ont démontré que la localisation des pages d'accueil a été concentrée sur la localisation visuelle et que, sur la structure, nous n'avons trouvé que quelques petites localisations (la Finlande et la Belgique 1 sur 12 catégories et la France 2 sur 12 catégories). Le niveau textuel a aussi été assez localisé (la Finlande 5/12, la Belgique 6/12 et la France 8/12), mais ce sont les images et les couleurs qui localisent plus les

sites (la Finlande 6/12, la Belgique 8/12 et la France 8/12). Après, nous avons pu compiler les résultats et constater que la France a localisé le plus l'apparence de sa page d'accueil, tandis que la Finlande l'a localisé même moins que la Belgique.

La deuxième analyse se concentrait sur les actualités publiées sur les pages d'accueil de chaque représentation. Nous avons pris des captures d'écran pendant 5 semaines, en février-mars 2016, pour avoir une idée sur quels sujets les représentations publient des articles et la fréquence avec laquelle ces actualités changent. Ce matériel nous a permis de voir est-ce que les représentations publient des articles sur les mêmes actualités ou est-ce qu'elles soulignent différents aspects des actions de la Commission et localisent leur contenu.

Le matériel collecté pendant ces 5 semaines nous a donné des résultats très intéressants. Premièrement, la Finlande et la Belgique n'ont publié que 12 pièces d'actualité chacun, tandis que la France en a publié 32. Un thème qui est clairement ressorti du matériel est que, malgré les priorités communes de la Commission, les représentations ne publiaient pas beaucoup d'actualités sur les mêmes sujets : pendant 5 semaines, les trois représentations ont publié seulement une actualité sur le même sujet pendant la même semaine. Certes, il y avait quelques sujets rapportés par tous, mais pendant différentes semaines : par exemple, chaque représentation a rédigé un article sur le fait que la Commission a publié les rapports de pays annuels, mais pendant différentes semaines. En tout, les trois représentations n'ont publié que sur 2 sujets communs, et même la quantité des articles communs pour deux entre trois représentations n'était que de 6. Ainsi, nous pouvons constater que, même si les représentations publient des actualités sur les activités de la Commission selon les priorités de la Commission, il y a beaucoup de variation dans les choix des sujets. Le matériel nous a aussi révélé que la France a été le plus active pour publier des actualités et nous devons considérer cela comme une manière de localisation : elle publie des actualités plus souvent et sur une variété des sujets ce qui garantit que les utilisateurs du leur site web y trouvent plus d'informations et, ainsi, trouvent peut-être le site plus intéressant.

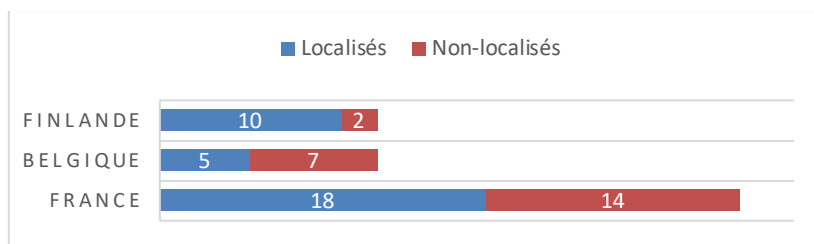

Diagramme 2. La localisation des actualités

Pourtant, le niveau de localisation n'était pas très élevé dans le contenu de la représentation en France, ce qui est démontré par la diagramme 2. En revanche, la Finlande a localisé presque toutes ces actualités (10 sur 12 actualités), tandis que la Belgique en a localisé moins que la moitié (5 sur 12). La France, pour sa part, n'a localisé qu'un peu plus de la moitié (18 sur 32). Ce qui était remarquable était que les 2/3 des actualités localisées par la représentation en France étaient des évènements organisés par la même représentation, tandis que la Finlande a publié des évènements mais aussi beaucoup d'articles sur la Commission qui concernaient aussi la Finlande. Également, il faut noter que la Belgique n'avait pas publié un seul article sur un évènement, ce qui baisse le niveau de localisation en comparaison avec les deux autres représentations.

Pour la dernière phase d'analyse du matériel, nous avons examiné quatre textes que chaque représentation a créé sur la base des mêmes communiqués de presse de la Commission. Pour étudier les modifications effectuées sur les textes par chaque représentation, nous avons divisé les tactiques utilisées en huit catégories que nous avons créés à la base des nombreuses classifications des stratégies de traduction existants. Nous avons utilisé les classifications présentées par Yves Gambier (2009), notamment celles de Lucía Molina et Amparo Hurtado Albir (2002) et Peter Newmark (1988). Nos catégories sont basées sur ces dites catégories, soit : 1) les traductions directes (qui viennent presque mot-à-mot du texte de la Commission), 2) les localisations (tout changement ou autre tactique effectué pour rendre le texte dans le contexte local), 3) les petits ajouts (un mot ou une phrase), 4) les grands ajouts (plus qu'un phrase), 5) les transferts, 6) les petits suppressions (un mot ou une phrase), 7) les grands suppressions (plus qu'un phrase) et 8) les compensations.

Les premiers textes que nous avons analysés se basaient sur le communiqué de presse de la Commission sur les 28 gagnants de la compétition « Juvenes Translatores ».

Comme un gagnant pour chaque pays est élu, nous nous attendions de trouver de la localisation dans les textes des représentations. Effectivement, l'analyse a démontré que les trois représentations ont créé des textes très différents : la représentation en Finlande est restée proche du texte original, mais elle a ajouté des phrases localisées, tandis que celle en France a modifié le texte le plus, en ajoutant aussi de la localisation. La Belgique, pour sa part, a localisé le moins et les modifications les plus grandes étaient des suppressions. Pourtant, toutes les représentations ont localisé leurs textes.

Les deuxièmes textes sont basés sur un communiqué de presse de la Commission sur un espace TVA unique dans l'UE. Dans ces textes, nous avons trouvé deux stratégies différentes : les représentations en Finlande et en Belgique sont restées proches du texte original, et de ces deux, seulement la Finlande a fait quelques localisations et ajouts. La Belgique a fait des suppressions, mais autrement, elle est restée fidèle au texte original. La deuxième stratégie est celle utilisée par la représentation en France : elle n'a gardé que 3 phrases du texte original, et pour le reste du texte, elle a rédigé de nouveau, mais sans vraiment supprimer d'information. Il est donc très difficile à catégoriser le texte avec la classification que nous avons créée parce que c'est plutôt un nouveau texte avec les informations présentées dans le texte original qu'un texte modifié à la base du communiqué de presse de la Commission. Ici, nous avons donc trouvé les limites de notre classification et nous avons dû catégoriser presque toutes les phrases comme des compensations. Pourtant, nous n'avons pas trouvé de la localisation dans le texte de France, ce qui implique donc que la Finlande était la seule pour localiser les deuxièmes textes.

Le troisième texte, qui a servi de base pour les articles des représentations, était un communiqué de presse sur les Fonds européens pour les investissements stratégiques (EFIS). Dans les textes des représentations, nous avons trouvé que, cette fois, c'était la Belgique qui a modifié et localisé le texte le plus et la France qui est restée la plus proche du texte original. Par contre, la Finlande a suivi la même méthode qu'avec les textes traités auparavant : son texte est resté près de l'original, mais avec deux localisations qui lient l'article au contexte finlandais. Le troisième texte a donc prouvé que même la Belgique localise ses textes de temps en temps et que la France ne modifie toujours pas autant ses textes. Le troisième texte était donc localisé par la Finlande et la Belgique.

Les quatrième textes étaient basés sur un communiqué de presse sur une nouvelle stratégie en matière de compétence. Dans ces textes, les trois représentations ont été les plus uniformes : elles ont gardé presque la même quantité de phrases du texte original et aucune d'elles n'a fait des modifications radicales. La Finlande était la seule à faire des petites localisations.

Pour conclure la troisième analyse, nous avons regardé les quatre textes de chaque représentation pour voir si nous y trouvions une stratégie uniforme. Nous avons mis les résultats de chaque représentation sur un tableau pour voir l'ensemble des modifications effectuées.

	Traduction directe	Localisation	Petit ajout	Grand ajout	Transfert	Petit suppression	Grand suppression	Compensation
1	15	6	2	0	0	2	1	1
2	26	3	2	0	6	14	10	1
3	30	2	0	0	0	4	13	2
4	21	3	1	0	0	2	6	3
Tot.	92	14	5	0	6	22	30	7

Tableau 1. Les résultats d'analyse des articles de la Finlande

Le tableau 1 confirme que la Finlande semble, effectivement, avoir une stratégie : elle a suivi assez fidèlement les textes originaux, mais chaque texte avait au moins une localisation. Ainsi, elle a localisé 4 sur 4 de ses textes.

	Traduction directe	Localisation	Petit ajout	Grand ajout	Transfert	Petit suppression	Grand suppression	Compensation
1	10	3	0	0	0	1	2	1
2	31	0	0	0	0	9	7	1
3	4	5	1	0	1	1	26	0
4	20	0	1	0	0	1	7	0
Tot.	65	8	2	0	1	12	42	2

Tableau 2. Les résultats d'analyse des articles de la Belgique

En revanche, dans les textes de la représentation en Belgique, nous n'avons pas trouvé une stratégie uniforme : elle a localisé seulement 2 sur 4 de ses textes, et dans trois des quatre textes, elle est restée très proche des textes originaux avec quelques modifica-

tions modérés comme le montre le tableau 2. Toutefois, elle a localisé et modifié radicalement le troisième texte. Ici, nous trouvons qu'un plus grand échantillon serait nécessaire pour déterminer la stratégie de la Belgique, s'il celle-ci en a.

	Traduction directe	Localisation	Petit ajout	Grand ajout	Transfert	Petit suppression	Grand suppression	Compensation
1	6	5	2	0	1	2	2	1
2	3	0	0	0	0	0	0	7
3	35	0	4	0	1	8	5	1
4	20	0	2	0	0	3	5	1
Tot.	64	5	8	0	2	13	12	10

Tableau 3. Les résultats d'analyse des articles de la France

Un plus grand échantillon serait nécessaire aussi pour mieux étudier la stratégie de la représentation en France. Comme nous pouvons le voir dans le tableau 3, elle n'a localisé que 1 des 4 textes, et elle a modifié beaucoup des deux premiers, mais est restée proche des originaux dans les deux derniers textes. Une des raisons possibles pour le manque de stratégie uniforme pourrait être le fait que la France fonctionne de la même manière que la Belgique : les textes sont créés et publiés par chaque unité de la représentation et il n'y a pas de règles communes pour la localisation et la manière d'effectuer des modifications.

Nous avons donc utilisé ces trois analyses pour vérifier les hypothèses que nous avons formulées pour notre étude. L'analyse des pages d'accueil de chaque représentation nous a aussi permis de déterminer le degré de localisation de chaque site. Pourtant, comme les sites sont très similaires dans leur structure, nous leur donnons le même degré de localisation. Nous avons déterminé le degré avec l'aide des échelles de localisation de Miguel A. Jiménez-Crespo (2013 : 35–36) et Nitish Singh et Arun Pereira (2005 : 10–15). L'échelle de Jiménez-Crespo contient cinq degrés de localisation dont les deux premiers n'offrent que quelques éléments en langue cible. La catégorie suivante est pour les sites qui ont des pages localisés, mais avec des menus en langue source. La catégorie suivante contient les sites localisés avec au moins un panneau de navigation en langue cible. La catégorie la plus localisé est pour les sites « miroirs » complètement localisés. Dans l'échelle de Singh et Pereira, nous trouvons aussi cinq

catégories : 1) standardisé, 2) semi-localisé, 3) localisé, 4) localisation élevé et 5) culturellement adapté.

Dans l'échelle de Jiménez-Crespo, nous avons déterminé que les sites de représentations sont des « sites miroirs » parce que leurs menus et toutes les informations sont traduites, et même, localisées. Dans celle de Singh et Pereira, nous avons placé les sites web dans la catégorie des sites avec « localisation élevé », parce que même si les sites sont, partiellement, culturellement adaptés, il existe aussi des restrictions et automatisations exigées par la Commission qui empêchent que les sites puissent être considérés complètement « culturellement adaptés ». Ils restent donc dans la catégorie de « localisation élevé ».

Notre troisième hypothèse prétendait que la Belgique, qui est physiquement le plus proche des institutions de l'Union européenne, localisait le moins son contenu. Pour vérifier cette hypothèse, nous avons déterminé les pourcentages de localisation de chaque représentation. Ces pourcentages viennent de la quantité de localisation dans chaque analyse et ils ont été additionnés pour démontrer l'ensemble de la localisation. Dans le tableau ci-dessous, nous représentons les quantités de localisation trouvées dans chaque analyse.

FI BE FR

Page d'accueil			
Éléments localisés	12	15	20
Ensemble des éléments	36	36	36
Actualités			
Actualités localisés	10	5	18
Ensemble des actualités	12	12	32
Analyse des articles			
Articles localisés	4	2	1
Ensemble des articles	4	4	4

Tableau 4. L'ensemble d'analyse

Avec l'aide de ce tableau, nous pouvons voir que la Finlande a localisé 12/36 éléments de sa page d'accueil, dans 10/12 actualités et 4/4 articles. Nous avons combiné ces trois résultats de chaque représentation respectivement et les avons transférées en pourcen-

tages pour pouvoir les comparer. Ainsi, nous avons trouvés que la Finlande a localisé 72,2 %, la Belgique 44,4 % et la France 45,6 % de son contenu. De cette manière, la troisième hypothèse a donc été validée : la Belgique a localisé le moins son site web, même si la divergence avec la France n'est pas très grande. La France, qui a localisé le plus activement sa page d'accueil, n'a guère localisé ses articles qui ont donc fait que son pourcentage a baissé près de celui de la Belgique.

Les deux premières hypothèses, qui se basaient plus sur une analyse qualitative, ont été plus ambiguës. Nous pouvons établir que la deuxième hypothèse, qui supposait que toutes les représentations publient des contenus et des actualités qui concernent leur pays, est vraie : nous avons trouvé des articles concentrés sur le pays en question dans les pages de chaque représentation, même si pas autant que nous avons estimé au début de l'étude. En revanche, la première hypothèse, selon laquelle les sites web étaient localisés mais que chaque représentation publie des sujets similaires, n'a pas été confirmée par les résultats : nous n'avons trouvé que quelques articles sur les mêmes sujets pendant le suivi des actualités. Ainsi, même si les trois représentations publient sur les actualités de la Commission, elles ont tendance de choisir des sujets distincts.

Finalement, nous pouvons conclure que malgré la même plate-forme pour les sites web et une politique uniforme de la Commission sur les choix des sujets, les trois représentations ont mis l'accent sur différents éléments de leurs sites web. La France a accentué plus l'aspect visuel de son site et la quantité des actualités publiées sur son site tandis que la Finlande a pour stratégie de trouver un moyen de lier son contenu, les articles et les sujets, au contexte local. Pour la Belgique, nous n'avons pas trouvé une stratégie uniforme ce qui suscite une question : est-ce que la représentation se confie autant sur la présence de l'Union européenne dans la capitale de la Belgique, Bruxelles, qu'elle estime que la localisation de ses sites n'est pas nécessaire ou s'agit-il de quelque chose d'autre, comme par exemple simplement du fait que chaque unité décide de leur contenu eux-mêmes, et qu'il n'y pas ainsi de stratégie commune ? Cependant, il faut remarquer que la distance culturelle pourrait aussi augmenter la nécessité de la localisation : la Finlande, étant loin des institutions européennes physiquement mais aussi culturellement et linguistiquement, a peut-être plus de besoin de contenu localisé que la Belgique ou la France. Néanmoins, les institutions européennes et les gens qu'y travaillent font

partie de « EU bubble » qui ont de temps en temps l'air d'être aussi loin de la vie des belges que de la vie des finlandais : les administrateurs de l'UE partagent peut-être leur métro avec les belges, mais nous pouvons dire, en exagérant quelque peu, que les choses en commun s'arrêtent là. Ainsi, nous pouvons argumenter que, peut-être, la représentation de la Commission en Belgique devrait aussi localiser plus son contenu pour les belges pour rendre l'image de l'Union plus positive aussi dans la capitale de l'Europe.